

Indkomne hørings svar

Dansk Dekommissionering

Fødevarerministeriet

Thyborøn Nordsø Ral A/S

Danmarks Fiskeriforening

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Danmarks Rederiforening

GEUS

NCC Roads A/S

Dansk Byggeri Ral- og Sandsugersektionen

Kroghs A/S

Gorrissen Federspiel Kirkegaard/Rohde Nielsen

BG Stone A/S

Dansk Industri/ Foreningen af Danske Grus og Stenindustrier

Transportministeriet

Økonomi- og Erhvervsministeriet

Dansk Land- og Strandjagt

Kulturarvsstyrelsen

Danske Fritidsfiskere: Dansk Fritidsfiskerforening/Dansk amatørisker forening

Århus Havn

Danske Havne

Forsvarsministeriet

Danmarks Naturfredningsforening

Nielsen, Poul Erik

Fra: Lambæk, Anni [ala@dekom.dk]

Sendt: 17. marts 2009 09:59

Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Haugaard, Jette; Heidi Hilfling Thode; Kastbjerg Nielsen, Ole; Sjølin Thomsen, Heidi

Emne: RE: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!

På vegne af Ole Kastbjerg Nielsen, meddeles det hermed, at Dansk Dekommissionering ikke har bemærkninger til ovenstående høring.

Med venlig hilsen
Anni Lambæk
Sekretær

From: Heidi Hilfling Thode [mailto:hth@vtu.dk]

Sent: Monday, March 16, 2009 3:23 PM

To: Dansk Dekommissionering

Subject: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!

Importance: High

Kære DD

På vegne af Thorkild Meedom sendes ovenstående høring til videre foranstaltning.

Juridisk-Administrativt Kontor skal bede om kopi af jeres høringssvar.

Med venlig hilsen
Heidi Hilfling Thode

Kontorfuldmægtig, Sekretær for kontorchefen

Direkte telefon: + 45 3392 9896

E-mail: hth@vtu.dk

Ministeriet for Videnskab,

Teknologi og Udvikling

Bredgade 43

DK-1260 København K

Telefon: +45 3392 9700

Fax: +45 3332 3501

E-mail: vtu@vtu.dk

www.vtu.dk

Fra: Bente Assentoft **På vegne af** D-DEP - enhedspostkasse

Sendt: 16. marts 2009 08:19

Til: D-JUR - enhedspostkasse

Emne: VS: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!

Prioritet: Høj

Nielsen, Poul Erik

Fra: Lone Faliu (DEP) [lofa@fvm.dk]
Sendt: 20. marts 2009 11:12
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse; Nielsen, Poul Erik
Cc: Anders T. Christensen (DEP); Susan Bramsen (DEP)
Emne: Fødevareministeriet har ingen bemærkninger til Høring over udkast til forslag til ændring af råstofloven!
Prioritet: Høj
Vedhæftede filer: Udkast samlet lovforslag til høring 13.3.09.doc; Høringsbrev.doc; Råstof - Bilag - høringliste.doc

Til Miljøministeriet, By- og Landskabsstyrelsen

Fødevareministeriet skal herved oplyse, at man ikke har bemærkninger til den fremsendte høring af 13. marts 2009 vedrørende udkast til lovforslag om ændring af råstofloven.

Med venlig hilsen

Lone Faliu
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet
Juridisk kontor
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Tlf.: 33 92 20 96

Fra: Nielsen, Poul Erik

Sendt: 13. marts 2009 15:35

Til: 'Bf-transport@mail.tele.dk'; 'bgi@danskehavne.dk'; 'bgstone@bgstone.dk'; BLST - Byer postkasse; BLST - Landsplans postkasse; BLST - Presse postkasse; BLST - Vands postkasse; 'casani@casani.dk'; 'da@da.dk'; 'da@sejlsport.dk'; 'daneffint@mail.tele.dk'; Danmarks Fiskeriforening Hovedpostkasse; 'danhells@rasmussen.mail.dk'; Dansk Landbrug, Hovedpostkasse; 'danva@danva.dk'; 'dhs@dhs.dk'; 'di@di.dk'; 'Diana.brogaard@stenoggrus.dk'; 'dn@dn.dk'; 'dof@dof.dk'; 'dp@mse-grus.dk'; DMU

Emne: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!

Prioritet: Høj

Hermed sendes udkast til forslag til ændring af råstofloven samt høringsbrev, hvoraf det fremgår, at lovforslaget sendes i høring med svarfrist fredag den 20. marts 2009, kl. 12.00.

<<Udkast samlet lovforslag til høring 13.3.09.doc>> <<Høringsbrev.doc>> <<Råstof - Bilag - høringliste.doc>>

Bedste hilsner

20-03-2009

Miljøministeriet

By- og Landskabsstyrelsen
Natur
Haraldsgade 53
2100 København Ø
blst@blst.dk

Nibe, den 20.marts 2009

Sendt pr. e-mail dd.

Vedr.: Høringssvar fra Thyborøn NordsøRal A/S vedrørende udkast til forslag til Lov om ændringer af lov om råstoffer af 13. marts 2009

På vegne af Thyborøn NordsøRal A/S fremsendes hermed et kort svar på det udsendte ændringsforslag.

Thyborøn NordsøRal A/S finder fremgangsmåden i forbindelse med udsendelsen i strid med alle gode demokratiske principper.

Det er frustrerende, at man mandag morgen åbner sin post i Thyborøn i det nordlige Jylland og finder en invitation til informationsmøde samme dag kl. 13.30 i København, hvor man kan forsøge at stille fornuftige spørgsmål til et nyt lovforslag, der har afgørende betydning for ens virksomheds eksistensgrundlag.

Det er på samme måde en tilsidesættelse af god forretningsskik, at give virksomhederne og andre høringberettigede en lille uge til at kommentere et lovforslag, som ved et fornuftigt samarbejde med branchen og andre, kunne have været arbejdet ordentligt på plads i de forløbne ca. 2 år af "konverteringsperioden".

Den korte version af høringssvaret er - udover ovenstående - som følger:

1. Løbetiden, der stilles i udsigt for indvindingstilladelser, er alt for kort.
2. Der lægges op til vederlag til staten, der ensidigt er fastlagt af By- og Landskabsstyrelsen og ikke er afstemt med indvindingsbranchens økonomi. De vil - uden en bearbejdning i samarbejde med branchen der har de økonomiske nøgletal - kunne få en katastrofal effekt for branchen såvel som for forsyningssituationen.
3. Der lægges op til en urimelig kort overgangsperiode, når væsentlige dele af loven herunder vederlag fra nogle områders vedkommende træder i kraft allerede fra 1. januar 2010.
4. Al form for udbud og auktion over tilladelser til efterforskning og indvinding bør fjernes.
Det fremsendte lovforslag vil have den stik modsatte effekt af den foreslåede, når den efterspurgte konkurrence flyttes fra selve indvindingsaktiviteten og over til en adgang til ressourcerne.

Ole Askehave Konsulentfirma

5. Timingen, det vil sige sammenfaldet med finanskrisen, byggekrisen, valutauro mm., medfører en forstærkning af de negative effekter af loven, herunder især de korte løbetider for tilladelser og de høje vederlag.
6. Initiativretten er i forslaget placeret hos råstofmyndigheden. Det vil tage meget lang tid for myndigheden med at tilegne sig de kompetencer, der er nødvendige for at løfte den opgave. Myndigheden kender ikke branchens vilkår. Man kender heller ikke kravene til produkterne, CE mærkning, kundekrav, leveringstidsbegrebet og prisleje m.v.
7. Det er problematisk, at lovgive om indførelse af et meget bureaukratisk system på rekordtid, hvilket vil beslaglægge uhørt store ressourcer, som ikke er til stede, hverken hos branchen eller i Miljøministeriet.

Thyborøn NordsøRal A/S finder, at det foreliggende udkast til et lovforslag bør trækkes tilbage og udsættes for en mere seriøs bearbejdning, med deltagelse af folk, der er velbevandrede i den kommercielle side af råstofindvindingen, således at man sammen kan kreere et for samfundet fornuftigt lovforslag.

Venlig hilsen

Ole Askehave

Ole Askehave Konsulentfirma

DANMARKS FISKERIFORENING

- for alle Danmarks fiskere

By- og Landskabsstyrelsen
Højbro Plads 4
1200 København K.

Deres ref.:

B-14

20. marts 2009

Svar på Høring af udkast til lovforslag om ændring af råstofloven

Danmarks Fiskeriforening har den 16. marts modtaget høring om udkast til lovforslag om ændring af råstofloven, med svarfrist den 20. marts 2009. Da Danmarks Fiskeriforening har behov for at kontakte vore lokalforeninger for at kunne besvare høringen, har foreningen anmodet om forlængelse af svarfristen til den 27. marts 2009. Det har By- og Landskabsstyrelsen afslået i mail af 19. marts 2009.

Danmarks Fiskeriforening finder, at det er udtryk for en utrolig dårlig sagsbehandling, at By- og Landskabsstyrelsen kan forberede en lovændring – formentlig i en længere periode – for derpå at give høringsparterne 5 dage til at besvare høringen. Med den korte høringsperiode finder Danmarks Fiskeriforening, at høringen primært får karakter af alibi, frem for at give høringsparterne mulighed for grundigt at behandle lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslaget:

Indledningsvist bemærkes, at Danmarks Fiskeriforening er tilfreds med at stenfiskeri forbydes. Danmarks Fiskeriforening kan tilslutte sig denne ændring.

Danmarks Fiskeriforening har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer i proceduren for tildeling af indvindingstilladelser mv.

Derimod finder Danmarks Fiskeriforening, at By- og Landskabsstyrelsen har forsømt at foretage en kvalificeret vurdering af behov for ændringer af bedømmelsesgrundlaget i forhold til andre interesser herunder fiskerimæssige interesser (§ 3). Af de bemærkninger som det er lykket Danmarks Fiskeriforening at indhente fra lokalforeninger mv. fremgår det klart, at fiskere og lokalforeninger gang på gang har oplevet, at der uden videre ses bort fra indsigelser i forbindelse med udstedelse af tilladelse til råstofindvinding. Fiskerne har således gang på gang oplevet, at gode fiskepladser er blevet ødelagt. Det nytter ikke at være klageberettiget, hvis myndighederne ser bort fra relevante indsigelser.

Danmarks Fiskeriforening foreslår derfor, at der i loven:

- stilles stærkere krav om at belyse effekter af råstofindvindingen for fiskebestande i områder. Da råstofindvinding ofte foregår i områder, der har betydning som opvækstpladser for fiskebestande, er det overordentligt vigtigt, at råstofindvindingens betydning for fiskebestandene kortlægges.
- afsættes en andel af vederlaget for råstofindvinding til fiskepleje/forskning i råstofindvindings betydning for fiskebestanden lokalt.

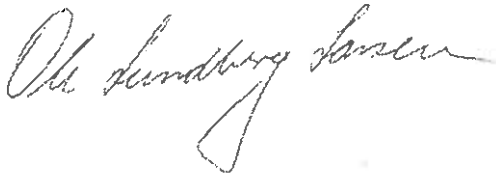
DANMARKS FISKERIFORENING

Nordensvej 3, Taulov, 7000 Fredericia, Tel. 70 10 40 40, Fax. 7545 1928
H. C. Andersens Boulevard 37, 1553 København V, Tel. 7010 4040, Fax 3332 3238
E-mail: mail@dkfisk.dk

- afsættes en andel af vederlaget til erstatning til lokale fiskere, hvis fiskeri forhindres/påvirkes af indvindingen

På baggrund af den korte frist forbeholder Danmarks Fiskeriforening sig muligheden for at vende tilbage med uddybende og/eller supplerende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ole Lundberg Larsen
Kontorchef

Nielsen, Poul Erik

Fra: Line Hansen [lha@sum.DK]
Sendt: 20. marts 2009 10:25
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Haugaard, Jette
Emne: VS: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!
Prioritet: Høj
Vedhæftede filer: Udkast samlet lovforslag til høring 13.3.09.doc; Høringsbrev.doc; Råstof - Bilag - høringliste.doc

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har modtaget høring af udkast til ændring af råstofloven.
Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har ingen bemærkninger i anledning af den udsendte høring.

Med venlig hilsen

Line Hansen

Sekretariatet
Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Slotholmsgade 10-12
1216 København K
Tlf.: 72 26 90 00
Dir.tlf.: 72 26 93 52
E-post: lha@sum.dk

MINISTERIET
FOR SUNDHED
OG FOREBYGGELSE

Fra: DEP Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Sendt: 16. marts 2009 08:08
Til: DEP-Lovhøringer
Emne: VS: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!
Prioritet: Høj

Fra: Nielsen, Poul Erik [mailto:pen@blst.dk]
Sendt: 13. marts 2009 15:59
Til: Åå Arbejdstilsynet; Åå Beskæftigelsesministeriet; Åå Danske Regioner; Åå Finansministeriet; Åå Forsvarsministeriet; Åå Frederikshavn Kommune; Åå Justitsministeriet; Åå KL; Åå Kulturarvsstyrelsen; Åå Kulturministeriet; Åå Kystdirektoratet; Åå Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri; DEP Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse; Åå Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling; Åå Skatteministeriet; Åå Statsministeriet; Åå Transportministeriet; Åå Udenrigsministeriet; Åå Velfærdsministeriet; Åå Økonomi- og Erhvervsministeriet
Emne: Høring af udkast til forslag til ændring af råstofloven!
Prioritet: Høj

Fra: Nielsen, Poul Erik

DANMARKS REDERIFORENING

(DANISH SHIPOWNERS' ASSOCIATION)

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

20. marts 2009

JC/kc

Høringssvar vedr. ændring af Råstofloven

Danmarks Rederiforening skal indledningsvis påpege, at der er givet erhvervet urimelig kort tid til at analysere og kommentere ovennævnte forslag, hvorfor det ikke kan udelukkes at blive nødvendigt at vende tilbage med flere kommentarer efter fremsættelsen af lovforslaget, hvis den forudsete hastebehandling af lovforslaget gennemføres.

Det foreslås i udkastet til lovforslag at afskaffe loftet over størrelsen af de skibe, der må foretage indvinding til søs. Danmarks Rederiforening er enig i, at det fra en kommerciel betragtning ikke er hensigtsmæssigt at opretholde en sådan kunstig forhindring af stordrift, hvor det er relevant. Faktum er imidlertid, at råstofindvinderne på grund af den gældende lov har været tvunget til at investere i tonnage, der overholder det hidtil gældende loft. Fjernes loftet skabes en ny konkurrencemæssig situation, hvor denne tonnage i konkrete tilfælde kan være langt mindre konkurrencedygtig i forhold til større tonnage. Det forekommer ikke rimeligt, at de operatører der hidtil har investeret i danske skibe med et slag væsentligt skal få forringet deres mulighed for at forrente investeringen. Derfor finder vi det rimeligt, at afskaffelsen af tonnageloftet indføres med et varsel på minimum fem år, således at virksomhederne får mulighed for planlægning af omstillingen til den nye konkurrencesituation.

Med den foreslåede model vil det være yderst vigtigt, at der er adgang til tilstrækkelige fællesområder med geografisk spredning, så virksomhederne kan agere hurtigt ved udbud, mindre opgaver mv. Det bør derfor sikres, at staten løbende udlægger sådanne fællesområder.

Forslaget indebærer en kommercialisering af råstofindvindingen, hvilket for så vidt kan være i orden. Det er imidlertid vigtigt, at det sikres, at der alene tillades eneret, hvor det er nødvendigt for indvindingen, og sådanne ene rettigheder bør gives til specifikke råstoffer, således at forskellige operatører kan indvinde forskellige råstoffer i samme geografiske område. En udvikling imod monopolisering af dette erhvervsområde kan

næppe være ønskelig. Der bør endvidere åbnes for længere ene rettigheder af hensyn til efterforskningsusikkerhed og relaterede afskrivningsmuligheder.

Ved kommercialisering er det af afgørende vigtighed, at prisfastsættelsen af råstofferne sker under hensyntagen til konkurrencesituationen i forhold til indvinding i land og til søs i vore nabolande. Den foreslåede pris forekommer i den forbindelse høj, og den risikerer at medføre begrænsning af indvindingen til søs, hvilket ikke ses at være formålet med lovforslaget.

Af forslaget fremgår, at der ikke vil være adgang til at påklage en afgørelse ved et udbud ud over de miljømæssige aspekter. Dette forekommer ikke rimeligt, hvorfor vi skal foreslå, at for eksempel Klagenævnte for Udbud fungerer som ankeinstans.

Forslaget vil indebære en fuldstændig ændring af vilkårene for indvinding af råstoffer til søs, og indførelse af et nyt administrativt system. For at sikre en ordentlig forberedelse heraf bør loven ikke træde i kraft allerede 1. januar 2010, ligesom der under alle omstændigheder må gennemføres de nødvendige overgangsordninger.

Med venlig hilsen
DANMARKS REDERIFORENING
P.D.V.

Jacob K. Clasen
Kontorchef

Miljøministeriet
By - og Landskabsstyrelsen
Haraltdsgade 53
2100 KBh Ø

Marin geologi og glaciologi
J nr. GEUS 020-00166
Ref. pg

20-3-2009

Ang.: Høring af udkast til lovforslag om ændring af råstofloven (J.nr. BLST-700-00006)

Forslaget til ny råstoflov præciserer en lang række forhold i relation til efterforskning, indvinding og indberetning, og det hilser GEUS meget velkomment. Loven vil efter GEUS opfattelse stimulere efterforskning og indvinding på havbunden samt øge den statslige kortlægning indenfor nye områder.

Ændringerne angående forholdene på landjorden har GEUS ingen bemærkninger til bortset fra i relation til § 28 angående indberetning. I forbindelse med forslag til ændring af råstofloven på havområdet skal GEUS pege på nedenstående forhold i til relation til lovens § 20a og § 28.

1. Bekendtgørelse

I § 20 a stk. 5 står, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for en lang række forhold. I bemærkningerne står der ikke specifikt, at en bekendtgørelse også vil omfatte regler om indberetning af efterforskningsdata (jf. § 28) d.v.s angående datatyper, formater og specifikationer af forskellige indberetningstyper. En bekendtgørelse omhandlende både boringsdata, kvalitetsdata og geofysiske data m.fl. indsamlet på havbunden og kvalitetsdata og geofysiske data fra landjorden vil bringe disse indberetninger op på det samme niveau, som der er for boringsdata på landjorden, hvor en bekendtgørelse også giver regler for indberetning af råstofboringer. GEUS vil gerne opfordre til at indberetningen medtages i en bekendtgørelse (se også senere)

2. Fortrolighed

I § 20 a stk. 5 skrives, at ministeren kan fastsætte regler for fortrolig behandling af efterforsknings - og undersøgelsesdata. Dette er ønske som erhvervet og GEUS har haft et stykke tid, hvor debatten har gået

GEUS
De Nationale Geologiske
Undersøgelser for Danmark
og Grønland
Øster Voldgade 10
1350 København K

Tlf. 38 14 20 00
Fax 38 14 20 50

CVR-nr. 55 14 50 16
EAN-nr. 5798000866003

geus@geus.dk
www.geus.dk

*GEUS er en forsknings- og
rådgivningsinstitution
i Miljøministeriet*

på, hvor lang en fortroligheds periode skulle være. I bemærkningerne til dette punkt i loven skrives, at efterforskningsdata fra havet ikke gøres tilgængelige i en evt. eneretsperiode og fortrolighedsperioden fastsættes i overensstemmelse hermed. Det betyder, at perioderne kan være variable for et enkelt firma, hvis det har flere eneretstilladelser, og mellem flere firmaer, som har tilladelser. GEUS skal i den forbindelse pege på, at da GEUS opbevarer de indberettede data, skal GEUS derfor etablere et administrativt system, der varetager et variabelt fortrolighedssystem, idet GEUS skal være klar til at udlevere data, når fortrolighedsperioden udløber.

Fortrolighedsregler for efterforskningsdata på landjorden er, så vidt GEUS kan se, ikke medtaget i lovforslaget.

3. Indberetning

I § 28 foreskrives indberetning af efterforskningsdata til GEUS og som noget nyt nu også til By - og Landskabsstyrelsen. I den forbindelse forventer GEUS, at varetagelse af data og boreprøver forgår efter hidtidige, sædvanlige procedurer, bl.a. således, at boreprøver og borekerner kun sendes til GEUS.

I stk. 2. skrives, at ministeren kan fastsætte regler om oplysninger, der skal indsendes. Dette har vi været inde på under pkt. 1, og GEUS vil gerne opfordre til, at denne ret udnyttes i en bekendtgørelse og en efterfølgende vejledning med et omfang, som det Energistyrelsen har udarbejdet for efterforskning efter kulbrinter.

Det er desuden et ønske fra GEUS, at der i denne § indskrives, at data m.m. (bortset fra boreprøver) skal indberettes på elektronisk form, og dette gælder både råstofdata på landjorden og på havområdet, således at reglen om indberetning sidestilles med regler for indvindingsdata (§ 29) og regler for ansøgning om tilladelse til efterforskning og indvinding (§ 34), hvor der allerede står, at undersøgelsesdata skal indgives i et bestemt format.

Mvh

Peter Gravesen
Chefkonsulent

NCC Roads A/S

By og Landsskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 KBH Ø

Ejby Industrivej 8
2600 Glostrup
Danmark
Telefon 43 26 15 30
Telefax 43 26 15 31
www.ncc.dk

Pr mail til: BLST@BLST.DK

SE-nr. 12 05 06 23
CVR 26 70 84 35

Cc: jhg@blst.dk, Kroghs A/S og Thyborøn Nordsøral

Direkte tlf. (+45) 22 61 60 26
Email cab@ncc.dk
Telefax (+45) 43 26 15 31

Deres ref. JHG, J.nr. BLST-700-00006
Vor ref. CAB
Dato 20. marts 2009

Høring af lovforslag om ændring af råstofloven.

NCC Roads A/S Råstoffer har modtaget ovennævnte lovforslag til høring den 13 marts 2009. NCC Roads A/S har afgivet høringssvar gennem Dansk Byggeri. På et punkt har NCC imidlertid en særlig interesse, der adresseres her.

NCC har gennem en længere årrække gennemført flere efterforskninger, der har resulteret i udlæg af nye råstofforekomster. Udlægningen har været ressourcekrævende og omkostningstung.

For så vidt angår områderne 562-JA og 562-JB Jyske rev gælder at de er efterforsket og udlagt i samarbejde med Kroghs A/S og Thyborøn Nordsøral A/S. For disse områders vedkommende sendes svaret derfor på de 3 virksomheders vegne.

De berørte virksomheder har bedt advokat Mogens Moe, om at vurdere konsekvensen af lovforslagets § 2. stk. 6, der håndterer overgangsreglerne for disse områder. Dette notat er vedlagt dette brev.

Som det fremgår af notatet er der tale om helt urimelige vilkår, dér hvis de gennemføres vil rokke alvorligt ved virksomhedernes tiltro til at branchen og myndighederne i fremtiden kan samarbejde på en rimelig og fornuftig vis.

Med venlig hilsen
NCC Roads A/S

Christian H. Abildtrup
Geolog Cand. scient.

Vedlagt: Notat om overgangsreglen i § 2 stk.6, i udkast af 13. marts 2009 til ændring af råstofloven.
Af Adv. Mogens Moe.

NOTAT
OM OVERGANGSREGLER I § 2, STK. 6, I UDKAST AF
13. MARTS 2009 TIL ÆNDRING AF RÅSTOFLOVEN.

§ 2, stk. 6, i ovennævnte lovudkast lyder:

"Indvindingstilladelser, der udløber den 31. december 2009, kan forlænges i op til 1 år med krav om betaling af vederlag. Dette gælder ikke indvindingstilladelser med fælles adgang til indvinding."

HORTEN

I bemærkningerne til denne bestemmelse anføres:

"De - meget få - indvindingstilladelser, som udløber med udgangen af 2009, kan forlænges i op til 1 år, således at indvindingen i områderne ikke skal indstilles, indtil det bliver muligt at byde på området på auktion. Det drejer sig om i størrelsesordenen 5 tilladelser. Bestemmelsen i stk. 6 gælder ikke indvindingstilladelser i konverteringsområderne."

NCC Roads A/S Råstoffer har 4 indvindingstilladelser, som udløber med udgangen af 2009.

- Område 506-TA (Nord for Tvillingerne), tilladelse af 27. juli 2007 til at indvinde 1 mio. m³ havbundsmaterialer.
- Område 506-TB (Øst for Hjelm), tilladelse af 27. juli 2007 til at indvinde 2 mio. m³ havbundsmaterialer.

Af disse to tilladelser fremgår:

"Tilladelsen er gældende til 31. december 2009. Tilladelsen kan forlænges efter den på forlængelsestidspunktet gældende lovgivning. Tilladelsens samlede længde kan højst være 10 år."

- Område 520-EC (Gyldenløves Flak), tilladelse af 11. juni 2008 til at indvinde 1 mio. m³ Havbundsmaterialer.
- Område 538-GB (Bjelkes Flak), tilladelse af 9. marts 2009 til at indvinde 0,5 mio. m³ havbundsmaterialer.

Af disse to sidste tilladelser fremgår:

"Tilladelsen er gældende til 31. december 2009. Tilladelsen kan forlænges efter den på forlængelsestidspunktet gældende lovgivning og administrationspraksis."

NCC Roads A/S Råstoffer er endvidere sammen med Kroghs A/S og Thyborøn Nordsøral A/S parthaver i:

- Område 562-JA og 562-JB (Jyske Rev) tilladelse af 1. august 2007 til at indvinde 8 mio. m³ sand, grus og ral.

I denne tilladelse er anført samme tekst om forlængelse som i tilladelserne vedr. 506-TA og 506-TB.

NCC Roads A/S Råstoffer har investeret ca. 2 mio. kr. i den efterforskning m.v. som førte frem til de først nævnte fire tilladelser. Endvidere har de 3 parter i den sidst nævnte tilladelse investeret ca. 2 mio. kr. for at opnå tilladelsen. Investeringerne er sket løbende siden 2005 i tillid til Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsens tilskyndelser til erhvervet til at efterforske efter nye indvindingsmuligheder. Investorerne gik ud fra at sådanne investeringer ville blive påskønnet af myndighederne eller i hvert fald ikke straffet.

Investorerne er gået ud fra, jf. gældende lovgivning, at de tildelte mængder skulle række til ca. 10 år, og den gennemsnitlige indvinding i henhold til de 5 omtalte tilladelser har derfor udgjort ca. 1/10 af den samlede tilladte mængde.

Lovforslag 161 i folketingsåret 2006-2007 bestyrkede det indtryk, at myndighederne så positivt på investeringer i nye indvindingsmuligheder, dels ved at lade markedsmekanismen råde ved udbudsrunder, dels ved overgangsregler, som ikke skadede hidtil foretagne investeringer.

Lovudkastet af 13. marts 2009 har imidlertid følgende konsekvenser:

Der bliver mulighed for at få de nævnte tilladelser forlænget ét år, altså til udgangen af 2010. Dog betales i dette år et vederlag, som ikke er nærmere fastsat i overgangsreglen, men som efter lovudkastet i hvert fald ikke er mindre end 2,50 kr. pr. m³. Denne minimumspris er højere, end hvad staten ville kunne opnå i kraft af den almindelige markedsmekanisme, og det reducerer meget markant indvinderens dækningsbidrag.

Endnu værre end vederlaget i 2010 er den situation, der udløses pr. 1. januar 2011. På dette tidspunkt vil staten give konkurrenterne adgang til de hidtil fortrolige oplysninger i sagen, jf. bemærkningerne til lovudkastets § 20 a, stk. 5. Investorerne, som på dette tidspunkt kun har fået afskrevet en mindre del af deres efterforskningsudgifter, skal nu konkurrere med andre virksomheder, som helt gratis kan udnytte de samme oplysninger.

Eller sagt helt klart: De investorer, der har handlet i tillid til signaler fra Miljøministeriet, Skov og Naturstyrelsen, mister størstedelen af deres investering.

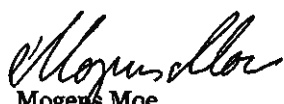
En sådan form for erhvervspolitik er hidtil uset og er ikke forekommet under tidligere regeringer.

HORTEN

Miljøministeriet skylder, at de omtalte investeringer kan afskrives på en rimelig måde.

● Side 3

København, den 20. marts 2009

Mogens Moe

HORTEN

Vi samler byggeri, anlæg og industri

dansk byggeri

By- og Landskabsstyrelsen Natur
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Foreningen af Danske Ral- og
Sandsugere

20. marts 2009
Sagsnr.: 170988
Natur J.nr. BLST-700-0006

Høringssvar fra Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere vedrørende høring af 13. marts 2009 om udkast til ændringer af råstofloven

Indledende bemærkninger til udkast til forslag til ændringer i råstofloven:

- Der lægges op til vederlag til staten, der svarer til branchens nuværende dækningsbidrag.
- Branchen stilles alt for korte tilladelsestider i udsigt. De fornødne investeringer kan ikke afskrives på en rimelig måde.
- Det fremsendte lovforslag vil have den stik modsatte effekt af den foreslåede, når den efterspurgte konkurrence flyttes fra selve indvindingsaktiviteten og over til en adgang til ressourcerne. Der er stor risiko for, at branchen ikke overlever.
- Timingen, det vil sige sammenfaldet med finanskrisen, byggekrisen, valutauro mm., medfører en forstærkning af de negative effekter af loven, herunder især de korte løbetider for tilladelser og de høje vederlag.
- Der lægges op til en urimelig kort overgangsperiode, når væsentlige dele af loven herunder vederlag for nogle områders vedkommende træder i kraft allerede fra 1. januar 2010.
- Initiativretten er i forslaget placeret hos råstofmyndigheden. Der vil gå meget lang tid for myndigheden med at tilegne sig de kompetencer, der er nødvendige for at løfte den opgave. Myndigheden kender ikke branchens vilkår. Man kender heller ikke kravene til produkterne, CE mærkning, kundekrav, leveringstidsbegrebet og prisleje m.v.
- Der er tale om en alt for kort og urimelig høringsfrist, der er i strid med justitsministeriets vejledning for lovarbejde.

Branchen har bedt advokat Mogens Moe om at kommentere tre centrale punkter i det fremsendte lovforslag. Mogens Moes kommentarer er vedlagt dette høringssvar:

1. Tilladelseslængden
2. Fortrolighed
3. Initiativretten

Det er problematisk, at politikerne med det foreliggende lovforslag i virkeligheden kræver, at

- et meget bureaukratisk system indføres på rekordtid, hvilket vil beslaglægge uhørt store ressourcer, som ikke er til stede, hverken hos branchen eller i Miljøministeriet.

Det er branchens helt klare opfattelse, at

- det foreliggende udkast til et lovforslag bør trækkes tilbage og udsættes for en mere seriøs bearbejdning af folk, der er i besiddelse af de fornødne kompetencer til at kreere et for samfundet fornuftigt lovforslag.
- de vederlag, der er foreslået i lovforslaget, ikke har deres baggrund i reelle kalkulationer. De vil - uden en bearbejdning i samarbejde med branchen der har de økonomiske nøgletal - få en katastrofal effekt for branchen såvel som for forsyningssituationen.

Det foreslåede vederlags indflydelse på branchen:

Branchen vil på ingen måde anfægte det rimelige i, at indvindingsvirksomhederne betaler et vederlag for de indvundne mængder, men vil påpege, at vederlagets størrelse i den nuværende situation vil have en ødelæggende effekt på konkurrenceforholdet mellem tilslagsmaterialer indvundet til havs, landindvundne materialer og importeret granit.

Den danske ral og sandsugerbranche indvinder årligt i størrelsesorden 3 mio. m³ materialer, der ifølge lovforslaget vil blive vederlagsbelagt. Mængden udgør ca. 2 mio. m³ tilslagsmaterialer og 1 mio. m³ fyldsand til kommunale havne m.v.

Ifølge lovforslaget skal denne mængde kaste ca. 25 mio. kr. af sig i vederlag til staten.

Det vurderes af branchen, at den gennemsnitlige nettosalgpris (ab værk) for denne mængde højt sat er 85 kr. pr m³, heri er således rabatter og lavere m³-priser på fyldsand indregnet. Samlet giver det en omsætning på ca. 255 mio. kr.

Et vederlag til staten på 25 mio. kr. som forudsat i bemærkningerne til lovforslaget vil således udgøre 10 % af den samlede **omsætning** i den del af branchen, der beskæftiger sig med den daglige råstofforsyning.

Vederlaget svarer til dækningsgraden i en typisk virksomhed i den berørte branche, hvor resultatet i høj grad skabes ved en stor omsætning med et lille dækningsbidrag.

Det er utænkeligt, at branchen kan tiltrække den nødvendige finansiering på det forretningsgrundlag.

Omsat mængde	Gennemsnitlig salgspris pr m ³	Branchens omsætning	Statens vederlag	Vederlagets andel af omsætningen
3 mio. m ³	85 kr.	255 mio. kr.	25 mio. kr.	10 %

Priser for materialer landet ved kaj er væsentlig lavere, 40 til 50 kr. pr m³. Laves beregningen kun for sejlads og indvinding, bliver vederlagsandelen næsten 20 % af omsætningen.

I relation til statens indtægter skal det bemærkes, at de store anlægsprojekter, hvortil der anvendes store mængder fyldsand, vil i de kommende år ikke bidrage til vederlaget, da de har efterforskningstilladelser til at dække deres behov, og at de dermed ifølge lovudkastet er fritaget i de første 2 år.

Det foreslåede vederlag vil ikke kunne "væltet over" på kunderne på tilslagsmarkedet. Alene størrelsen af vederlaget giver en prisstigning, der er helt umulig at trække hjem i den situation, som gælder for byggebranchen i dag.

Som branchen tidligere har påpeget, laves der aftaler imellem leverandør og beton- og asfaltindustri, der strækker sig over flere år, ofte 2 til 10 år. Det vil således være tilfældet for mange virksomheder, at der er indgået bindende kontrakter for de kommende år.

For fyldsandskundernes vedkommende vil der nok ikke være noget alternativ. Privat kystsikring og kommunalt havnebyggeri vil være projekter, der kommer til at bære den fulde udgift. Spørgsmålet er, om det er en effekt, der er ønskværdig i en periode, hvor der spås om stigende havspejl og øget behov for kystsikring.

Økonomiske og administrative følger for det offentlige:

En umiddelbar følge af lovforslaget vil være en fordyrelse af infrastrukturprojekterne, enten fordi prisen på råstoffer fra havet stiger, og/eller fordi leverancer fra ral- og sand-sugerbranchen falder ud som en konkurrenceparameter.

En anden følge vil være *faldende indtægter i de kommunalt ejede havne*, hvor der lades råstoffer. I en række havne er skibs- og vareafgiften fra landing af råstoffer en væsentlig indtægtskilde. Såfremt det går, som branchen forventer, vil lovforslaget resultere i et væsentligt fald i indsejlingen, og dermed i havnenes indtægter.

Endelig vil *fyldsandsopgaver i kommunalt ejede havne* blive belagt med vederlag, hvorfor udgiften til denne type af opgaver vil stige markant. Fyldsand landes, afhængig af afstanden til indvindingsområdet, til priser på 25 til 40 kr. pr. m³. Et vederlag på disse leverancer på enten 6 eller 8 kr. pr. m³ vil således give prisstigninger på 20 – 30 %. En udgift der vil ramme de projekter, der som en følge af infrastrukturplanen om udbygning af havnefaciliteter, er under projektering for øjeblikket.

Vederlagets indflydelse på konkurrencesituationen over for importeret granit:

Vederlaget på 8 respektive 6 kr. pr. m³ i de kommende **fællesområder** vil efter branchens opfattelse lukke en meget væsentlig del af indvindingen af ral i Danmark.

Ralindvindingen er overvejende rettet mod leverancer af tilslagsmaterialer til betonindustrien. Det skyldes, at søstenenes kvalitet i relation til betonfremstilling generelt er

bedre end landmaterialer. Materialerne afsættes i konkurrence med importeret granit fra Norge og Sverige. For betonproducenterne er importeret granit et bedre tilslagsmateriale til særlig udsatte betonkonstruktioner, f.eks. broer. Men granit kan i princippet anvendes til alle betontyper, det er således overvejende prisen og leveringssikkerheden, der hidtil har fået en betonproducent til at vælge danske sømaterialer frem for importeret granit. Prisen på søral til beton har hidtil ligget på et lidt lavere leje end importeret granit, således at de produktionstekniske fordele, betonproducenten opnår ved at anvende den dyrere granit, opvejes af den lavere pris på sømaterialerne.

Med det foreliggende lovforslag vil ikke alene prisen, men også tilladelsernes løbetid blive en væsentlig parameter, når betonproducenterne skal vælge leverandør.

Hav kontra land:

Som situationen er i dag, er sømaterialer dyrere end landmaterialer.

Dette skyldes først og fremmest, at summen af produktionsomkostningerne til indvinding på havet, havneafgifter, arealleje på havnen m.v. er langt højere end de tilsvarende produktionsudgifter i landgrusgrave. Sømaterialer kan i dag kun konkurrere på kvalitet og logistik (kortere afstand til kunden).

En vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil medføre, at den konkurrence, der er i dag imellem hav og land, skævvrides til fordel for indvindingen på land. Dette vil uvægerligt medføre uønskede prisstigninger på råmaterialerne, og ikke fremme den tilsigtede større konkurrence på området.

Fælles områder:

Det undrer branchen, at man arbitrært har valgt, at ¼ af de tidligere overgangsområder kan udlægges til råstofindvinding i fremtiden som en regel, der bredes ud over alle de tidligere overgangsområderne. Det vil føre til absurde situationer. Det ville være mere korrekt at vurdere forekomsten, forsyningssituationen og de relevante beskyttelsesinteresser, eller med andre ord råstoflovens § 1 og § 3.

For så vidt angår indvinding af råstoffer i de kommende fællesområder er det branchens opfattelse, at råstoffressourcerne i en række af disse områder snart er udtømte, især hvad angår stenmaterialer. Derfor står vi uforstående overfor, at det kun er ¼ af de tidligere overgangsområder - og ikke alle overgangsområderne, der kan inddrages i fællesområderne. Vi mener også, at staten burde have mulighed for at udlægge nye fællesområder i de områder, der udlægges som indvindingsområder i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer efter udkastets § 20 stk. 2, litra a).

Auktion over efterforskningsområder:

Kernen i en råstofvirksomhed er adgang til de rigtige forekomster. Det gælder både pris og kvalitet.

Det foreliggende udkast til ny råstoflov fordrer, at virksomhederne anmoder om at få auktion over specifikke områder. I modsat fald skal staten have kendskab til, og overblik over, hvilke råstofkvaliteter der løbende efterspørges, og hvor de findes.

I praksis betyder det, at en virksomhed skal afsløre, hvor den mener, at forekomsten med de efterspurgte materialer ligger, hvorefter By- og Landskabsstyrelsen så kan bortauktionere området til højestbydende. Det forventes således, at råstofvirksomhederne vil afsløre deres planer om forretningsudvikling - og dele dem med konkurrenterne. Denne tankegang svarer til de bemærkninger om enighed i branchen i råstofloven af 1996, der reelt sænkede denne lov.

Det forekommer helt utænkeligt, at myndigheden skal kunne forlange fuld åbenhed om virksomhedernes forretningsudviklingsplaner.

Kulbrinter som sammenligning.

Ved efterforskning af råstoffer til havs er det ligesom ved efterforskning af kulbrinter en risikoprofil. Ikke al efterforskning vil resultere i fund af kommercielt brugbare forekomster.

Indtægten fra et vellykket projekt skal således ikke alene dække efterforskning og miljøundersøgelser (evt. VVM) i det konkrete projekt, som har givet et positivt resultat, men skal også dække resultatløse efterforskningsprojekter.

Ved kulbrinter sikres balancen mellem risiko og mulige indtægter ved tildeling af indvindingstilladelser med eneret i 30 år (evt. 50 år), ligesom statens vederlag med stor omhu fastlægges på et niveau, som sikrer, at ressourcen udvindes, og at såvel staten som indvinderen har en fornuftig indtjening af projektet.

Ved et udbudssystem for efterforskning og indvinding af sten, sand og grus til havs, er det tilsvarende uomgængeligt nødvendigt, at risikoen afbalanceres af en eneret i en passende periode på minimum 10 år og af en vederlagsstørrelse, der sikrer, at ressourcen udnyttes, og at begge parter får en fornuftig indtjening.

Lovens ikrafttræden, overgangsordninger og håndtering af eksisterende tilladelser:

Det er branchens opfattelse, at vilkårene i den foreslåede overgangsperiode bør lempes og strækkes ud over en væsentlig længere periode.

Som det er fremlagt i udkast til lovforslaget, vil en væsentlig del af indvindingen blive belagt med et vederlag på 6 eller 8 kr. pr. m³ fra 1. januar 2010. Mange råstofvirksomheder vil stå i den situation, at de allerede har lavet aftaler og fastsat priser for leverancer i 2010 til 2011. Denne ekstra udgift kan ikke kræves ind hos kunden, idet man ikke har kunnet forudse den situation, som en vedtagelse af det foreliggende lovforslag ville medføre, da man ikke har kunnet få kendskab hverken til eksistensen eller til indholdet af lovforslaget.

De virksomheder, der har forsøgt at leve op til intentionerne i den hidtil gældende råstoflov og har investeret væsentlige beløb i efterforskning og fået udlagt en række om-

råder, har en berettiget forventning om 10 årige tilladelser. Disse virksomheder får med overgangsordningen kun 1 års yderligere indvinding med pålæg om at betale fuldt vederlag. Det er efter foreningens opfattelse helt urimeligt. Ordningen levner overhovedet ikke mulighed for at få afskrevet de afholdte udgifter. Der er reelt tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Den kaotiske situation, som hele råstofbranchen, såvel producenter som aftager, føler sig bragt i, skyldes efter foreningens opfattelse en mangel på åbenhed og vilje til et samarbejde fra myndighedernes side under forløbet om udarbejdelsen af det nu foreliggende lovforslag.

Vi håber, at man vil følge vort råd om, at det foreliggende udkast ikke fremsættes som lovforslag i Folketinget, og at der i stedet indledes snarlige forhandlinger om et nyt udkast til ændring af råstofloven mellem repræsentanter for Miljøministeriet og branchen.

Med venlig hilsen
Foreningen af Danske
Ral- og Sandsugere

Per Bjerregaard Jepsen

Bilag:

Advokat Mogens Moes kommentarer til

4. Tilladelseslængden
5. Fortrolighed
6. Initiativretten

NOTAT
VEDR. UDKAST AF 13.03.2009 TIL ÆNDRING
AF RÅSTOFLOVEN
TILLADELSESPERIODENS LÆNGDE

HORTEN

Af lovtæksten (§ 20a) fremgår kun, at tilladelse efter § 20 meddeles for en tidsbegrænset periode. Af bemærkningerne til § 20 a fremgår, at miljøministeren vil forhandle med Konkurrencestyrelsen, og at Konkurrencestyrelsen tager udgangspunkt i, at en eneret ikke bør have en varighed over 2 år. Det fremgår endvidere, at miljøministeren er indstillet på at følge Konkurrencestyrelsen hovedsynspunkter, og at længden af den tildelte eneret kun i helt særegne tilfælde vil kunne overstige 5 år.

Branchen må pege på, at tilladelsesperiodens længde og de nye afgifter på råstofferne er de to helt centrale spørgsmål i lovgivningen på dette område.

Lovgivningsmæssigt finder branchen det meget kritisabelt, at et så centralt spørgsmål henskydes til forhandling mellem to administrative myndigheder. Som minimum kunne man have forlangt, at miljøministeriet havde gennemført forhandlinger med Konkurrencestyrelsen inden lovforslagets fremsættelse, således at høringspartier og Folketinget kunne forholde sig til et konkret forslag, begrundelsen for dette og de økonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser af dette.

Branchen kan dog uden tøven erklære, at Konkurrencerådets idé om meget kortvarige enerettstilladelser på dette område er udtryk for, at Konkurrencerådet slet ikke har sat sig ind i erhvervets betingelser, men udelukkende har ladet sig lede af en ideologisk begrundet modvilje mod begrebet enerettigheder. Det tankesæt, som har drevet Konkurrencerådet, vil f.eks. også føre til, at rettigheder til indvinding af olie og gas skal begrænses til 2 år.

Hovedproblemet er, at Konkurrencerådet fuldstændig overser, at efterforskning og indvinding af råstoffer til havs er forbundet med meget store investeringer, således at relativt lange afskrivningsperioder er nødvendige for at indvinding til havs overhovedet kan konkurrere med landbaseret produktion af råstoffer (grusgrave eller import af knuste granitmaterialer).

Branchen har f.eks. beregnet, at alene afskrivning af efterforskningsudgifter over 3 år vil medføre en forhøjelse af prisen på sten og grus til industrikunder med ca. 13 %. Afskrivning af skibe og søpladser over en kort periode vil være et endnu større problem. Skulle en virksomhed driste sig til at investere i et skib og en søplads, vil der være en yderligere fordyrelse på 17 %, hvis eneret kun gælder i 3 år. Der er dog ikke investeret i nye skibe i de sidste mange år.

Den virksomhed, der får en eneretstilladelse til indvinding af sømaterialer fra nogle få km² af den danske havbund, er ikke nogen monopolist. Konkurrencerådet overser fuldstændigt, at der – uanset enerettens varighed – vil være en kraftig konkurrence, fordi de enkelte virksomheder har adgang til at skaffe sig indvindingsrettigheder på et stort antal lokaliteter.

Branchen må også slå fast, at der overhovedet ikke er noget problem i forhold til EU-retten ved eneretsperioder af en længde, der står i forhold til afskrivningsbehovet. EU-problemet ved den hidtidige lovgivning har ene og alene bestået i lovens § 19. Dette fremgår også lovudkastet almindelige bemærkninger afsnit 7, hvis man læser disse med fornøden omhu. Konkurrencerådet har ingen støtte i EU-retten.

Tværtimod fremgår det meget klart af EF-Domstolens dom i sagen om Sydhavnens Sten og Grus (dom af 23. maj 2000, sag C 209/98), præmis 74-83 og særlig præmis 79, at en eneret, der er tidsmæssigt begrænset til en normal afskrivningsperiode for investeringerne, vil være fuldt berettiget.

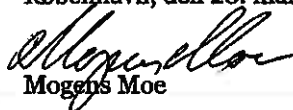
HORTEN

En normal afskrivningsperiode på en efterforskningsindsats, en søplads eller en ralsuger, er ikke 2 år eller 5 år, men mindst 10 år. Til sammenligning opererer den danske undergrundslov med efterforskningsperioder på 6 år, med mulighed for forlængelse til 10 år, og med indvindingsperioder på 30 år, med mulighed for forlængelse til 50 år.

I England har indvindere af sømaterialer en licensperiode på 10 + 10 + 5 + 5 år eller i alt 30 år ved et normalt forløb. I Tyskland gives principielt tilladelser op til 50 år.

Det foreliggende lovudkast er altså usædvanligt dårligt gennearbejdet på et helt centralt punkt.

København, den 20. marts 2009

Mogens Moe

NOTAT
VEDR. UDKAST AF 13.03.2009 TIL ÆNDRING
AF RÅSTOFLOVEN

FORTROLIGHED

HORTEN

I lovudkastets § 20 a, stk. 5, findes en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om bl.a. fortrolig behandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata. Af bemærkningerne fremgår, at man vil operere med en fortrolighedsperiode svarende til varigheden af en eneretsperiode.

Branchen er enig i, at fortrolighed vedrørende efterforsknings- og undersøgelsesdata er et vigtigt emne. Hvad enten det drejer sig om efterforskning af sømaterialer, mineraler til lands eller olie og gas, er det helt afgørende for de virksomheder, der investerer i efterforskningen, at deres resultater ikke tilgår konkurrenterne eller benyttes til fordel for konkurrenterne.

Problemstillingen har hidtil været behandlet på basis af lov om offentlighed i forvaltningens § 12, stk. 1, nr. 2, som beskytter virksomheder, der vil lide væsentligt økonomisk tab, hvis konkurrenter får fat i driftshemmeligheder. Dette kan konkurrenter forsøge, dels ved direkte at begære aktindsigt i de pågældende data, dels ved at anmode myndigheden om at lægge de af konkurrenten opnåede efterforskningsresultater til grund.

Branchen vil ikke modsætte sig, at beskyttelsen efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, bliver operationaliseret, da bestemmelsen kan være vanskelig at administrere. Branchen vil imidlertid ikke acceptere, at beskyttelsen forringes. Det vil blive resultatet, hvis råstofloven administreres som foreslået i lovudkastet.

Der er f.eks. ingen tidsbegrænsning på beskyttelsen efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Råstofloven vil indføre en tidsbegrænsning svarende til længden af en eneretsperiode. Som det fremgår af bemærkningerne til § 20 a, vil man kun meddele eneret i 2 – 5 år. Det medfører, at følgende eksempel vil blive dagligdag:

Virksomhed A investerer 2 mio. kr. i råstofefterforskning i et nærmere afgrænset område og får udført den nødvendige miljøundersøgelse. Miljøministeriet meddeler herefter en 2-årig indvindingstilladelse, for hvilken der betales 25.000 kr. pr. år pr. km², 2,50 kr. pr. m³ sømaterialer samt 5 kr. pr. m³ i sædvanlig råstofafgift. Indvindingen omfatter som planlagt 100.000 m³ pr. år. Ved udløbet af eneretten anmoder B om aktindsigt og modtager alt det materiale, som A to år tidligere har finansieret. Ved budrunden tilbyder B 2,55 kr. pr. m³, hvilket er 5 øre mere end A. B får herefter

indvindingsretten for de næste 2 år efter at have betalt 5 øre pr. m³ for A's undersøgelsesdata og miljøundersøgelse. B indvinder herefter 200.000 m³ i de næste 2 år på basis af en merpris på 10.000 kr. til staten for A's undersøgelser.

● Side 2

Branchen deltager gerne i en operationalisering af beskyttelsen i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Det foreliggende lovudkast er imidlertid slet ikke gennemarbejdet.

København den 20. marts 2009

Mogens Moe

HORTEN

NOTAT
VEDR. UDKAST AF 13.03.2009 TIL ÆNDRING
AF RÅSTOFLOVEN

INITIATIVRET

HORTEN

Det fremgår af lovdkastets almindelige bemærkninger, at den centrale mekanisme i råstofloven fremover skal være auktioner over områder, der udbydes af staten, normalt i geografisk afgrænsede rektangulære områder med en størrelse fra 25 km² og op til 50 km². Tanken er altså, at staten udvælger de blokke – eller snarere "terninger" – hvor virksomhederne i fremtiden skal drive efterforskningsaktiviteter.

Branchen anser det statslige initiativ som en uklog anvendelse af samfundets ressourcer. Ganske vist har staten i form af GEUS en geologisk grundviden om de danske farvandsområder. Men grundvidenskaben er ikke noget særligt godt udgangspunkt for efterforskningen af forekomster, som har kommerciel værdi. I den sammenhæng spiller det bl.a. en stor rolle, om forekomsten rummer de rigtige kornstørrelser, og hvordan den er placeret i forhold til eksisterende søpladser og betonindustri. Den bedste viden om, hvor der er chancer for værdifulde forekomster findes hos branchens egne folk.

Lovforslag 161 i 2006/07 havde derfor en meget vel gennemtænkt regel om initiativet for branchens virksomheder. § 20, stk. 4, lød således:

"Stk. 4. En ansøgning om tilladelse til efterforskning eller indvinding skal offentliggøres. Er andre interesseret i at søge om tilladelse i det pågældende område, kan miljøministeren beslutte, at offentligt udbud skal finde sted. Er ingen andre interesseret i at søge om tilladelse i det pågældende område, kan tilladelse meddeles til ansøgeren efter en forhandling om vilkår, jf. §§ 21-21 c. En ansøgning om tilladelse til indvinding i områder, som er udlagt efter § 22, skal ikke offentliggøres."

I de almindelige bemærkninger blev det anført:

"Det er hensigten, at det er erhvervet, der primært har initiativet i forbindelse med udlægning af nye indvindingsområder. Dels vil statens udbud af områder ske efter tæt dialog med erhvervet, dels kan en virksomhed på eget initiativ uopfordret ansøge om efterforsknings- og indvindingstilladelse. En offentliggørelse af ansøgningen sikrer, at eventuelt andre interesserede virksomheder kan tilkendegive deres interesse. Er der tale om en dokumenteret seriøs interessetilkendegivelse fra

andre virksomheder, træffes der beslutning om, hvorvidt området udbydes.

Som et andet element i virksomhedernes mulighed for selv at tage initiativ indgår det i lovforslaget, at der efter ansøgning kan gives en virksomhed tilladelse til at foretage en forundersøgelse, f.eks. seismiske undersøgelser suppleret med prøveboringer med henblik på, at virksomheden kan træffe beslutning om at ansøge om en efterforsknings- og indvindingstilladelse, eller alternativt at staten opfordres til at udbyde området."

I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser var bl.a. anført:

"Efter lovforslaget til ændring af § 20 kan meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding både ske efter ansøgning og ved udbud. De nærmere bestemmelser vil af miljøministeren blive fastsat i en bekendtgørelse om meddelelse af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet (tilladelsesbekendtgørelsen), herunder om hvilke tilladelser, der omfattes af udbud om afholdelse af udbudsforretning og om vilkårene i tilladelserne."

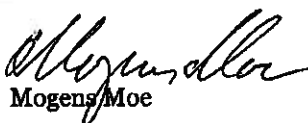
HORTEN

...

"En virksomhed vil også have mulighed for at tage initiativ til selv at ansøge om en efterforsknings- og indvindingstilladelse. Staten vil herefter ved annoncering afsøge, om der er andre på markedet, der seriøst er interesseret i det samme område. Hvis det er tilfældet, kan der træffes beslutning om, at området udbydes. Bestemmelsen herom findes i forslaget til nyt § 20, stk. 4."

Branchen må stærkt anbefale, at initiativretten indgår i en fremtidig lovgivning på dette område.

København den 20. marts 2009

Mogens Moe

Nielsen, Poul Erik

Fra: Birthe Jensen [bj@kroghs-as.dk]

Sendt: 20. marts 2009 11:41

Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Haugaard, Jette

Emne: Høring af lovforslag om ændring af råstofloven, J.nr. BLST-700-0006

Vi skal hermed tilslutte os indlæg fra Foreningen af Danske Grus- og Stenindustrier og Dansk Industri og skal ikke undlade at bemærke, at vi finder tidsfrister for såvel høringssvar som indførelse af den planlagte lovgivning helt uantagelige.

I tilknytning til NCC Roads indsigelse på egne, Thyborøn NordsøRals og Kroghs vegne skal vi tilføje indsigelse vedr. området, Karrebæksminde Syd 510-JA, og de i lovforslaget nævnte vilkår for efterforskningstilladelser før 13.3.09.

Med venlig hilsen / Best regards

Birthe Jensen

Kroghs A/S
Klim Strandvej 284
9690 Fjerritslev
Phone +45 9822 5200 / Fax +45 9822 5737
bj@kroghs-as.dk

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

ANEL KIERKEGAARD
ARNE BIERFRUUND
JØRN ANKAR THOMSEN
HENRIK LIND
JAN-ERIK SVINNFØN
KLAUS SØGAARD
NIELS HERRING
FINN MØLLER
ANNE BIEGUTTH GAMMELJØRD
SØREN REUM
LARS GRONGAARD
MICHAEL MEYER
ALEX LAURUP
MICHAEL SYREN JENSEN
PETER SJØGREN
PETER APPEL
HENRIK THOUSSER
JANSH GLÆHEL
OLE HORSFELDT
HANS-PETER JØRGENSEN
TOMAS HAAGEN JENSEN
MORTEN SKJØNNEMAND

SØREN FOGH
LASSE A. S. CHRISTENSEN
LOTTE RIKKES
JACOB S. ØRNDRUP
J. SKAADSTRUP ANDERSEN
CHRISTIAN ALSØE
HENRIETTE GRNAA
SØREN STØHR
OLAF C. RHRNKEJØLD
NIELS HANG SØRENSEN
RIKKE SCHIOTT PETERSEN
MARTIN ANDRÉ DITTMER
MORTEN L. JAKOBSEN
BO HØLSE
JENS V. MATIASSEN
JACOB SAND
CAMILLA E. COLLET
MORTEN NYBOM RYTH
ANDRÉS P. CHRISTOFFERSEN
YORAS LINDH
OPPE ROGLUND JENSEN

NINA WEDSTED
KASPAR RASTIAN
CHRISTINA MUNCK
PETER NØRSTVED
ANNE KIERKEGAARD
LOTTE GEORGI MOURITZEN
LISEBETH KRØNNE
TOM ROSK PETERSEN
METTE RØSHOLM
NICOLAI HESGAARD
TRINE G. BIELPHLOT
CHARLOTTE HOVE LASTHEIN
MARIA BARDRAM
NIELS JØRN FRIBØRG
JENS P. BRUUN
JACOB MØLNER DIRSEN
CHARLOTTE P. ANDREASSEN
MARIE-LOUISE MØLTER-LNTH
LUIA NYGAARD
JOHN SOMMER SCHMIDT
LOUISE WISBERG HULTMANN
MICHAEL WJF-OLSEN

ANDERS ØRJAN JENSEN
CLAUDE JESPERSEN
ANNE QVORTROP
LOTTE BAY GABELGAARD
ZELMA GRANHOLM-LNTH
CHRISTOFFER FODS
ANNE SOPHIE PRIIS
KORNETH KYSTGAARD-AAHOLM
MARGIT RØRDAM
BITTEN THORGAARD SØRENSEN
HENRIK WESTERMANN JØRGENSEN
TINA HURBING
LISEBETH FODSEN
IRENE LARSEN
ASTRID MØRGAARD PRIIS
CHRISTIAN DANGGAARD LUNDE
PIA JØE SKOU EILERTSEN
ANDRÉS SAMAND
KATRINE ILUM LARSEN
PETER JUSTSEN
JESPER LANTZ-NIELSEN

ALICE FOLKER BRUUN
SUSANNE KIER
TANJA HATTNA
CHRISTIAN VILSTRUP
RAMMUS PETER LARSEN
CHRISTIAN FLEISCHER CHRISTIANSEN
SINE DAHL CHRISTENSEN
MARIA MARLOTI HENZL
MARIE-LOUISE RØDKEBERG
NIKKEL PRIIS RØSÅ
SØREN NØRBAK
TUR GOLDSCHMIDING
CHRISTIAN N. RIISE-KNUDSEN
LISA BACH
ANDRÉS ANKERSTJERN
CHARLOTTE MØLLER
SØNNER HJIN BERTILSEN
LOUISE SYUR
MAJA CHRISTENSEN
CAMILLA CHRISTIANSEN
DAN BJERG GRAY

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

E-mail: blst@blst.dk

20. marts 2009

PA/vlj
pa@gfklaw.dk
842409-7

C.C.

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Jette Haugaard

E-mail: jhg@blst.dk

Høring af udkast til lovforslag om ændring af råstoffloven – BLST-700-00006

Der henvises til By- og Landskabsstyrelsens høringsbrev af 13. marts 2009. På vegne Rohde Nielsen A/S skal vi give følgende hørings svar:

1. Opsummering af Rohde Nielsen A/S's indsigelser og løsningsforlag

(I) Indsigelser

Overordnet kan det konstateres, at lovforslaget har følgende skadelige virkninger, der under afsnit 3 nedenfor detaljeret redegøres for:

- (1) Ved forslaget skabes et system, der på sigt alene skal baseres på eneretstilladelser. Dette vil mindske fleksibiliteten i råstofforsyningen med den konsekvens, at forsyningssikkerheden af råstoffer til samfundsbegrundede opgaver såsom kystsikring, anlæg og vedligeholdelse af diger, strande, havne og faste forbindelser på sigt vil forsvinde;

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

- (ii) den kommercielle udnyttelse af råstofressourcerne, landindvinding af råstoffer og de kapitalstærke indvindingsvirksomheder favoriseres;
- (iii) den manglende fleksibilitet i råstofforsyningen hindrer - i strid med EU Traktatens regler om fri bevægelighed af varer og tjenesteydelser - en fri anvendelse af danske råstoffer til EU licitationer;
- (iv) en afskaffelse af tonnagegrænsen på 2.000 m³ vil virke miljøskadelig og give mulighed for rovdrift på de danske råstofressourcer;
- (v) en afskaffelse af tonnagegrænsen på 2.000 m³ vil indebære ekspropriation og medføre tab af danske arbejdspladser;
- (vi) der vil ske en øget bureaukratisering og en øget administrationsbyrde for såvel myndigheder og virksomheder; og
- (vii) den foreslåede fortrolighed i By- og Landskabsstyrelsens sagsbehandling vil indebære en stor risiko for forskelsbehandling af indvindingsvirksomhederne.

Sidst men ikke mindst har Rohde Nielsen A/S en række indsigelser mod

- (viii) den foreslåede vederlæggelse.

(II) Løsningsforlag

Rohde Nielsen A/S foreslår følgende alternative løsningsforslag, der tilgodeser de vigtige hensyn, der som ovenfor skitseret tilsidesættes med forslaget:

- (a) Den hidtidige fælles ret til indvinding på lige vilkår for alle indvindingsvirksomheder bibeholdes og udvides med nye fælles indvindingsområder samtidig med, at tonnagegrænsen på 2.000 m³ fastholdes.

Hvis eneretstilladelsen findes nødvendig, foreslår Rohde Nielsen A/S alternativt:

- (b) Den foreslåede struktur med eneretstilladelser baseres på (i) et licitationssystem fastlagt i overensstemmelse med udbudsdirektiverne der kombineres med (ii) en fortsat udlægning af fællesområder til sikring af forsynings sikkerheden til samfundsbegrundede anlægsopgaver og kystsikring samt (iii) en fastholdelse af tonnagegrænsen på 2.000 m³.

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Der redegøres nærmere for de to løsningsforslag under afsnit 4 nedenfor.

2. Generelle bemærkninger om lovforberedelsen

(a) En betryggende lovforberedelse må gennemføres

Rohde Nielsen A/S finder det stærkt kritisabelt, at Styrelsen uvarslet og uden nærmere begrundelse sender et lovforslag i høring fredag sidst på eftermiddagen med en uges frist for bemærkninger. Inden for en så kort tidsramme er det naturligvis ikke muligt at give fyldestgørende bemærkninger i en så vigtig sag om den fremtidige regulering af råstofindvinding på den danske havbund.

Den iværksatte lovforberedelse er i strid med retningslinjerne for Justitsministeriets Vejledning nr. 9801 af 3. juni 2005 om lovkvalitet, hvoraf blandt andet fremgår, at *"Høringsfristen må afpasses de nærmere omstændigheder, men bør være så lang, at de hørte parter har mulighed for at udarbejde et fyldestgørende svar"*, jf. vejledningens pkt. 5.5. Endvidere fremgår det af vejledningens pkt. 2.4, at: *"Det må understreges, at der bør udvises meget betydelig omhu ved affattelsen af forslag til ændringslove, hvor der erfaringsmæssigt er stor risiko for fejl"*. Det kan allerede nu konstateres, at lovforberedelsen ikke vil blive gennemført på en betryggende måde. Tilsyneladende ønsker miljøministeren at fremsætte lovforslaget så sent som muligt i indeværende folketingssamling, hvormed tid til udvalgsbehandling og øvrig lovforberedelse mindskes mest muligt.

Der er ingen saglige grunde til, at miljøministeren vælger denne forcerede behandling af lovforslaget. Siden Folketinget i foråret 2007 forkastede (ved behandlingen i Miljø- og Planlægningsudvalget) det dengang fremsatte forslag nr. L 161 til ændring af råstofloven, har miljøministeren haft mere end halvandet år til at forberede det nye forslag. Hvorfor skal det nye forslag presses igennem på en måde, så de virksomheder, hvis fundament for erhvervsudøvelse vil blive berørt af lovforslaget, alene får en uge til at gennemgå og ytre sig om det detaljerede og omfattende reviderede lovforslag?

Miljøministeren opfordres til at udsætte fremsættelsen af lovforslaget til en senere folketingssamling og i mellemtiden foretage en grundig og sædvanlig forberedelse af grundlaget for lovforslaget, herunder blandt andet (i) indhente oplysninger om reglerne for råstofindvinding i øvrige europæiske lande og den virkning for prissætningen af råstoffer, som sådanne regler har haft, (ii) undersøge de miljømæssige virkninger af at der eventuelt lempes på de hidtidige restriktioner med et maksimum på indvindingsmateriellets størrelse (iii) gennemføre en reel dialog med branchen og øvrige interesseorganisationer; samt (iv) udarbejde reg-

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

terne i samarbejde med EU-Kommissionen således, at en rimelig overgangsordning gennemføres, og således at det sikres, at den danske lovgivning er på linje med lovgivningen i de øvrige EU-lande og/eller at tilsvarende regler indføres i andre EU-lande.

(b) Hvad er Ideologien bag et forslag om udfasning af fælles indvindingsret til fordel for indvinding baseret på eneretstilladelser?

En gennemgang af lovforslaget giver anledning til overordnet at spørge hvilken politisk ideologi der ligger bag dette, og hvad den reelle baggrund for lovforslagets fremsættelse er?

Den altdominerende hovedregel ved råstofindvinding fra søterritoriet er – og har altid været – en fri ret til indvinding for alle med de fornødne fartøjs- og indvindingstilladelser, og der er kun undtagelsesvist meddelt indvindingsvirksomhederne en eneret til indvinding og kun til områder, hvor ingen andre indvindingsvirksomheder har vist interesse.

Med lovforslaget bliver hovedreglen – i strid med Konkurrencerådets og EU-kommissionens tidligere pålæg – den stik modsatte. Som redegjort for nedenfor lægger lovforslaget nemlig op til en udfasning af de fælles indvindingsområder, hvorefter Indvindingstilladelse til indvindingsvirksomhederne udelukkende skal baseres på eneretstilladelser, der meddeles mod betaling af vederlag af den højstbydende indvindingsvirksomhed. Med andre ord, som det direkte udtrykkes i lovforslagets indledning (s. 7): *”Med lovforslaget kommerialiseres råstofindvinding på havet...”* Dette er en stærkt bekymrende udvikling, ikke mindst til skade for råstofforsyningen til samfundsbegrundende opgaver.

Det forekommer åbenbart, at et system, der alene bygger på udbud gennem auktion af enerettigheder, vil indskrænke konkurrencen, virke hindrende på råstofforsyningen til samfundsbegrundet udnyttelse af råstofferne til eksempelvis kystsikring, og sidst men ikke mindst alene komme de kapitalstærke indvindingsvirksomheder til gunst. Rohde Nielsen A/S er målt på tonnage og indvindingstilladelser formentlig Danmarks største indvindingsvirksomhed, men desuagtet forekommer ideologien bag lovforslaget stærkt bekymrende for Rohde Nielsen A/S. Hidtil har der i Danmark eksisteret mange mindre indvindingsfirmaer, der flittigt har konkurreret om indvindingen. Disse mange firmaer vil på grund af, at økonomisk styrke bliver det eneste konkurrenceparameter, blive udryddet.

Det er endvidere stærkt bekymrende, at miljøministeren samtidig foreslår, at begrænsningen i skibsstørrelsen på 2.000 m³ afskaffes. Dette vil medføre en åbenbar risiko for rovdrift af de danske ressourcer ved anvendelse af enorme indvindingsfartøjer og omfattende eksport af råstoffer til udlandet. Dette vil have negative konsekvenser for sikringen af råstofforsyningen til det danske samfund samt stærkt miljøskadelige påvirkninger ved indvindingen.

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

De nye regler vil endvidere indebære øget bureaukrati ved administration af auktionsprocedurerne, og gennem de foreslåede vederlag vil indvindingsvirksomhedernes omkostninger til indvinding blive forøgede. Forslaget indebærer en meromkostning for en branche, der allerede har svært ved at tjene penge, og det er selvsagt helt uacceptabelt, at branchen pålægges at betale en anslået merudgift på 10 mio. kr. for øget bureaukrati og anslået 15 mio. kr. i fortjeneste til staten.

Miljøministeriet henviser til, at lovforslaget er fremsat på baggrund af en anbefaling fra Konkurrencerådet. Konkurrencerådet har afgivet anbefalinger og pålæg for såvel § 19 (vedrørende fartøjstilladelser) og § 20 (vedrørende eneret), og Rohde Nielsen A/S stiller sig derfor uforstående overfor, at det fremsatte lovforslag alene tilgodeser anbefalingen vedrørende § 19 (der dog som redegjort for under afsnit 3 (iv) går langt videre end, hvad der er nødvendigt), og at lovforslaget er i direkte modstrid med pålægget vedrørende § 20 om at begrænse brugen af eneretstilladelser.

Ovenstående er blot eksempler, der viser, at forslaget er fremsat i strid med pålæg fra Konkurrencerådet, og at forslaget vil medføre fordele for kapitalstærke virksomheder, give incitament til monopoldannelse, indskrænke kredsen af de danske indvindingsvirksomheder, lede til tab af danske arbejdspladser, forøge prisen for råstoffer, og medføre øget bureaukrati og forøgede omkostninger for virksomhederne. Rohde Nielsen A/S spørger, hvilken politisk ideologi, der ligger bag et sådant forslag?

3. Indsigelser mod det foreslåede tilladelsessystem

I det følgende redegøres for Rohde Nielsen A/S' overordnede indsigelser - da den korte høringsfrist desværre ikke muliggør en tilbundsående analyse - mod det fremlagte lovforslag:

(i) Svækkelse af forsyningsikkerheden

Rohde Nielsen A/S foretager i væsentligt omfang indvinding af råstoffer fra søterritoriet med henblik på benyttelse af råstofferne til kystbeskyttelse og til anlægsopgaver (såsom eksempelvis havneudvidelser, anlæg og vedligeholdelse af sandstrande og faste forbindelser). De varierende opgaver kræver forskellige typer af råstoffer og dermed en nødvendig tilgang til mange forskellige indvindingsområder med varierende råstofftyper og kvalitet. Forslaget om at indvindingstilladelser på sigt alene skal baseres på eneretstilladelser mod betaling af et arealvederlagt samt et minimumsproduktionsvederlag, der opkræves uanset indvinding, vil gøre det uforholdsmæssigt dyrt for Rohde Nielsen A/S at opretholde denne nødvendige fleksibilitet. Den fleksibilitet, som fællesområderne giver mulighed for, vil forsvinde med lovfors-

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

laget, og det vil derfor ikke længere være muligt med kort varsel at sikre en råstofforsyning til eksempelvis kystbeskyttelse, der ofte kræver en hurtig indsats, og det vil blive uforholdsmæssigt dyrt eller tidskrævende at levere sand til mindre anlægsopgaver. Loven tager med andre ord ikke højde for at sikre en fortsat varetagelse af disse samfundsbegrundede opgaver.

Fællesområderne skal ifølge lovforslaget alene være de såkaldte konverteringsområder, der udgør en mindre del af de overgangsområder, der blev udlagt til fælles indvinding af Skov- og Naturstyrelsen i forbindelse med lovændringen i 1996, og der gives alene mulighed for en udvidelse op til ¼ af det samlede areal af overgangsområderne. Styrelsen har ikke begrundet, hvorfor kun ¼ af de tidligere udlagte overgangsområder, hvori der indtil 2007 var fælles indvindingsret for alle indvindingsvirksomhederne, skal være omfattet af de fremtidige mulige fællesområder, og den arbitrær fastsatte brøkdel savner enhver form for saglig begrundelse.

Endvidere fremgår det af lovforslaget (s 25, ad stk. 2, litra b) at: *"Når et område er udtømt, udgår det af bekendtgørelsen, og der vil ikke kunne ske udvidelser udover de reservede områder"*. By- og Landskabsstyrelsen har under et orienteringsmøde den 16. marts 2009 bekræftet, at der hermed menes, at når et fællesområde er udtømt for råstoffer, så lukkes området uden udlæggelse af nye fællesområder. Konsekvensen er derfor, at råstofindvindingen på sigt udelukkende vil ske i henhold til eneretstilladelser eller bygherretilladelser.

Lovforslagets § 20, stk. 2, litra c, om mulighed for ved anlægsarbejder og kystbeskyttelse at lade bygherren søge tilladelse til indvinding vil ikke kompensere for den manglende fleksibilitet i råstofforsyningen, men tværtimod besværliggøre og fordyre anlægsarbejder og kystbeskyttelse, da bygherren på ad hoc basis skal søge tilladelse til råstofindvinding i hvert enkelt tilfælde for at undgå at betale vedvarende årlige arealvederlag og det foreslåede minimums produktionsvederlag uanset indvinding. I henhold til den nuværende administrationspraksis tager det ofte flere år at opnå en indvindingstilladelse, og der er i hastesager, Rohde Nielsen A/S bekendt, aldrig udstedt en indvindingstilladelse på mindre end 7-9 uger. Da Styrelsen i lovforslagets s 15 anslår, at det foreslåede nye system vil føre til yderligere administration for Styrelsen, må det forventes, at det i fremtiden vil tage endnu længere tid at sikre de fornødne indvindingstilladelser. Forslaget er derfor helt uholdbart og til skade for de samfundsbegrundende anlægsarbejder og kystbeskyttelse.

Endelig bemærkes, at lovforslaget er i direkte modstrid med forudsætningerne for lovrevisjonen i 1996, hvor daværende miljøminister, Svend Auken, overfor Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg som svar på udvalgsspørgsmål 42 bekræftede, at der pr 1. januar 2007, når den dengang vedtagne 10-årige overgangsperiode udløb, ville være *"geografisk spredte og*

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

rummelige ressourcer af råstoffer til rådighed for den danske råstofforsyning", jf. Folketings-tidende 1995-96, Tillæg B, s. 837. Dette vil ikke være tilfældet ved de nye regler. Det frem-satte lovforslag er et forsinket forslag til en ny råstoflov ved overgangsordningens udløb pr 1. januar 2007. Ministerens velbegrundede bekræftelse i 1996 om råstofforsyningen pr. 1. januar 2007 må lægges til grund som en af grundstenene for den nye lov.

"Geografisk spredte og rummelige ressourcer af råstoffer til rådighed for den danske råstof-forsyning" forudsætter, at der til stadighed eksisterer omfattende og geografiske spredte områder med fri og lige adgang til fælles indvinding af alle indvindingsvirksomhederne. Dette kan kun sikres gennem fællesområderne, som på sigt bør udvides frem for - som foreslået - at udfases.

(ii) Den kommercielle udnyttelse af råstofressourcerne, landindvinding af råstoffer og de kapitalstærke indvindingsvirksomheder favoriseres

Lovforslaget er gennemgående båret af et enkelt hensyn: "kommercialisering" af råstofind-vindingen. Dette fremgår utvetydigt af baggrunden for lovforslaget, jf. forslaget side 7: *"Med lovforslaget kommercialiseres råstofindvinding på havet"*.

Forslaget om, at råstofindvindingen på sigt udelukkende skal ske ved eneretstilladelser mod vederlæggelse, der anslås at udgøre op til 25 mio. kr. årligt, indebærer en åbenbar favorise-ring af de kapitalstærke indvindingsvirksomheder og betonindustrien, hvor sidstnævnte - som det også udtrykkelig fremgår af lovforslaget - baserer erhvervsdriften på langsigtede kontrakter med deraf følgende sikkerhed for en langsigtet afsætning.

Betonindustrien kan derfor uden videre overvælde den foreslåede høje vederlæggelse på kunderne, dog med en væsentlig prisstigning for råstoffer og dermed en forværring af byg-ge- og anlægssektorens økonomiske stilling ved erhvervelse af råstoffer fra søterritoriet til følge. Dette samt den manglende fleksibilitet, som lovforslaget vil medføre, vil lede til en øget indvinding af råstoffer fra landgrusgrave. Dette vil medføre åbenbare miljømæssige be-tæneligheder, ikke mindst da råstofferne i så fald skal transporteres med lastbiler frem for ad søvejen. Rohde Nielsen A/S bekendt er der indenfor det seneste stykke tid set to eksem-pler på, at havneudvidelser sker ved anvendelse af sand fra landgrusgrave frem for fra søter-ritoret (havneudvidelser i Kiel og Malmø) med deraf følgende omfattende lastbiltransport af sand gennem byerne. Eksempelvis kan nævnes, at sandopfyldningsbehovet for projektet i Malmø, Rohde Nielsen A/S bekendt, er ca. 800.000 m³. Rohde Nielsen A/S anslår, at en last-bil kan transportere cirka 8-10 m³ sand ad gangen, hvilket vil kræve minimum 80.000 tunge lastbiltransporter gennem byområder for at dække sandopfyldningsbehovet for Malmø Havn. Dette synes at være en meget uheldig miljømæssig konsekvens, som forventes øget

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

som følge af lovforslaget, der på afgørende punkter tilgodeser indvinding af råstoffer fra landgrusgrave.

Bortset fra den påtænkte "kommercialisering" af råstofindvindingen til gavn for betonindustrien savner forslaget om at udfase fællesområderne og dermed overgå til eneret på koncessionsvilkår enhver form for saglig og fornuftig begrundelse.

Lovforslaget lægger oven i købet op til en ultimativ eneret, det vil sige uden mulighed for alternativ råstofindvinding af andre indvindingsvirksomheder i samme områder. Dette savner sidestykke i anden lovgivning, herunder i undergrundsloven, som lovforslaget referer til, jf. lovforslaget s 8: *"De foreslåede regler om auktion og vederlag til staten svarer i vid udstrækning til reglerne om efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007 om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven)"*. Rohde Nielsen A/S stiller sig uforstående overfor sammenligningen mellem sandindvinding i medfør af råstofloven og undergrundsindvinding af råstoffer i medfør af undergrundsloven. Rohde Nielsen A/S finder det dog relevant at fremhæve, at eneretten til efterforskning og indvinding i medfør af undergrundsloven ikke er ultimativ, idet en eneretstilladelse i henhold til undergrundsloven § 5, ikke er til hinder for, at der meddeles tilladelse i forbindelse med andre råstoffer eller til videnskabelige undersøgelser / forundersøgelser vedrørende de råstoffer, som omfattes af eneretstilladelsen, jf. forarbejderne til undergrundsloven, Folketingstidende 1980-1981, Tillæg A, sp. 4482. En tilsvarende indskrænkning af en eventuel eneret til råstofindvinding fra havbunden synes oplagt, således at konkurrerende indvindere, der har interesse i forskellige typer og kvaliteter af råstoffer, eksempelvis fint sand til betonindustrien og fyldsand til anlægsopgaver, kan indvinde råstoffer fra samme område, uanset en eventuel eneret til området.

Det fremgår ikke under hvilke betingelser, den foreslåede "auktion" af eneretstilladelserne skal foregå, herunder om der skal være tale om åbne eller lukkede bud. For alle indvindingsvirksomhederne er det en uholdbar situation, at grundlaget for erhvervsudøvelsen skal ske på "lotterilignende" vilkår baseret på eneretstilladelse af en begrænset varighed i budrunder til højstbydende. Dette hindrer samtlige indvindingsvirksomheders muligheder for at foretage langsigtede investeringer og sikre en fleksibel udnyttelse af råstofressourcerne.

(iii) Teknisk handelshindring

Lovforslaget hindrer - i strid med EU Traktatens regler om fri bevægelighed af varer og tjenesteydelser - fri anvendelse af danske råstoffer til EU-licitationer og medfører derfor en teknisk handelshindring.

GORRISSSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Ved EU-licitationer stilles nemlig altid krav om, at entreprenøren i sin tilbudsgivning skal dokumentere de fornødne indvindingstilladelser. Det er ofte ikke praktisk muligt at opnå sådanne indvindingstilladelser indenfor udbudsfristerne, og der findes således flere eksempler, hvor Rohde Nielsen A/S er blevet afskåret fra EU-licitationer, da det ikke har været muligt at indsende et konditionsmæssigt tilbud. Seneste eksempel er udvidelsen af Malmø Havn, hvor Rohde Nielsen A/S først modtog en indvindingstilladelse fra By- og Landskabsstyrelsen efter at fristen for indlevering af tilbud udløb, og Rohde Nielsen A/S' tilbud blev derfor afvist som ikke konditionsmæssigt. Som nævnt ovenfor blev resultatet, Rohde Nielsen A/S bekendt, at sand blev leveret af en konkurrerende entreprenør fra landgrusgrave.

Lovforslaget om at udfase den fri og fælles indvindingsret til fordel for eneretskoncessioner vil øge denne hindring for entreprenørerne i at kunne indsende tilbud baseret på danske indvindingstilladelser. Det er også på dette punkt afgørende for entreprenørerne at have tilgang til en fleksibel råstofudnyttelse, jf. pkt. (i) ovenfor, og lovforslaget udgør derfor en teknisk handelshindring i strid med EU Traktaten.

(iv) Afskaffelse af tonnagebegrænsningen på 2.000 m³ vil føre til rovdrift og indebære risiko for betydelige miljøskadelige virkninger

I det foreliggende lovforslag indgår ingen analyse af de miljøpåvirkninger, der vil ske, hvis indvinding af råstoffer sker med skibe, der er større end den grænse på 2.000 m³, der i medfør af lovens § 19 gælder i dag. Ifølge lovforslagets § 9 vil der ikke med forslaget ske ændring af de regler, der i 1996 blev indført for at sikre, at råstofindvinding på havet foregår under fornøden hensyntagen til havets miljø og naturmæssige værdier. Dette udsagn er i skærende kontrast med den kendsgerning, at miljøministeren ved lovforslaget foreslår en omgående ophævelse af tonnagebegrænsningen på 2.000 m³. Ifølge lovbemærkningerne fra 1996 var et af formålene med 2.000 m³-grænsen netop at beskytte miljøet, jf. Folketingstidende 1995-1996, Tillæg B, s. 813.

Det er et åbenbart faktum, at jo større et indvindingsfartøj er, jo større er dets påvirkning af havbunden, når indvindingen foretages. Dette skyldes måden, hvorpå indvindingen sker og indvindingsfartøjernes indretning: Jo større lasteindhold et indvindingsfartøj har, jo større er dets sugefod, pumpeudstyr og øvrigt indvindingsudstyr dimensioneret. Ved større fartøjer sker selve indvindingen således med en langt større intensitet med deraf følgende beskadigelse af havbunden og øvrige omgivelser, end når mindre fartøjer anvendes. Intet sted i det foreliggende lovforslag – og ej heller det lovforslag der blev forkastet af Folketinget i 2007 – er der foretaget en analyse af disse åbenbare skadesvirkninger. I Singapore ledte overdroven anvendelse af store indvindingsfartøjer til, at nogle øer ganske simpelt forsvandt. Ved de store anlægsarbejder foretaget i forbindelse med anlæg af Storebæltsbroen, Øresundsbroen

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

og Århus Havn viser vurderingen af de miljømæssige påvirkninger, Rohde Nielsen A/S bekendt, at der kunne indvindes med indvindingsfartøjer på under 2.000 m³ uden nævneværdig miljøpåvirkning.

Hertil kommer, at den danske flåde af indvindingsfartøjer på under 2.000 m³, Rohde Nielsen A/S bekendt, typisk anvender dieselolie eller gas til fremdrift, hvorimod de skibe, der overstiger tonnagebegrænsningen, typisk anvender råolie til fremdrift og har langt større bunkerstanke end mindre skibe. Der er således en betydelig større risiko for olieforurening i kystnære farvande ved at anvende store skibe til råstofindvinding i de danske farvande.

Disse forhold har Miljøministeriet tilsyneladende ikke taget højde for i vurderingen af, at lovforslaget "medfører et højere miljøbeskyttelsesniveau", jf. forslaget s 18.

Løsningen er at fastholde 2.000 m³-grænsen. Det understreges, at denne tonnagebegrænsning ikke er konkurrenceforvridende eller nationalitetsdiskriminerende, idet der findes en stor international flåde af indvindingsfartøjer, der har et lasterumfang på mindre end 2.000 m³. En foreløbig gennemgang via internettet viser, at der i Europa blandt andet findes følgende fartøjer:

Skibsnavn	Volume m ³	Ejer
Westerschelde	363	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Berblceway	500	Boka
Donald Redford	512	Boka
Oosterschelde	542	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Adelaar	604	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Sospan	700	Boka
Bellatrix	750	Boka
Heron	750	Van Oord
Arco Dee	751	
Santa Barbara	770	Perco Marine Services
Welsh Piper	785	Cemex UK Marine
Prins 1 - grab dredge	885	V.d. Herik Siledrecht
Aquarius	900	Aquarius Warenhandels GmbH
Pelican	960	Van Oord
Mahury	975	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
David Allan	1.000	Newcastle Port Corporation
Kostera	1.000	Prclp sp z oo (Dredging and Underwater Works Co Ltd)
Scelveringhe	1.000	Scelveringhe Scheepvaart BV
Christophorus	1.000	V.d. Herik Siledrecht
Rijndelta	1.000	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Ilsseldelta	1.000	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Pieter Hubert	1.000	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Kronborg R	1.002	Rohde Nielsen A/S*
Viking R	1.000	Rohde Nielsen A/S*
Pacifico	1.040	Boka
Hegemann 3	1.055	Hegemann
Norstone	1.075	Boka
Ham 350	1.125	Van Oord
Hansakawa	1.200	Sri Lanka Port Authority
Volvox Anglia	1.202	Van Oord
Irbensky	1.300	Baltdraga

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Skibsnavn	Volume m ³	Ejer
Albatros	1.329	Baggerbedrijf de Boer BV-Dutch Dredging BV
Meerval	1.338	Boka
Westport	1.375	Manson Construction Co
Sospan Dau	1.400	Boka
Puebla	1.400	Boka
Hegemann 2	1.400	Hegemann
Modi R	1.410	Rohde Nielsen A/S*
W D Severn	1.417	Boka
Hang Jun 10	1.500	Chec Nanjing Waterway Bureau
Heortnesse	1.500	PD Teesport Ltd
Drauo Costa Blanca	1.505	Dravo SA - Spain
Lesse	1.535	Baggerbedrijf de Boer B V-Dutch Dredging BV
Swalinge 1 PBZG	1.800	V.d. Herik Slidrecht
Swalinge 2 PHYP	1.800	V.d. Herik Slidrecht
Vlaanderen XXI	1.826	Baggerwerken Decloedt en Zoon NV
River Bee	1.895	Dredging International Asia Pacific (Pte) Ltd
Freja R	1.961	Rohde Nielsen A/S*
F Volker SR	2.000	Johann Bunte GmbH & Co. KG
Inz Stanislaw Legowski	2.000	Prclp Sp z pp (Dredging and Underwater Works Co Ltd)

* Rohde Nielsen A/S eller et med Rohde Nielsen A/S concernforbundet selskab

(v) Ekspropriation

Lovforslaget, der blev fremsat i 2007, indeholdt ligesom nærværende lovforslag en omgående ophævelse af råstoflovens § 19 om tonnagebegrænsningen i fartøjstilladelserne. En sådan ophævelse uden varsel er i åbenbar modstrid med råstoflovens § 24, stk. 2, hvor det direkte hedder, at fartøjstilladelserne alene kan tilbagekaldes med et varsel på minimum 10 år. Det samme fremgår af den individuelle ordlyd af de enkelte fartøjstilladelser, der stadig udstedes af miljøministeren. Af de grunde, der blev fremført i 2007, og som med henvisning til Rohde Nielsen A/S' hørings svar af 15. december 2006 hermed gentages, er der ikke tvivl om, at staten hermed foretager ekspropriation og tillige handler retsstridigt ved at tilsidesætte indvindingsvirksomhedernes berettigede forventning til, at indvinding alene kan foregå med fartøjstilladelser udstedt i henhold til § 19. Rohde Nielsen A/S har indrettet sin flåde i tillid til, at indvinding fra det danske søterritorium alene kan foregå med skibe med en mindre tonnage end 2.000 m³.

Som Rohde Nielsen A/S mange gange påpegede i foråret 2007 både over for Skov- og Naturstyrelsen (nu By- og Landskabsstyrelsen) og også over for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, har EU-Kommissionen over for Rohde Nielsen A/S udtrykt forståelse for, at en rimelig overgangsordning bør være gældende, således at Rohde Nielsen A/S sikres en fornuftig afskrivning af de investeringer, som selskabet i tillid til gældende lovgivning samt modtagne indvindingstilladelser og fartøjstilladelser har foretaget. En sådan overgangsordning vil også være nødvendig for at sikre danske arbejdspladser. Hverken By- og Landskabsstyrelsen eller Miljøministeriet har påvist, at EU-Kommissionen ikke vil acceptere noget sådant.

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

I øvrigt henvises til det af advokat Henrik Christrup udarbejdede responsum af 15. december 2006 samt det af Advokatrådet/advokatsamfundet afgivne høringsvar af 19. december 2006 i forbindelse med det enslydende forkastede lovforslag fra 2006/2007. Advokat Henrik Christrup har ved vedlagte udtalelse af 19. marts 2009 bekræftet den vurdering han gav i 2007 om, at der foreligger ekspropriation.

(vi) Øget bureaukratisering og en øget administrationsbyrde for såvel myndigheder og virksomheder

Rohde Nielsen A/S stiller sig aldeles uforstående overfor ministerens vurdering af, at lovforslaget forventes at medføre administrative lettelser for erhvervet, jf. lovforslaget s 17. Tværtimod må det forventes, at forslaget om en udfasning af fri og fælles indvinding til fordel for eneretstilladelser, der med få års mellemrum skal udbyde ved auktion, vil medføre en øget administrationsbyrde for såvel staten, hvilket også udtrykkeligt fremgår af lovforslaget s 15, som for indvindingsvirksomhederne, der skal afsætte tid og ressourcer til at byde på grundlaget for virksomhedernes erhvervsudøvelse ved auktioner. Det kan således konstateres, at lovforslaget ikke stemmer overens med Regeringens Afbureaukratiseringsplan for det erhvervsrettede område fra marts 2009.

(vii) Fortrolighed i By- og Landskabsstyrelsens sagsbehandling med stor risiko for en forskelsbehandling af indvindingsvirksomhederne

By- og Landskabsstyrelsen foreslår Indført en lovhjemmel til at foretage fortrolig sagsbehandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata, jf. lovforslaget § 20a, stk. 1. Rohde Nielsen A/S bekendt verserer der for tiden en sag for Folketingets Ombudsmand om Styrelsens manglende ligebehandling af indvindingsvirksomhederne, og to retssager der udspringer af forskelsbehandling af indvindingsvirksomhederne i Styrelsens sagsbehandling og administrationspraksis. Styrelsen har i den ene af disse retssager anerkendt en ansvarspådragende forskelsbehandling af indvindingsvirksomhederne.

Styrelsens forslag om fortrolig sagsbehandling er i strid med almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om åbenhed i sagsbehandlingen, der blandt andet skal tilsikre en nødvendig ligebehandling. Forslaget er derfor retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt og helt uacceptabelt.

GORRISSSEN FÆDERSPIEL KIERKEGAARD

(viii) Diverse indsigelser mod den foreslåede vederlæggelse

Ved lovforslaget foreslås, at der i tillæg til den gældende råstofafgift på 5 kr. pr. m³, der gælder for både indvinding af råstoffer fra søterritoriet og land, skal ske en betydelig vederlæggelse for indvinding af råstoffer fra søterritoriet.

For det første skabes derved et øget incitament til råstofindvinding fra land, hvorved Rohde Nielsen A/S som anført ovenfor har påpeget blot et enkelt aspekt af de forventelige miljøskadelige virkninger.

For det andet fremgår det af forslaget s 15, at vederlaget "vil kunne indbringe et årligt provenu til staten på i størrelsesordenen 23 mio. kr. fra 2010, stigende til ca. 25 mio. kr. fra 2012." Vederlæggelsen er altså tænkt som en indtægtskilde for staten, der samtidig virker som en afgift for indvindingsbranchen. Rohde Nielsen A/S stiller sig uforstående overfor, hvordan dette harmonerer med Regeringens skatte- og afgiftsstop. I det omfang råstofindvindingen fra søterritoriet fremover skal ske mod øget vederlæggelse, bør vederlæggelse som minimum komme efterforskningen af nye indvindingsområder til gavn. Dette er i tråd med det, der i lovforslaget er lagt op til ved en differentiering af produktionsvederlaget afhængig af om indvindingsvirksomhederne har udført efterforskning. Rohde Nielsen A/S er enig i princippet for denne løsning, dog således at det højere produktionsvederlag for de virksomheder, der ikke har foretaget efterforskning, skal komme efterforskningen/de virksomheder der har foretaget efterforskning til gode og ikke blot tilfalde staten "som provenu". Forslaget indebærer en meromkostning for en branche, der allerede har svært ved at tjene penge, og det er selvsagt helt uacceptabelt, at branchen pålægges at betale en anslået merudgift på 10 mio. kr. for øget bureaukrati og anslået 15 mio. kr. i fortjeneste til staten.

For det tredje er det vitalt, at der sker en ens vederlæggelse for hele branchen. Alt andet vil virke konkurrenceforvridende. Rohde Nielsen A/S har noteret sig forslagets overgangsbestemmelse, der i stk. 6 lægger op til at indvindingstilladelser, der udløber 31. december 2009, kan forlænges i op til 1 år med krav om betaling af vederlag. Samtlige de indvindingstilladelser, der her henvises til, er meddelt til NCC Roads A/S, og det er bemærkelsesværdigt, at der således her udtrykkeligt foreslås en lovgivning alene med virkning for en enkelt virksomhed. Dette bestyrker dog blot den overordnede opfattelse af, at lovforslaget i enhver henseende alene skal tilgodese betonindustrien. Det er endvidere bemærkelsesværdigt, at størrelsen af vederlaget for tilladelserne til NCC Roads A/S – i modsætning til alle andre tilladelser – ikke er fastsat i lovforslaget. I det omfang, der ved en eventuel forlængelse af tilladelserne til NCC Roads A/S skal ske en vederlæggelse på under den foreslåede vederlæggelse på 6 kr. pr. m³, der gælder for ikrafttrædelsesbestemmelsen i medfør af stk. 5 og minimumsbetalingen for indvinding i fællesområderne, gør Rohde Nielsen A/S opmærksom på, at

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

dette må opfattes som ulovlig statsstøtte til en enkeltvirksomhed, og at dette vil virke konkurrenceforvridende.

4. Fremtidige regler

(a) De eksisterende regler kan bibeholdes

Rohde Nielsen A/S ser ingen grund til at udfase den fælles Indvindingsret til fordel for et system, der udelukkende baseres på eneretstilladelser. I stedet kan følgende ændringer af de eksisterende regler gennemføres:

- (i) Hvis det findes miljømæssigt forsvarligt, vil loftet over den maksimale tonnagekapacitet kunne afskaffes eller hæves med et 10-årigt varsel. Indtil der er foretaget tilstrækkelige miljøundersøgelser af konsekvenserne af en afskaffelse af tonnagebegrænsningen på 2.000 m³, må denne dog forblive uændret.
- (ii) Overgangsordningen, der udløb pr. 1. januar 2007, forlænges, således at skibe med tilladelse i henhold til råstoflovens § 19, stk. 1, har ret til indvinding i de oprindelige overgangsområder (nu benævnt "fællesområder"), dog op til maksimalt 1.000.000 m³ pr. område, jf. den dagældende bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 1996. Rohde Nielsen A/S og flere andre indvindingsvirksomheder foretog i 2006 omfattende miljø- og geologiske undersøgelser for hovedparten af disse overgangsområder, og disse undersøgelser viser, at der fortsat er råstoffer til rådighed for indvinding i områderne.
- (iii) Det nuværende tilladelsessystem i henhold til råstoflovens § 20 bibeholdes, idet der dog ikke længere tildes eneret.
- (iv) Staten bør løbende udlægge nye områder til råstofindvinding, jf. råstoflovens § 22, og som led i denne udlæggelse må bestemmes - i det omfang det harmonerer med Regeringens skattestop - at indvindere skal betale vederlag til staten for at indvinde råstofferne, idet dette vederlag må baseres på statens dokumenterede omkostninger til miljøvurdering og undersøgelser i de områder, der udlægges. Vederlaget bør være fast for alle råstoffer. Den maksimale indvindingsmængde, der kan indvindes i disse områder, bør være 1.000.000 m³, jf. den tidligere gældende grænse i ovennævnte bekendtgørelse. De samlede overgangsområder, der stod til rådighed for indvinding frem til 1. januar 2007, udlægges til indvinding uden yderligere mængdebegrænsning eller arealbegrænsninger.

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

- (v) Der vil være flere andre løsningsmodeller, der – uden eneret – kan sikre en efterforskning af nye områder. Eksempelvis kan efterforskningen ske på grundlag af udbud og foretages ved midler, der indkommer via produktionsvederlaget for indvindingen af de allerede udlagte områder. Alternativt eller i kombination hermed kan der ske en differentiering af produktionsvederlaget for indvindingsvirksomhederne i de nye områder afhængig af, om indvindingsvirksomhederne har eller ikke har bidraget til efterforskning af disse områder. Sidstnævnte er i overensstemmelse med Styrelsens forslag om vederlæggelse for indvinding i de foreslåede begrænsede fællesområder, jf. forslaget side 34. Ved alle foreslåede løsninger kan der skabes et "hvile-i-sig-selv" system, hvor efterforskning og udlægning af nye områder sker via afgifter forbundet med indvinding.

(b) Begrænset brug af eneretstilladelser

Alternativt foreslår Rohde Nielsen A/S følgende begrænsede mulighed for tildeling af eneretstilladelser:

- (i) Eneretstilladelser meddeles efter på forhånd fastlagte kriterier, eksempelvis i overensstemmelse med udbudsdirektiverne, og den udbydende myndighed bør være en myndighed med ekspertise indenfor udbud og geologiske forhold, eksempelvis GEUS (De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland) eller Kystdirektoratet. Uanset hvilken instans, der er udbydende myndighed, skal Klagenævnet for Udbud fungere som ankeinstans. Eneretten bør geografisk set indskrænkes, men tidsmæssigt set udstrækkes til eksempelvis 10 år, så der kan tages højde for en afskrivning af de af virksomhederne foretagne investeringer i efterforskning mv.
- (ii) Hvis det findes miljømæssigt forsvarligt, vil loftet over den maksimale tonnagekapacitet kunne afskaffes eller hæves med et 10-årigt varsel. Indtil der er foretaget tilstrækkelige miljøundersøgelser af konsekvenserne af en afskaffelse af tonnagebegrænsningen på 2.000 m³, må den dog forblive uændret. Dette svarer til pkt. (i) af løsningsforslag (a).
- (iii) Overgangsordningen, der udløb pr. 1. januar 2007, forlænges, således at skibe med tilladelse i henhold til råstoflovens § 19, stk. 1, har ret til indvinding i de oprindelige overgangsområder (nu benævnt "fællesområder"), dog op til maksimalt 1.000.000 m³, jf. den dagældende bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 1996. Dette svarer til pkt. (ii) af løsningsforslag (a).

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

- (iv) I overensstemmelse med pkt. (iv) og (v) af løsningsforslag (a) bør fællesområderne løbende udvides, minimum i takt med at mængderne i de udlagte områder opbruges, således at der stedse sikres den nødvendige og fleksible råstofforsyning til samfundsbegrundende anlægs- og vedligeholdelsesopgaver.

---o0o---

Begge Rohde Nielsen A/S' forslag, som selskabet gerne vil indgå i en dialog med By- og Landskabsstyrelsen og Miljøministeriet om at detaljere og udbygge, hvilket dog ikke har været muligt inden for den korte høringsfrist på en uge, vil endvidere indebære en regel- og administrationsforenkling, som både er til gavn for branchen og By- og Landskabsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Peter Appel

Hr. advokat Peter Appel
Gorrissen Federspiel Kierkegaard
H.C. Andersens Bopulevard 12
1553 København V.

JOHAN SCHLÜTER

WWW.JSLAW.DK

København, den 19. marts 2009

Deres ref.:
Vores ref.: 04517-0002 hec/kac

Advokat Henrik Christrup (H)
Direkte telefon 32 71 20 56
kac@jslaw.dk

København:
Højbro Plads 10
1200 København K
Telefon +45 32 71 20 00
Fax +45 32 71 21 00

Århus:
Skovvejen 2B
Post Boks 37
8000 Århus C
Telefon +45 32 71 20 00
Fax +45 32 71 21 00

Vedr. Miljøministeriets høring (J.nr. BLST-700-00006) af 13. marts 2009 angående udkast til lovforslag om ændring af råstofloven.

I anledning af ovennævnte høring har De anmodet om en udtalelse fra undertegnede under henvisning til min skrivelse af 15. december 2006 til Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, angående spørgsmålet om, hvorvidt en ophævelse af reglerne om fartøjsgodkendelse i råstoflovens § 19 indebærer ekspropriation med erstatningspligt for Staten til følge.

Det nu fremsendte udkast til lovforslag om ændring af råstofloven er, for så vidt angår ophævelsen af råstoflovens § 19, identisk med det forslag til lov om ændring af lov om råstoffer, der var grundlaget for undertegnedes skrivelse af 15. december 2006.

Jeg kan derfor i det hele for så vidt angår det nu fremsatte forslag henvise til det i min skrivelse af 15. december 2006 anførte.

Det tilføjes, at Justitsministeriets svar til spørgsmål 12 til L 161 ikke giver mig anledning til at ændre det i skrivelsen af 15. december 2006 anførte. Det skal særligt bemærkes, at baggrunden for, at en § 19-tilladelse kun kunne opsiges med 10 års varsel, netop var at beskytte de betydelige investeringer, som indehaveren af en § 19-tilladelse foretog i indvindingsmateriel, og at der – selv på nuværende tidspunkt – ikke fra Statens side er sket opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelser.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink that reads "Henrik Christrup". The signature is written in a cursive, flowing style.

Henrik Christrup

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

• Diget 10, DK-8620 Thorning
• Tlf. +45 87 70 05 50
• Fax: +45 87 70 05 51
• Mail: bgstone@bgstone.dk
• Web: www.bgstone.dk
• CVR-nr.: 29010331
• Bank: Sparbank, Viborg

Viborg d. 20. marts 2009

Bemærkninger til lovforslag om ændring af råstofloven.

I forlængelse af Deres udsendte udkast til lovforslag, vil vi som en af høringsparterne knytte kommentarer til nogle af punkterne i forslaget.

Det har ikke været muligt for os, at lave et så gennemarbejdet svar til lovforslaget, som vi havde ønsket. Derudover ville vi gerne have fremkommet med regneeksempler på nogle af de indsigelser vi har, men det har ikke været tidsmæssigt muligt at få indsamlet materiale og udarbejdet relevante udregninger.

Vi regner med Deres forståelse herfor, og vi håber, at De tager dette og den udtrykte bekymring på mødet den 16. marts 2009 til Dem, og tillader en ny høringsperiode, hvor lovforslaget kan blive ordentligt gennemarbejdet.

1. Kommentarer til eneret ved auktion

I den del af forslaget, som vedrører eneret ved auktion, mener vi, at forslaget er meget ukonkret. Der opstilles således ingen retningslinier for, hvordan man vil kontrollere udbuddet. Såfremt der

- Diget 10, DK-8620 Thorning
- Tlf. +45 87 70 05 50
- Fax: +45 87 70 05 51
- Mail: bgstone@bgstone.dk
- Web: www.bgstone.dk
- CVR-nr.: 29010331
- Bank: Sparbank, Viborg

bliver udbudt for få områder, bliver prisen så høj, at kun ganske få selskaber kan være med.

Derudover vil en situation, hvor man udbyder områder, indtil der ikke er mere interesse gøre, at de sidst købte områder, vil være væsentligt lavere i pris end de første, da efterspørgslen så vil være ganske lav.

Derudover må det betegnes som meget betænkeligt, at der skal stilles en ganske stor sikkerhed, når et selskab har vundet en udbudsrunde. Dette vil over en bred kam give store problemer, da en sådan sikkerhedsstillelse vil belaste selskabernes likviditet i meget høj grad. Især set i lyset af den krise, man lige nu befinder sig i, har virksomhederne problemer nok med at skaffe likviditet til den nuværende drift. Et ekstra likviditetsbehov vil være meget svært at bære for mange virksomheder i branchen, for ikke at sige umuligt for især de små spillere i branchen.

Som afslutning på dette punkt vil vi stærkt opfordre til, at når der udstedes eneretter, bør dette være over en længere periode, end de i forslaget angivne. Der er ganske store omkostninger forbundet med udforskningen af et område, og en kort tidsperiode med eneret vil bare gøre det endnu sværere at få tingene til at hænge sammen, især set i lyset af de andre ekstraomkostninger til pålægges selskaberne i dette forslag.

Forslag til eneret ved auktion

Når der udstedes nye områder til udforskning og senere indvinding, mener BG Stone A/S, at alle i princippet burde have adgang til området. Når et givent område er efterforsket, mener vi, at der skal være forskel i råstofafgiften på den der udforsker området, og afholder de der forbundne omkostninger, kommer af med en lavere råstofafgift, end de selskaber der indvinder råstoffer uden at have afholdt udforskningsomkostningerne.

- Diget 10, DK-8620 Thorning
- Tlf. +45 87 70 05 50
- Fax: +45 87 70 05 51
- Mail: bgstone@bgstone.dk
- Web: www.bgstone.dk
- CVR-nr.: 29010331
- Bank: Sparbank, Viborg

2. Kommentarer til fællesområder

Vi udtrykker bekymring for, at der er en begrænsning i fællesområderne. Selvom de kan udvides med ¼ af de tidligere overgangsområder, må vi forholde os til, at der når områderne er tomme, skal laves en lovændring igen.

Forslag til fællesområder

Vi mener, at fællesområderne skal ses i sammenhæng med ovenstående eneretsområder. Vi mener således, at der ikke bør skelnes mellem disse to. Derudover finder vi det meget uhensigtsmæssigt, at der laves en lov, hvor fællesområderne på et tidspunkt bliver udtømt, og at der således enten skal afholdes flere auktioner, eller laves en lovændring, som åbner mulighed for at udforske nye fællesområder.

3. Kommentarer til vederlag

Ideen med, at der skal være en gevinst for de selskaber, som laver udforskningen, kan vi kun bifalde. Vi ser dog problemer i, at der lægges flere udgifter på indvinding af råstoffer. Lige nu har byggebranchen det svært nok og råstof-selskaberne vil sende regningen videre i systemet. Derudover vil indvinding på havet få en stor ulempe i forhold grusgravene. Dette vil føre til en skævvridning, som evt. kan have et element af konkurrenceforvridning.

- Diget 10, DK-8620 Thorning
- Tlf: +45 87 70 05 50
- Fax: +45 87 70 05 51
- Mail: bgstone@bgstone.dk
- Web: www.bgstone.dk
- CVR-nr.: 29010331
- Bank: Sparbank, Viborg

Forslag til vederlag

For at tilgodese de selskaber, som tager en omkostning og en risiko ved at udforske et område, finder vi ideen med en differenciering i betaling af afgift til staten ganske god. Det er dog vores holdning, at staten ikke skal tjene mere på afgifter ved udvinding af råstoffer. Derfor bør der laves en udregning, hvor man hæver den generelle råstofafgift marginalt, for derefter at give en rabat til de selskaber, der udvinder fra et område, de selv har udforsket. Beregningen bør således laves sådan, at stigningen og rabatten svarer til hinanden. Vi er klar over, at lovforslaget ligger op til en øget administrationsbyrde ved især afholdelse af auktioner. Derfor skal dette forslag ses i sammenhæng med vore andre forslag, hvor vi ønsker hele auktionssystemet afskaffet.

4. Generelle kommentarer

Vi har den opfattelse, at det slet ikke er nødvendigt med et så omfattende lovforslag, som det her fremlagte. Det er vores opfattelse, at der kunne laves justeringer, som ville løse problemerne med den gamle lov. Vi vil således opfordre til, at man beholder fartøjsbegrænsningen på 2.000 m³ pr. skib, men i stedet frigiver flådebegrænsningen, således nye spillere kan komme ind på markedet. Dette burde efter vores opfattelse, kunne tilfredsstille konkurrencemyndighederne, som har udtrykt skepsis overfor netop denne del af loven fra 1996. Derudover vil en marginal stigning af råstofafgiften ikke have ret store konsekvenser for branchen, da der, når der betales råstofafgift, ret hurtigt kommer penge til selskabet fra køberen af råstoffet. Hermed belastes virksomhedernes likviditet kun marginalt.

Slutteligt er vi enige i betragtningerne om, at der ikke bare skal ligges beslag på en område til udforskning, uden der rent faktisk udforskes i det. I stedet for at påføre selskaberne en udgift, når de ønsker at udvide i et område, finder vi det mere hensigtsmæssigt at lave en sanktion, såfremt

- Diget 10, DK-8620 Thorning
- Tlf. +45 87 70 05 50
- Fax: +45 87 70 05 51
- Mail: bgstone@bgstone.dk
- Web: www.bgstone.dk
- CVR-nr.: 29010331
- Bank: Sparbank, Viborg

udforskningen ikke gennemføres indenfor en given tidsramme, kan indehaveren af tilladelsen idømmes en bod.

BG Stone A/S håber på Deres velvillige behandling at vores tanker, og vi håber således på en konstruktiv dialog om udformningen af et for alle parter rimeligt og hensigtsmæssigt lovforslag.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'MR', written over a horizontal line.

Martin Rasmussen

28998625

Martin.rasmussen@bachgruppen.dk

På vegne af

BG Stone A/S

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Høringssvar fra Foreningen af Danske Grus- og Stenindustrier og Dansk Industri vedrørende udkast til lovforslag om ændring af råstofloven

Indledningsvis vil vi pointere, at branchen først fik teksten til lovforslaget fremsendt fredag den 13. marts efter kl. 16.00 og med en høringsfrist på mindre end en uge til fredag den 20. marts 2009 kl.12.00. Det finder branchen helt urimeligt og uacceptabelt taget i betragtning, hvor vigtigt dette lovforslag er for råstofbranchen. Dette har vi også tidligere meddelt By- og Landskabsstyrelsen.

Vi har under sådanne betingelser ingen mulighed for at fremsende et uddybende høringssvar vedrørende lovforslaget, idet det kræver en nærmere bearbejdning med inputs fra vore medlemsvirksomheder.

På den baggrund finder vi det nødvendigt, at lovforslaget ikke bliver fremsat i Folketinget før By- og Landskabsstyrelsen sammen med råstofbranchen har foretaget en nærmere gennemgang af lovforslagets indhold.

Vi kan af ovennævnte grunde med denne skrivelse derfor kun fremhæve en række forhold, hvor vi mener, at teksten i lovforslaget og bemærkningerne ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, som branchen oplever.

Ifølge lovforslagets bemærkninger skulle formålet med loven være at sikre en fri og større konkurrence mellem virksomhederne, der indvinder råstoffer fra havet. Derudover ønskes det med lovforslaget at fremme konkurrencen mellem råstofindvinding på havet og råstofindvindingen på land. Disse intentioner, mener vi ikke, det foreliggende udkast til lovforslag lever op til.

Råstofbranchen er tidligere af myndighederne blevet stillet i udsigt, at statens indtægter i forbindelse med råstofindvinding på havet kun skulle dække statens faktiske udgifter. Med forslaget er der indlagt en fortjeneste til staten, som vil medføre en omkostningsforøgelse på op til 10% af bruttoomsætningen. Det vil betyde en lukning af virksomheder, der driver råstofindvin-

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
www.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18
København V

Sundkrogskaj 20
København Ø

ding på havet, og som er i direkte konkurrence med virksomheder, der indvinder råstoffer på land.

Vi er således helt uforstående overfor, hvordan myndighederne kan fremsætte de størrelser for vederlag, der er anført i lovforslaget.

Med de foreslåede vederlagsstørrelser, kan man ikke opnå lovforslagets intentioner om at ligestille råstofindvinding på land med råstofindvinding på havet. I øvrigt belyser lovforslaget ikke konkurrencesituationen mellem råstofindvinding på henholdsvis land og på havet, og der burde have været foretaget konsekvensberegninger med de vederlagsbeløb, som man foreslår at pålægge branchens virksomheder, inden der fastlægges størrelse for disse.

I lovforslaget tages der ej heller højde for, at antallet af fartøjer har ændret sig siden 1996, som er de tal, der nævnes i "bemærkninger til lovforslaget". I 1996 var der ca. 50 fartøjer, heraf 5 med en lastekapacitet på over 1000 m³. I dag er der ca. 20 "aktive" fartøjer, hvoraf de ca. 5 fartøjer har en lastekapacitet på over 1000 m³. Gennemsnitsalderen på fartøjerne er stadig meget høj, idet den ligger på 35- 40 år. Der er således ikke sket nogen nævneværdig fornyelse i flåden, hvilket indikerer, at der ikke har været og slet ikke bliver udset til overskud i branchen til en sådan nødvendig fornyelse. Dette skyldes den indbyrdes konkurrence og ikke mindst konkurrencen med landmaterialer og import af granit.

Ved angivelsen af vederlagene til staten, tages der ej heller hensyn til at de indvundne materialer er af meget forskellig kvalitet og er indvundet i mange forskellige indvindingsområder. Derudover tages der heller ikke hensyn til den del af erhvervet, der indvinder råmaterialer, der først på land bliver udsorteret i eksempelvis fyldsand og stenprodukter.

Ved fastlæggelse af vederlagene til staten finder vi heller ikke, at der er taget tilstrækkelig hensyn til de reelle omkostninger, der er forbundet med indvinding af råstoffer fra havet. Det gælder f.eks. havneomkostningerne, herunder skibs- og vareafgifterne, der i eksempelvis Vejle havn vil være omkring kr. 13,50 pr. m³. Hertil kommer udgiften til selve pladslejen.

For så vidt angår tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer efter § 20stk 2, litra a) finder branchen det vigtigt, at et større område også kan blive udbudt i mindre delområder, for at der kan opnås en større konkurrence samt sikre at mindre virksomheder også kan være med.

Vedrørende beskrivelsen af eneretsbestemmelserne finder vi det utilfredsstillende, at der i lovforslaget ikke fastlægges en periode for eneretten, så virksomhederne ved lovens vedtagelse er bekendt med, hvilke forhold, man vil blive underlagt. I lovforslaget henvises der kun til Konkurrencerådets betragtninger om enerettens længde. Konkurrencerådets synspunkter er imidlertid ikke i overensstemmelse med længden på den eneret, som praktiseres i vore nabolande, hvilket der i lovforslaget lægges meget vægt på.

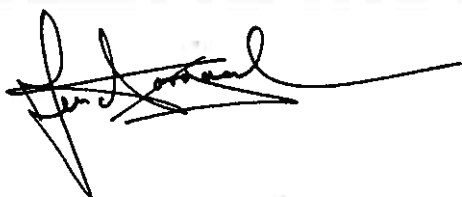
For så vidt angår indvinding af råstoffer i "fællesområderne" er det branchens opfattelse, at råstofferne i disse områder snart er udtømte, især hvad angår stenmaterialer. Derfor står vi uforstående overfor, at det kun er ¼ af de tidligere overgangsområder og ikke alle overgangsområderne, der kan inddrages i fællesområderne. Vi mener også, at staten burde have mulighed for at udlægge nye fællesområder i de områder, der udlægges som indvindingsområder i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer efter §20stk 2, litra a).

Vedrørende fællesområderne, fremgår det i øvrigt ikke klart af lovforslaget om den nuværende kvoteordning i eksisterende konverteringsområder bliver ophævet.

Som vi fremførte i indledningen, har vi på grund af den urimelige høringsfrist, ikke haft tilstrækkelig tid til at fremføre de mange kommentarer, vi fra råstofbranchen har til udkastet til lovforslaget. Således har vi for nærværende ikke mulighed for bl.a. at kommentere på forslagene om efterforsknings-tilladelser givet før og efter 13. marts 2009 og lovforslagets bestemmelser om eksisterende eneretstilladelser. Dette kræver meget nærmere undersøgelser for at kunne belyse konsekvenserne.

Vi håber således, at vi, inden loven fremsættes, kan få en dialog med By- og Landskabsstyrelsen vedrørende de mange uklare og urimelige forhold, som vi mener lovforslaget indeholder.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jens Nørgaard', with a long horizontal line extending to the right.

Jens Nørgaard

DEPARTEMENTET

By- og Landskabsstyrelsen

Dato 20. marts 2009
Dok.id
J. nr. 359-16
Deres ref. BLST 700-00006
Sagsbeh. LB

Lone Bach Møller
Telefon 33 92 43 18
Telefax 33 38 14 33
lb@TRM.dk

Transportministeriet
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55
www.trm.dk
Bank Danske Bank,
reg. 0216 kt. 4069 0658 8c
EAN 5798000893429
CVR 43265717

Svar på høring af udkast til lovforslag om ændring af råstofloven

Under henvisning til By- og Landskabsstyrelsens brev af 13. marts 2009 om ovennævnte har Transportministeriet specielt noteret sig § 21, stk. 3, om at i indvindingstilladelser, hvor råstofferne benyttes til kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse fra Kystdirektoratet, kan der ikke stilles vilkår om betaling af vederlag. Tilsvarende gælder for indvindingstilladelser til anlægsarbejder på søterritoriet og kontinentalsoklen vedtaget ved lov.

Transportministeriet skal efter høring af Kystdirektoratet dog anmode om, at ordet "Kystdirektoratet" i forslaget til § 21, stk. 3, ændres til "transportministeren". Ligeledes foreslås "Transportministeriet" ændret til "transportministeren" i de almindelige bemærkninger, afsnit 1.1 og 2.2 samt i bemærkningerne til de enkelte paragraffer, ad § 20, stk. 2, litra c, og § 21, stk. 3.

Der henvises til, at lovforslaget ligeledes omhandler tilladelser fra miljøministeren.

Det kan oplyses, at Kystdirektoratet fortsat giver tilladelser til kystbeskyttelse m.v., bortset fra enkelte tilfælde, hvor Transportministeriet overtager sagsbehandlingen, f. eks. når Kystdirektoratet skal have en tilladelse.

Med venlig hilsen

Lone Bach Møller
Fuldmægtig

NOTAT

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

19. marts 2009

09/01102-6

/ldi-dep

Høring vedr. lovforslag om ændring af råstofloven

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget høring over ovennævnte lovforslag om ændring af råstofloven fra By- og Landskabsstyrelsen.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har sendt denne i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Konkurrencestyrelsen, Søfartsstyrelsen og Finanstilsynet.

Konkurrencestyrelsen og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) har afgivet høringssvar. Økonomi- og Erhvervsministeriet har på denne baggrund følgende bemærkninger:

Økonomi- og Erhvervsministeriet kan støtte den foreslåede ophævelse af godkendelsessystemet i råstoflovens § 19.

Økonomi- og Erhvervsministeriet støtter i udgangspunktet også den foreslåede ændring af tilladelsessystemet i råstoflovens §§ 20-22. Økonomi- og Erhvervsministeriet har dog følgende bemærkninger til udkastet til det nye tilladelsessystem.

Det fremgår af lovforslagets § 20, stk. 2, litra a, at interesserede virksomheder ved offentlig annoncering vil blive opfordret til at byde på konkrete mængder inden for et eller flere geografisk afgrænsede rektangulære områder med en størrelse på 25-50 km².

Økonomi- og Erhvervsministeriet bemærker til § 20, stk. 2, litra a, at den offentlige annoncering også bør rette sig mod udenlandske aktører, således at udenlandske aktører kan indgå i auktionerne på lige fod med danske virksomheder. Det kan f.eks. ske ved, at annonceringen også foregår på engelsk.

Det fremgår af lovforslagets § 20, stk. 2, litra b, at der vil være en differentieret pris (på henholdsvis 6 og 8 kr.) for at udvinde i fællesområder alt afhængig af, om virksomhederne selv foretager efterforskningen af området.

Økonomi- og Erhvervsministeriet bemærker til § 20, stk. 2, litra b, at den differentierede pris bør afspejle de reelle forskelle i omkostningerne. I modsat fald vil prissætningen udgøre en forskelsbehandling mellem de aktører,

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

der selv foretager efterforskningen, og de aktører, som ikke selv foretager efterforskningen.

Endvidere bør det overvejes, om der løbende skal udlægges nye fællesområder, når de eksisterende områder udtømmes. Det skyldes, at fællesområderne alt andet lige kan mindske adgangsbarriererne til markedet ved at give en nem adgang til nogle specifikke områder.

Det fremgår af lovforslagets § 20 a, stk. 1 og 5, at Miljøministeriet vil fastlægge eneretslængden efter forhandling med Konkurrencestyrelsen.

Økonomi- og Erhvervsministeriet lægger i forbindelse til § 20 a, stk. 1 og 5 til grund, at en eventuel eneret til enhver tid fastlægges konkret på baggrund af de kriterier, som bl.a. er fremført af Konkurrencerådet, jf. Konkurrencerådets udtalelse fra 9. november 2005, og at den samlede længde af den tildelte efterforsknings- og eneretsperiode kun i helt særegne tilfælde vil kunne overstige 5 år.

Det fremgår flere steder i lovforslaget, at tilladelse til efterforskning og indvinding kan underlægges forskellige vilkår. F.eks. kan en tilladelse til efterforskning og indvinding indeholde vilkår om støjgrænser, ligesom f.eks. en tilladelse til efterforskning og indvinding kan indeholde vilkår om anmeldelse af det indvindingsmateriel, som anvendes.

Økonomi- og Erhvervsministeriet bemærker til § 21, at samtlige vilkår for efterforsknings- og indvindingstilladelser bør administreres således, at vilkårene ikke indeholder en de facto diskrimination. Økonomi- og Erhvervsministeriet forudsætter derfor, at vilkårene vil blive administreret på en objektiv, saglig og ikke-diskriminerende måde.

Økonomi- og Erhvervsministeriet forestår overgangsordningen for lovforslaget således, at der i perioden frem til den 31. december 2011 vil være forskel i det produktionsvederlag, som virksomhederne skal betale. Vederlaget vil efter Økonomi- og Erhvervsministeriets forståelse afhænge af, om efterforskningstilladelser er givet før eller efter den 13. marts 2009.

Økonomi- og Erhvervsministeriet bemærker til lovforslagets § 2, at forskelle i det vederlag, der skal betales, vil stille virksomhederne forskelligt. Det kan derfor overvejes, om overgangsordningen kan tilpasses, så forskellene begrænses mest muligt.

Foruden ovenstående bemærkninger, har Økonomi- og Erhvervsministeriet modtaget nedenstående hørings svar fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR).

CKR vurderer, at forslaget vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslagets § 22a, indeholder nye regler om vederlag til staten. Beregningen

af vederlaget er todelt, der skal betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² tilladt indvindingsareal og et produktionsvederlag på minimum 2,50 kr. pr. m³ indvundne råstoffer. Denne direkte erhvervsøkonomiske konsekvens antages, at ligge i størrelsesordenen ca. 15-25 mio. kr. årligt.

CKR vurderer, at forslaget samlet vil medføre en mindre administrativ lettelse. Ophævelse af råstoflovens § 19 om fartøjsgodkendelser forventes, at medføre en lettelse af de administrative byrder for de omfattede virksomheder. Det må dog forventes, at der vil være mindre administrative byrder forbundet med kravet om betaling af vederlag i § 22a.

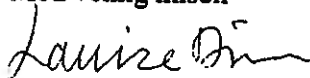
CKR finder det positivt, at bemærkningerne til loven vedr. de økonomiske og administrative konsekvenser er grundigt beskrevet.

CKR kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel."

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger til den fremsendte høring.

Med venlig hilsen

Louise Dirksen

Juridisk sekretariat

Økonomi- og Erhvervsministeriet

Email: ldi@oem.dk

Dansk Land- og Strandjagt

20-03-09

By og Landskabsstyrelsen
Natur
J.nr. BLST-700-00006
Ref. Jhg.

Vedr. Høring af udkast til lovforslag om ændring af råstoffoven.

Efter at have gennemlæst det tilsendte materiale, og efter at have nærlæst de punkter, som vi mener, kan have betydning for Dansk Land og Strandjagt, skal vi meddele, at vi set fra vort jagtpolitiske synspunkt i det store og hele kan tilslutte os udkastet.

Med venlig hilsen
H. Thistrup/Finn Madsen.
Dansk Land og Strandjagt.

Finn Madsen,
Vestergade 44,
9900 Frederikshavn
Tlf/ Fax: 98 42 38 40 / Mobil 40593883

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

By- og Landskabsstyrelsen

Haraldsgade 53
2100 København Ø.

Uffe Holm-Christensen

19. MARTS 2009

UDKAST TIL LOVFORSLAG OM ÆNDRING AF RÅSTOFLOVEN

KULTURARVSSTYRELSEN
FORTIDSHINDER

H.C. ANDERSENS BOULEVARD
1553 KØBENHAVN V

TELEFON 33 74 51 00
FAX 33 74 51 01

POST@KULTURARV.DK
WWW.KULTURARV.DK

CVR 26489865
EAN DRIFT 5798000792999
EAN TILSKUD 5798000792982

I anledning af By- og Landskabsstyrelsens høringsbrev af 13. marts 2009 vedrørende udkast til lovforslag om ændring af råstofloven, har Kulturarvsstyrelsen følgende bemærkninger:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hensyntagen til havets miljø- og naturmæssige værdier blev indført i loven i 1996. Kulturarvsstyrelsen vil gerne gøre opmærksom på, at de bestemmelser i naturbeskyttelsesloven, som handler om marin kulturarv, i 2002 – 2004 blev flyttet til museumsloven. Det drejer sig om den tidligere §§ 14 og 14 a i naturbeskyttelsesloven. Bestemmelserne om den marine kulturarv findes nu i museumslovens §§ 28, 28 a, 29 g og 29 h.

Ved udstedelse af tilladelser efter råstoflovens § 20 skal Kulturarvsstyrelsen varetage hensynet til den marine kulturarv, idet styrelsen i medfør af § 29 h, stk. 1, kan stille krav om en arkæologisk forundersøgelse i forbindelse med anlægsarbejder og aktiviteter såsom råstofindvinding.

Råstoflovens § 3 nævner hensynet til arkæologiske interesser, som en del af beslutningsgrundlaget i lovens forvaltning. Derfor anmoder Kulturarvsstyrelsen om, at de hensyn, der tidligere blev varetaget efter naturbeskyttelsesloven, fortsat fremstår som selvstændige værdier i lovens materielle bestemmelser.

Kulturarvsstyrelsen skal derfor indstille, at lovforslaget ændres således:

§ 20 a, stk. 3, sidste del af sætningen ændres til: "...uden at indvindingen er i konflikt med væsentlige **kultur-** og naturmæssige værdier",

§ 21, stk. 1, nr. 4 ændres til: "vilkår til begrænsning af de miljø-, kultur- og naturmæssige virkninger af efterforskningen".

§ 21, stk. 2, nr. 1, ændres til: "vilkår om gennemførelse af indvindingen, herunder til begrænsning af miljø-, **kultur-** og naturmæssige virkninger, og om overvågning".

J.NR. 2009-7.26.00-
0004

§ 26, stk. 2, sidste led ændres til: ”kan for så vidt angår vilkår til beskyttelse af **kulturarv**, natur og miljø påklages til Naturklagenævnet”.

Ændringerne er angivet med fed.

Med venlig hilsen

Henrik Jarl Hansen
kontorchef

Danske Fritidsfiskere

Samarbejdet mellem Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund

19. marts 2009

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Kommentarer til J.nr. BLS-700-00006. Høring af udkast til lovforslag om ændring af råstofloven.

Danske Fritidsfiskere, kan acceptere seismiske undersøgelser og sedimentprøve. Men kan ikke acceptere råstofindvinding indenfor 8 sømil fra kystlinjen og kan kun acceptere indvinding på en større dybder end 10 meter, da sugehuller vil skabe iltvind og danne giftstoffer som ødelægger fiskefaunaen og habitatsområderne.

Samtidig kræves der retablering af området, for at give muligheder for genopretning af fiskefaunaen. Dette begrundes med, at Danske Fritidsfiskere vil beskytte fødekæden og fiskenes opdræt i de kystnære marine områder.

Dansk Fritidsfiskerforbund
Landsformand
Harry K. Lorentzen
Genner Bygade 74
6230 Rødekro
E- mail: formanden@fritidsfiskerforbundet.dk
Tlf. 74 69 87 50 / 40 20 52 74

Dansk Amatørfiskerforening
Landsformand
Vagn Gram
Kildetoften 1
5600 Faaborg
E-mail: vgram@stofanet.dk
Tlf. 62 61 18 00 / 20 16 74 37

Nielsen, Poul Erik

Fra: Peter Klana [pk@port.aarhus.dk]
Sendt: 20. marts 2009 09:15
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Haugaard, Jette
Emne: Høring af udkast til lovforslag om ændring råstofloven

By og Landskabsstyrelsen

Århus Havn har følgende bemærkninger til udkastet:

A Areal- og produktionsvederlag

En afgift på sandindvinding til havneformål kan af havne kun sendes videre til havnens brugere.

Det er selvfølgelig uheldigt set i sammenhæng med at skibsfart er nutidens mest miljøvenlige transportform.

Eksempelvis betyder lovforslaget for en kommende udvidelse af Århus Havn en merudgift på ca. 35 - 45 mio kr. set i forhold en anlægsudgift på 1.00 - 1.400 mio kr.

Vi indstiller derfor som minimum at produktionsvederlaget (§20c og §22a, stk 3) udgår af loven Såfremt dette ikke kan gennemføres at produktionsvederlaget er et fast kendt beløb på maks 2,5 kr./m³ evt med en indeksregulering, så havnes økonomiske planlægning ikke påvirkes af auktionsudsving.

B Tidsbegrænset periode.

Planlægning af havneudvidelser er en tidsmæssig langstrakt planlægningsproces over en del år og må derfor ikke gives snævre tidsbegrænsninger.

Tidsbegrænsninger bør som minimum kunne drøftes ved de enkelte tilladelser.

C I øvrigt

Vi betragter det som en fordel at krav om fartøjsstørrelse udgår.

Det skal nævnes, at vi finder høringsfristen på under en uge for dette udkast helt urimelig kort. Det er for os et vigtigt, men omfattende lovkompleks.

Med venlig hilsen

Peter Klana
Anlægsleder

Dir tlf 89 36 82 16
Mob 20 60 52 16

By- og Landskabsstyrelsen
Natur
Haraldsgade 53
2100 Kbh. Ø

Att:
Poul Erik Nielsen,
Jette Haugaard

Danske Havnes bemærkninger til lovforslag om råstoffer

20. marts 2009

Forslag til lov om råstoffer skal sikre natur og miljø. Samtidig skal det sikre Staten en betydelig indtægt og sikre, at reglerne er i overensstemmelse med EU-regler om konkurrence.

Danske Havne savner en mere grundig afvejning af de interesser og hensyn, der knytter sig til indvinding af råstoffer fra havbunden.

For det første: De danske erhvervshavne er i gang med eller planlægger udvidelse af havnearealer med netto 25 % eller mere end 5 mio. kvadratmeter inden 2015. Dertil kommer opfyldning af utidssvarende bassiner. Begge opgaver vil kræve betydelige mængder grus og sten, der typisk hentes til søs. Det kræver adgang til indvindingsfelter nær havnene.

Miljøministeriet ville i det tidligere lovforslag L161 undersøge og udlægge sådanne indvindingsfelter. Men det fremsendte lovforslag begrænser Miljøministeriets tilbud om at sikre tilstrækkelige felter, hvor udvinding kan ske i fri konkurrence og nær havne med store anlægsprojekter. Desuden vil Miljøministeriet ikke selv stå for miljøvurdering af de fælles felter. De udgifter kommer havnene nu selv til at betale.

Desuden vil de foreslåede vederlag (afgifter) gøre et større udvidelsesprojekt med 200.000 kubikmeter ca. 2 mio. kr. dyrere. Det er en ensidig fordyrelse af søtransport i forhold til vejtransport.

For det andet: Betingelserne for ralsagnings-industrien burde også være afvejet. Mange havne udlejer arealer til ralsugere, hvor de oplagrer og sorterer sømaterialerne. Med de stærkt stigende ralmængder på havnene er det nu muligt at få økonomi i at sejle materialerne videre til en havn nær det sted, hvor materialerne skal anvendes. Derved begrænses landevejstransporten og den mere klimavenlige søtransport fremmes.

Konsekvenser af lovforslagets vederlag (afgift) for ralsugning i forhold til økonomi for grusgravning på land er slet ikke vurderet.

For ralindustrien og havnene har det også betydning, at havne normalt indgår lange forretningsaftaler med lejere. Men de virksomheder, der nu forestår indvinding kan vanskeligt indgå længere aftaler end de tre år, som indvindingsretten tillader. For havnene bliver lejeaftalerne mere usikre, lejen bliver derfor højere, og dermed også prisen på byggematerialer.

For det tredje: Tidshorisonten for udnyttelse af et felt burde være sammenholdt med den tid, det tager at planlægge og få de nødvendige tilladelser til f.eks. et havneudvidelsesprojekt.

Med de nye regler om udbud af indvindingsområder kan en privat operatør få et meget tidligt kendskab til et kommende havneprojekt og sikre sig rettigheder til nærtliggende indvindingsområder for pågældende havn. Det vil føre til højere priser pr kubikmeter.

Med venlig hilsen

Tom Elmer Christensen
Sekretariatschef
Danske Havne

By- og Landskabsstyrelsen

Bilag:
Sagsbehandler: CBA
Sagsnummer.: 2009/001252

Høring af udkast til lovforslag om ændring af råstofloven

20. marts 2009

By- og Landskabsstyrelsen har i brev af den 13. marts 2009 anmodet Forsvarsministeriet om kommentarer til udkast til lovforslag om ændring af råstofloven.

Forsvarsministeriet har haft udkastet til lovforslaget i høring ved underlagte myndigheder. I forlængelse heraf skal Forsvarsministeriet bemærke følgende.

- Til lovforslagets § 20, stk. 4 der vedrører - et totalforbud mod stenfiskeri. Forsvarsministeriet går ud fra, at der fortsat bør være adgang til optagning/fjernelse af sten, hvis de udgør en sejladmæssig risiko eller er til hinder for etableringen af anlæg på havbunden (for eksempel kabler og rørledninger).
 - At det bør overvejes at præcisere, hvad der helt specifikt refereres til med begreberne kortlægning, opmåling, søopmåling og kontrolmåling.
 - Ad lovforslagets § 21, stk. 2 nr. 3.
 - Det bør overvejes i højere grad at præcisere, hvad efterbehandling indebærer f.eks. i forbindelse med råstofindvinding skal der efterfølgende ske nyopmåling for at sikre, at der ikke er sket dybdeforringelser med efterfølgende krav om genoprettelse af havdybden.
 - At det bør fremgå af lovforslagets § 21, stk. 2 nr. 3., at behovet for at stille vilkår om opmåling også indebærer, at der stilles krav til kvaliteten i henhold til internationale standarder på området samt krav til form og procedure for indberetning af opmålingsdata.
- I bemærkningerne til bestemmelsen bør der som eksempel på internationale standarder henvises til International Hydrographic Office (IHO's) standarder.
- Ad lovforslagets § 21, stk. 2 nr. 3. i første sætning i bestemmelsen, skal der også henvises til bestemmelser for opmålingens kvalitet og procedurer.
 - Ad lovforslagets § 21, stk. 2 nr. 3. foreslås tilføjet sidst i bestemmelsen: "Konstateres der dybdeforringelser til fare for sejladssikkerheden, vil oprindelig dybde blive krævet

genoprettet, og der vil blive stillet krav om fornyet søopmåling.”

- Forsvarsministeriet deltager gerne i en nærmere fastlæggelse af, hvilke vilkår, der kan stilles i den i lovforslagets § 21, stk. 4 anførte tilladelsesbekendtgørelse.

Forsvarsministeriet skal for en god ordens skyld understrege vigtigheden af, at der ved udpegning af råstofområder og tilladelser til råstofindvinding tages højde for sejladsikkerhed og forsvarets virksomhed herunder forsvarets øvelsesområder og andre områder, der har betydning for forsvarets opgaveløsning.

Kontaktperson i Forsvarsministeriet er. OK C. B. Andersen, tlf. 3392 2415.

Med venlig hilsen

Pernille Hedin
Fg. kontorchef

Høringssvar til ændringer i råstofloven

Hastværk

Danmarks Naturfredningsforening Sekretariatet står uforstående overfor det hastværk, der kendetegner denne ændring af Råstofloven. Det oprindelige møde i forbindelse med ændringer til råstofloven blev aflyst med få dages varsel, og en ny dato udsendt med få dages ditto. Høringssvarene har desuden begrænset sig til denne uge fra mandag til fredag. Denne procedure finder DN Sekretariatet stærkt kritisabel og useriøs. Nedenstående høringssvar skal læses i det lys, at der har været ekstrem kort tid til at skimme lovteksten og fremkomme med bemærkninger og almindelig undren.

Høringssvaret

Da tiden har været så kneben, er bemærkningerne alene indført i korrekturformat i det oprindelige dokument, hvilket DN-Sekretariatet anser for fyldestgørende i den aktuelle sag.

De med grønt markerede passager er udtryk for DNS første gennemlæsning med fokus på såvel positive indslag (stop for stenfiskeri) og en række områder, DN gerne så omformuleret og præciseret generelt med yderligere vægt på natur og miljøforholdene. Siden er fulgt de enkelte korrektur-bobler.

Da dette er et på mange måder foreløbigt høringssvar forbeholder DN Sekretariatet sig samtidig ret til at videresende efterfølgende formuleringer i den kommende uge

Venlig hilsen

Jan Pedersen,

Natur- og råstofmedarbejder
Sekretariatet
Tlf. 39 17 40 85
jap@dn.dk

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om råstoffer ¹⁾

(Ophævelse af fartøjsgodkendelse og modernisering af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet m.v.)

§ 1

I lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 20. oktober 2008, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten til lovens titel* indsættes efter ”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører”:
”dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368),” og ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF” ændres til: ”Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF”.

2. I § 6 a indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. I forbindelse med den endelige vedtagelse af råstofplanen kan der foretages ændring af det offentliggjorte planforslag. Berører ændringen på væsentlig måde andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af planen ikke ske, før de pågældende har fået lejlighed til at udtale sig. Ved væsentlige ændringer i et forslag til råstofplan skal miljøministeren have lejlighed til at udtale sig. Regionsrådet fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt planforslag, skal dette offentliggøres efter reglerne i stk. 3.»

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

3. I § 6 a, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter 1. pkt:

»Til brug for vurderingen udarbejdes en redegørelse, som udsendes i offentlig høring i mindst 8 uger.«

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EU-Tidende 2006 nr. L 102, side 15).

4. I § 6 a indsættes som stk. 9:

» Stk. 9. Miljøministeren kan i særlige tilfælde pålægge regionsrådet at tilvejebringe en råstofplan med et nærmere bestemt indhold.«

5. I § 10, stk. 1, ændres »kan indeholde vilkår om« til: »skal indeholde vilkår om«.

6. I § 10, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »efterbehandlet,«: »og«, i nr. 3 ændres »efterbehandlingen, og« til: »efterbehandlingen.«, og nr. 4 ophæves.

7. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En tilladelse kan indeholde vilkår om, at råstofferne skal oparbejdes bedst muligt i forhold til deres kvalitet eller skal anvendes til bestemte formål.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

8. Overskriften til § 19 og § 19 ophæves.

9. Overskriften til § 20 affattes således:

»Tilladelse til efterforskning og indvinding«

§ 20 affattes således:

§ 20. De af loven omfattede råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen tilhører den danske stat.

Efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun ske efter tilladelse meddelt fra miljøministeren efter reglerne i denne lov.

Kommentar [d1]: Med mulighed for at "dryppe på degnen" alias kommunerne med den væsentligste gener og udgifter

Stk. 2. Miljøministeren kan på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer på følgende måder:

- Tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding kan, efter offentlig indkaldelse af ansøgninger på baggrund af nærmere fastsatte kriterier, herunder et minimumsprogram for efterforskning og miljøvurdering, meddeles på grundlag af størrelsen af det vederlag, ansøgerne tilbyder at betale ved udstedelsen af indvindingstilladelsen. Såfremt flere ansøgere tilbyder at betale samme vederlag, indkaldes supplerende tilbud fra disse ansøgere.
- Tilladelse til efterforskning og indvinding i områder omfattet af § 22, stk. 1, kan meddeles efter ansøgning.
- Tilladelse til efterforskning og indvinding af sand til større opfyldningsopgaver, til kystbeskyttelse og til nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmateriale kan efter ansøgning meddeles til bygherren.
- Tilladelse til efterforskning uden efterfølgende indvindingsret kan meddeles efter ansøgning.

Kommentar [d2]: Et miljømæssigt kriterium kunne meget vel indgå på lige fod hermed, f.eks. at der også belv taget hensyn til dem med de mest skånsomme redskaber/metoder

Stk. 3. Der kan kun meddeles tilladelse i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder.

Stk. 4. Der kan ikke gives tilladelse til opfiskning af søsten med grab eller lignende.

Kommentar [d3]: Og under ingen omstændigheder indenfor Natura 2000 afgrænsningerne.

Stk. 5. Ved meddelelse af tilladelse skal der lægges vægt på en vurdering efter lovens § 1 og § 3."

Kommentar [d4]: Fint

10. Efter § 20 indsættes:

”§ 20 a. Tilladelse efter § 20 meddeles for en tidsbegrænset periode. Tilladelse til henholdsvis efterforskning og indvinding meddeles hver for sig. I en tilladelse til efterforskning efter § 20, stk. 2, litra a, kan der gives ansøgeren fortrinsret til indvindingstilladelse. I en efterforskningstilladelse med fortrinsret kan det bestemmes, at efterforsknings- og undersøgelsesdata skal behandles fortroligt i et nærmere fastsat tidsrum, jf. stk. 5.

Stk. 2. Tilladelse efter § 20 kan ikke gives i områder med en vanddybde på mindre end 6 m.

Stk. 3. Miljøministeren kan, for så vidt angår indvinding i områder med en vanddybde på mindre end 6 m gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 2, når en værdifuld råstofforekomst kan indvindes, uden at indvindingen er i konflikt med væsentlige naturmæssige værdier.

Stk. 4. Det påhviler ansøgeren til en tilladelse efter § 20 at foretage de fornødne undersøgelser og miljømæssige vurderinger.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af tilladelse efter § 20, herunder om betingelser for og afholdelse af auktion og overbud, kriterier i forbindelse med auktion, tidsbegrænsning, eneret, fortrolig behandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata og om tilladelsesordningen i øvrigt.”

Kommentar [d5]: Og så længe området ligger udenfor Natura 2000 afgrænsningerne.

Kommentar [d6]: Altså ræven skal vogte gæssene? Hvorfor er det ikke en opgave for enten regionerne eller miljøcentrene?

11. § 21 affattes således:

”§ 21. En tilladelse efter § 20 til efterforskning kan indeholde

- 1) vilkår om størrelsen af det årlige vederlag, som på baggrund af det afgivne tilbud vil blive fastsat i den efterfølgende indvindingstilladelse,
- 2) vilkår om gennemførelse og indhold af den råstofgeologiske efterforskning af området, herunder om efterforskningens omfang, plan for efterforskningens faser, tidsplan og fremdrift,
- 3) planlægningsmæssige og ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne anvendes til bestemte formål,
- 4) vilkår til begrænsning af de miljø- og naturmæssige virkninger af efterforskningen og
- 5) vilkår om rapportering af efterforskningens forløb og resultater, herunder frist for rapportering og frist for ansøgning om tilladelse til indvinding.
- 6) vilkår om udnyttelse af tilladelsen og om bortfald af tilladelsen, hvis den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum,
- 7) vilkår om anmeldelse af det efterforskningsmateriel, der anvendes, og vilkår om indretningen heraf, herunder at efterforskningsmaterialet skal være udstyret med og anvende bestemt elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position og arbejde m.v., og
- 8) yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3.

Stk. 2. En tilladelse efter § 20 til indvinding kan indeholde

1) vilkår om gennemførelse af indvindingen, herunder til begrænsning af miljø- og naturmæssige virkninger, og om overvågning.

2) planlægningsmæssige og ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne anvendes til bestemte formål,

3) vilkår om opmåling efter endt indvinding til kontrol af overholdelse af vilkår om områdets tilstand, evt. efterbehandling som følge af kontrolmålingens resultater, søopmåling, og efterfølgende miljøovervågning,

4) vilkår om, at der stilles fornøden sikkerhed til gennemførelse af de i nr. 3 anførte foranstaltninger,

5) vilkår om overdragelse af tilladelsen,

6) vilkår om udnyttelse af tilladelsen, herunder om årlig indvindingsmængde og om bortfald af tilladelsen, hvis den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum,

7) vilkår om anmeldelse af det indvindingsmateriel, der anvendes, og vilkår om indretningen heraf, herunder at indvindingsmaterialet skal være udstyret med og anvende bestemt elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position og arbejde m.v., og

8) yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter i en tilladelse til efterforskning eller indvinding efter § 20 vilkår om betaling af vederlag til staten, jf. § 22 a. I indvindingstilladelser, hvor råstofferne benyttes til kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse fra Kystdirektoratet, kan der ikke stilles vilkår om betaling

Kommentar [d7]: Af hvem? Skal det også være indvinderen, der selv står for det?

af vederlag. Tilsvarende gælder for indvindingstilladelser til anlægsarbejder på søterritoriet og kontinentalsoklen vedtaget ved lov.

Kommentar [d8]: Det vil sige, at det intet skal koste at afgrave diverse flak til Femern forbindelsen?

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte de nærmere regler om vilkår.”

12. § 22 affattes således:

»§ 22. Miljøministeren udlægger ved bekendtgørelse områder til fælles råstofindvinding og fastsætter regler for meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding i disse områder, herunder om ændring og tilbagekaldelse og vilkår efter § 21.

Stk. 2. Såfremt et område, der er udlagt efter stk. 1, ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, ophæves udlægningen.

Stk. 3. Miljøministeren kan ved bekendtgørelse udlægge områder, som forbeholdes råstofforsyning, herunder særlige råstofforsyningsbehov.”

13. Efter § 22 indsættes:

”*Vederlag*

§ 22 a. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, litra a, betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² tilladt indvindingsareal og et produktionsvederlag på minimum 2,50 kr. pr. m³ indvundne råstoffer.

Stk. 2. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, litra b, betales 8 kr. pr. m³ indvundne råstoffer. Såfremt indvinderen har afholdt udgiften til efterforskning og miljøvurdering i det pågældende område betales 6 kr. pr. m³ indvundne råstoffer.

Stk. 3. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, litra c, betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² og et produktionsvederlag på et beløb pr. m³ indvundne råstoffer svarende til et gennemsnit af opnåede auktionspriser fra sammenlignelige områder. Er det ikke muligt at beregne en gennemsnitspris, udgør produktionsvederlaget 2,50 kr. pr. m³.

Stk. 4. Der betales ikke vederlag af oprensings- og uddybningsmateriale, som nyttiggøres.

Stk. 5. Ved udstedelse af efterforskningstilladelse efter § 20, stk. 2, litra a og c, stilles sikkerhed for et beløb svarende til arealvederlaget, jf. stk. 1 og 3. Sikkerheden bortfalder, når der efterfølgende udstedes indvindingstilladelse, eller når der foreligger en fyldestgørende efterforskningsrapport.

Stk. 6. Vederlagene indeksreguleres.

Stk. 7. Miljøministeren kan ændre vederlagssatserne ved bekendtgørelse.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om opkrævning af vederlag, herunder om betaling af renter og gebyrer, når indbetaling sker for sent, og om at opkrævningen og administrationen af vederlaget kan henlægges til en anden statslig myndighed.”

Kommentar [d9]: Tilføjer i dette afsnit om at vedlaget tilgår den eller de kommuner, der efter konkret vurdering menes at få størst erosionsgener af indvindingen. Eller en ikke uvæsentlig procentsats af samme vederlag.

14. I § 23, *stk. 1*, udgår ”, stk. 1.”.

15. I § 24, *stk. 1*, ændres »En godkendelse efter § 19, stk. 1, og en tilladelse efter § 20, stk. 1, bortfalder,« til: »Medmindre andet fremgår af tilladelsens vilkår, bortfalder en tilladelse efter § 20,«.

16. § 24, *stk. 2, 4 og 5*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2, og stk. 6 bliver herefter stk. 3.

17. I § 24, *stk. 6*, der bliver stk. 3, udgår ”, stk. 1.”.

18. § 26, stk. 1 og 2, affattes således:

”§ 26. Afgørelser truffet efter lovens kapitel 7 a af miljøministeren kan påklages til Naturklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser truffet efter lovens §§ 20, 23 og 24 af miljøministeren, eller afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af lovens § 20 a, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 2, kan for så vidt angår vilkår til beskyttelse af natur og miljø påklages til Naturklagenævnet.«

Kommentar [d10]: Se kommentar senere

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

19. I § 26, stk. 2, der bliver stk. 3, udgår »§ 19 og«, og som 2. pkt. indsættes:

»Tilsvarende gælder for afgørelser efter § 20, stk. 2, litra b, der indeholder vilkår, som er fastsat i regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1.«

20. I § 26 a indsættes efter nr. 6 som nye numre:

”7) Dansk Industri,

8) Danmarks Rederiforening.”

Nr. 7-9 bliver herefter nr. 9-11.

21. I § 26 a, stk. 3, ændres ”og 9” til: ”og 11”.

22. I § 28, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., ændres ”Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse” til: ”De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) og By- og Landskabsstyrelsen”.

23. I § 29 ændres »og om anvendelsen heraf« til: » om anvendelsen heraf, og at oplysningerne skal gives elektronisk«.

24. I § 34 indsættes som nyt punktum:

”Det kan endvidere bestemmes, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at undersøgelsesdata skal indgives i et bestemt format.”

25. I § 44, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 19, stk. 1, § 20, stk. 1,« til: ”§ 20.”.

28. I § 44, stk. 2 og 3, udgår ordene ”hæfte eller”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5-7, 8, 15 og 16 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 519 af 15. juni 1999 om stenfiskeri fra havbunden ophæves.

Stk. 4. Indvindingstilladelser på baggrund af efterforskningsstilladelser, som er givet før den 13. marts 2009, meddeles tidsbegrænset indtil den 31. december 2011 og uden krav om betaling af vederlag.

Stk. 5. Indvindingstilladelser på baggrund af ansøgninger, som er modtaget efter den 13. marts 2009 og før den XX.XX.2009 (dato for fremsættelse i Folketinget), vil blive givet tidsbegrænset indtil den 31. december 2011 og med krav om betaling af vederlag på 6 kr. pr. m³ fra 1. januar 2010.

Kommentar [d11]: Men så er det altså gratis at hente råstoffer fra medio marts til årets udgang?

Stk. 6. Indvindingstilladelser, der udløber den 31. december 2009, kan forlænges i op til 1 år med krav om betaling af vederlag. Dette gælder ikke indvindingstilladelser med fælles adgang til indvinding.

Stk. 7. Ansøgninger om efterforsknings- og indvindingstilladelse, der er modtaget efter den XX.XX.2009 (dato for fremsættelse i Folketinget) behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 8. Til råstofindvinding efter indvindingstilladelser i områder med fælles adgang til indvinding af fælles råstofressourcer må der indtil den 31. december 2009 alene anvendes indvindingsmateriel med lastekapacitet på op til 2.000 m³.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Baggrunden for lovforslaget

1.1. Indledning

Lovforslaget er i ændret form en genfremsættelse af lovforslag nr. L 161 fra folketingsåret 2006-07, som ikke blev vedtaget (jf. Folketingstidende tillæg A, side 5331 og 5360, FF side 4581 og MPU, L 161).

Lovforslaget vedrører helt overvejende reglerne om indvinding på havet (sten, grus og sand). Herudover indeholder lovforslaget mindre præciseringer, som også var indeholdt i L 161, af enkelte regler om indvinding på land, som ved en fejltagelse ikke blev foretaget i forbindelse med kommunalreformændringerne i 2005. Endvidere foretages, som i L 161, enkelte præciseringer af hensyn til det nye direktiv om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (mineaffaldsdirektivet), som i praksis vurderes opfyldt ved den gældende råstoflovs bestemmelser.

Råstoflovens regler om indvinding på havet foreslås ændret, således at bestemmelsen i lovens § 19 om godkendelse af indvindingsmateriel (fartøjsgodkendelse) ophæves, og reglerne i lovens §§ 20-22 om indvindingsstilladelser foreslås moderniseret.

Formålet med lovændringen er at sikre en fri og dermed større konkurrence mellem virksomheder, der ejer fartøjer, som indvinder råstoffer på havet, samt at modernisere tilladelsesordningen med henblik på at fremtidssikre råstofforsyningen fra havet. Med lovforslaget kommerialiseres råstofindvinding på havet, og vilkårene for indvinding på dansk område tilnærmes vilkårene herfor i vore nabolande, og tilsvarende tilnærmes vilkårene for indvinding på havet vilkårene herfor på land.

Med lovforslaget vil staten som råstofejer fremover oppebære en indtægt ligesom ved olie- og gasproduktionen i Nordsøen.

Med lovforslaget foreslås endvidere et forbud mod stenfiskeri. Stenfiskeri har historisk set været en afgørende faktor for ødelæggelsen af stenrev, som er en unik naturtype og et levested for et stort antal planter og dyrearter.

Der vil med lovforslaget ikke ske ændringer i de regler, der i 1996 blev indført for at sikre, at råstofindvindingen på havet foregår under den fornødne hensyntagen til havets miljø- og naturmæssige værdier, ligesom der ikke ændres på reglerne om, at det er erhvervet, der afholder udgifterne til efterforskning, fornødne undersøgelser og miljøvurdering.

Baggrunden for forslaget om ophævelse af lovens § 19 om fartøjsgodkendelse er for det første EU-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2005/4593 af 18. oktober 2006 om uforenelighed mellem den danske råstoflov og den dermed forbundne forvaltningspraksis og EF-traktatens artikel 49.

Endvidere er baggrunden en anbefaling fra Konkurrencerådet. Konkurrencerådet har i begrundet udtalelse af 9. november 2005 på baggrund af en undersøgelse foretaget af Konkurrencestyrelsen vurderet, at reglerne i § 19 har en markedsafskærmende virkning og dermed hindrer fri konkurrence på det danske marked for råstofindvinding fra havbunden.

De gældende regler om fartøjsgodkendelse blev indtil den 3. juli 2007 administreret med udgangspunkt i bemærkningerne til lovforslag nr. L 153 i Folketingsåret 1995-96 (lov nr. 484 af 12. juni 1996 med ikrafttræden den 1. januar 1997), jf. Folketingstidende 1995-96, s. 2746, 3088, 6935, 7073; A 3235; B 810 og 929. Den meget stramme administrationspraksis, som således blev fastlagt i forbindelse med lovgivningsprocessen i 1996, fastsatte i overensstemmelse hermed maksimale grænser for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ og begrænsede antallet af fartøjsgodkendelser således, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke oversteg 26.500 m³.

Kommentar [d12]: Mens det er kommunerne der skal slås med den afledte øgede erosion af kystskrænter

Kommentar [d13]: Bifaldes af DN

Kommentar [d14]: Det sidste er ikke formuleret ligesådan i lovforslaget

Dette medvirkede til, at den danske indvindingsbranche gennem årene blev koncentreret på stadig færre virksomheder. Reglerne udgjorde samtidig i praksis en betydelig hindring for nye virksomheder i at komme ind på markedet og begrænsede eksisterende virksomheders mulighed for vækst. En ophævelse af reglerne vil betyde øget konkurrence inden for **indvindingsbranchen** og er samtidig en forudsætning for vækst i den del af branchen, som beskæftiger sig med forsyning til formål på land. Om administrationen af fartøjsgodkendelsesreglerne efter den 3. juli 2007 se nærmere nedenfor under afsnit 1.2.

Baggrunden for forslaget om ændringen af lovens § 20 og § 21 er, at de nuværende regler om efterforskning og indvinding på havet har vist sig ikke i praksis at kunne administreres således, at der i tilstrækkeligt omfang skabes incitament for branchen til efterforskning af nye indvindingsområder.

Ændringerne skal medvirke til, at virksomhederne får et reelt incitament til at investere i udlægning af nye indvindingsområder. Lovforslaget er derfor søgt tilpasset erhvervets nuværende situation, herunder den meget store variation i virksomhedernes størrelse og forretningsgrundlag. Havindvundne råstoffer er vigtig som supplement til den landbaserede råstofforsyning og dermed vigtig for prisstabiliteten for råstoffer til såvel offentlige som private bygge- og anlægsformål.

Med lovforslaget sikres virksomhederne mulighed for at kunne opnå eneret til et område ved at købe det på auktion, og de får samtidig muligheden for at kunne købe råstoffer pr. kubikmeter fra fællesområder.

Fællesområderne vil udgøres af de nuværende "konverteringsområder" samt, hvis/når disse udtømmes, maksimalt ¼ af de tidligere "overgangsområder". Se nærmere vedrørende "konverterings-" og "overgangsområder" nedenfor.

Kombinationen af eneretsområder og muligheden for køb pr. kubikmeter fra fællesområder giver virksomhederne - alene eller sammen - mulighed for at investere i opbygningen af strategisk velbeliggende netværk af indvindingsområder, som kan dække virksomhedernes behov for råstoffer.

Endvidere foreslås det, at der stilles vilkår om betaling af vederlag til **staten**. Vederlagssatserne fastlægges i lovforslaget. Vederlaget for et eneretsområde foreslås sammensat af et produktionsvederlag og et arealvederlag. Produktionsvederlaget foreslås fastsat til minimum 2,50 kr. pr. m³ og arealvederlaget til minimum 25.000 kr. årligt pr. km² indvindingsareal. Vederlaget for køb fra fællesområderne foreslås fastsat til 6 kr. pr. m³ for den/de indvinder(e), som har afholdt udgiften til efterforskning og miljøvurdering og 8 kr. pr. m³ for andre indvindere. Administration af tilladelsesordningen og kortlægning forudsættes finansieret af provenuet fra vederlaget.

De foreslåede regler om auktion og vederlag til staten svarer i vid udstrækning til reglerne om efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007 om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven).

Der sker i praksis ingen ændring af reglerne om indvindingstilladelse til offentlig og privat kystbeskyttelse efter tilladelse fra Transportministeriet, der er fritaget for at skulle betale vederlag i forbindelse med en indvindingstilladelse. Anlægsarbejder på kysten, der er vedtaget ved lov, er også fritaget for betaling af vederlag.

1.2. Gældende ret

Historisk set har efterforskning og indvinding af råstoffer på havet indtil 1972 været frit. I 1972 blev der indført regler om godkendelse af indvindingsfartøjer (lov nr. 285 af 7. juni 1972), og den fri indvinding blev gradvis frem mod 1996 begrænset gennem forbud mod råstofindvinding i en række områder. Fartøjsgodkendelsen blev således betragtet som en slags autorisation til, at det

Kommentar [d15]: Og i realiteten ingen øvre grænse for mængder, der kan indvindes pr. år?

Kommentar [d16]: Men kommunerne får intet ud af denne indvinding såvel som den landbaserede ditto, til trods for at de må have udsigt til øget kysterosion visse steder.

enkelte fartøj kunne indvinde råstoffer på det danske havområde. Fartøjsgodkendelsen kunne opsiges med 10 års varsel.

Bl.a. på baggrund af Miljø- og Planlægningsudvalgets betænkning af 12. december 1991 over forslag til lov om naturbeskyttelse (L 9/1991-92, Folketingstidende 1991-92 (1. samling), s. 941, 1312, 4304, 4812; A 1365; B 245 og 533) blev reglerne med lov nr. 484 af 12. juni 1996 ændret således, at der – udover en fartøjsgodkendelse – også kom krav om en tilladelse efter lovens § 20 til at indvinde i et geografisk afgrænset og miljøvurderet område.

Efter lovændringen i 1996 er råstofindvinding på havet i princippet forbudt, medmindre der er meddelt en konkret tilladelse efter råstoflovens § 20 til indvinding i et nærmere afgrænset område.

Af hensyn til de 10-årige rettigheder, der var knyttet til uopsagte fartøjstilladelser, og for at sikre uafbrudt indvinding af råstoffer fra havet, blev der som led i lovændringen etableret en overgangsordning for indvindingen af sand, grus og ral. Overgangsordningen gav indehavere af en fartøjstilladelse ret til – uden en indvindingstilladelse efter § 20 – fortsat at indvinde råstoffer i mængder på op til 250.000 m³ i såkaldte 'overgangsområder' frem til den 1. januar 2007. Med overgangsordningen blev den frie adgang til indvinding, der var tilknyttet fartøjsgodkendelserne, således endeligt afviklet. Overgangsområderne var udlagt af miljøministeren i bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 1996 om udlæg af overgangsområder for indvinding af sand, grus og ral fra havbunden på baggrund af en miljømæssig vurdering foretaget af Skov- og Naturstyrelsen i et samarbejde med Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere. Bekendtgørelsen var gældende indtil den 1. januar 2007.

Indvindingen på havet er således siden 1996 foregået i indvindingsområder udlagt af miljøministeren, hvor som udgangspunkt alle fartøjer med en fartøjsgodkendelse har haft fri adgang til indvinding. Hertil kommer indvinding i områder, hvor Kystdirektoratet eller bygherrer til større anlægsarbejder har søgt om og fået tilladelse til indvinding.

Der er i bemærkningerne til 1996-loven lagt vægt på, at ral- og sandsugerbranchen i forbindelse med udlægningen af overgangsområderne ikke skulle afholde udgifter til de hermed forbundne miljøundersøgelser m.v., og at overgangsordningen herved skulle give branchen mulighed for at omstille sig til det nye tilladelsessystem, herunder at opspare midler til gennemførelsen af miljøundersøgelser m.v. i forbindelse med udlægningen af nye indvindingsområder. Det var således en forudsætning for lovens funktion efter overgangsordningens udløb den 1. januar 2007, at ral- og sandsugerbranchen hurtigt efter 1996-lovens ikrafttræden iværksatte et efterforskningsarbejde med det formål at sikre, at der blev udlagt nye indvindingsområder til supplerende af overgangsområderne.

I bemærkningerne til forslaget til 1996-loven blev det over for Folketinget tilkendegivet, at branchen ville samarbejde om udlægning af nye indvindingsområder på baggrund af en af branchen finansieret efterforskning og miljøvurdering, og at finansieringen blev muliggjort af den 10-årige overgangsordning. 1996-lovens forudsætning om efterforskning med henblik på udlægning af nye indvindingsområder var imidlertid ikke opfyldt ved overgangsordningens udløb den 1. januar 2007.

Tilladelser kan efter den gældende lov gives til en eller flere ansøgere. Loven giver også mulighed for at meddele indvindingstilladelser med eneret for en eller flere indvindere, men det forudsættes, at der er enighed blandt alle interesserede parter. I bemærkningerne til forslaget til 1996-loven er det om administrationen af bestemmelserne tilkendegivet, at en ansøgning om efterforskningstilladelse med efterfølgende eneret til indvinding alene vil blive meddelt, såfremt råstofforekomsten i det ansøgte område ikke er af væsentlig interesse for andre indvindingsfirmaer end ansøgerens. Såfremt forekomsten har interesse for flere indvindere, vil én indvinder kun få tildelt efterforskningstilladelse uden efterfølgende eneret. Alternativt skal de interesserede indvindere i fællesskab søge efterforskningstilladelse og være enige om, at der skal være fælles

adgang til indvinding i området, såfremt tilladelse opnås. Dette krav om enighed blev indført efter ønske fra branchen. Lovens forarbejder tager ikke stilling til konsekvenserne af en grundlæggende uenighed blandt indvinderne eller de potentielle indvindere.

I bemærkningerne til 1996-loven er det endvidere forudsat, at ordningen med fartøjsgodkendelser efter § 19 i forhold til den daglige råstofforsyning fortsat administreres dels med loft over den samlede lastekapacitet på 25.000 m³ (i dag 26.250 m³), dels med loft over det enkelte indvindingsfartøjs lastekapacitet på 2.000 m³.

Efter lovens bemærkninger var formålet med begrænsningen af den samlede lastekapacitet at sikre en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af råstofferne begrænses i en situation, hvor der til en fartøjsgodkendelse er knyttet en fri ret til indvinding i de af miljøministeren udlagte overgangsområder. Formålet med loftet over det enkelte fartøjs lastekapacitet var efter lovens bemærkninger at begrænse de miljømæssige effekter ved råstofindvinding ved at udelukke store skibe og for at sikre, at alle landets egne kunne forsynes med sømaterialer samtidig i kraft af, at der findes et vist antal arbejdende skibe. I 1996 var der i alt ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer, heraf kun 5 fartøjer med en lastekapacitet på over 1.000 m³. Lovens forarbejder tager ikke stilling til administrationen af de fastsatte grænser for lastekapacitet på det tidspunkt, hvor overgangsordningen udløber.

Administrationen af lovens regler om fartøjsgodkendelse er fra 1996 og indtil den 3. juli 2007 sket efter de retningslinjer, som fremgik af bemærkningerne til 1996-loven.

1996-lovens forudsætning om efterforskning med henblik på udlægning af nye indvindingsområder var, som det fremgår ovenfor, ikke opfyldt ved overgangsordningens udløb den 1. januar 2007. Efterforskning og indvinding i nye områder efter lovens § 20 er helt overvejende anvendt af bygherrer til brug for store anlægsarbejder som f.eks. havneudvidelserne i Århus og Skagen samt anlægsarbejderne i forbindelse med Amager Strandpark. Endvidere har Kystdirektoratet gennemført efterforskning og fået indvindingstilladelser efter § 20 i nye områder ud for Jyllands Vestkyst til kystbeskyttelse.

Indvindingsbranchens virksomheder har sammen eller hver for sig ansøgt om efterforskning og indvinding i områder efter lovens § 20. Imidlertid har det forhold, at indvindingsvirksomhederne enten skal være enige om i fællesskab at søge en tilladelse, eller at en virksomhed skal være alene om at have en interesse i området, medført, at ansøgningerne ikke i væsentligt omfang har ført til udlægning af nye indvindingsområder. Det kan konstateres, at det bl.a. på grund af den administrationspraksis, som blev fastlagt ved lovændringen i 1996, ikke er lykkedes branchen at blive enige om efterforskningsaktiviteter, sådan som det ellers var forudsat ved lovændringen. Både efterforsknings- og indvindingstilladelser kan påklages af konkurrerende virksomheder, og i den eneste større indvindingstilladelse – givet til et selskab bestående af flere virksomheder – er parterne bag det selskab, der har fået tilladelsen, efterfølgende blevet uenige.

Den manglende enighed i branchen om efterforskningsaktiviteter og afholdelse af udgifter til miljøundersøgelser m.v. betyder, at der ikke løbende er udført den efterforskning, der er nødvendig for at sikre råstofforsyningen fra havet. Det er en situation, som branchen og Miljøministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen, nu By- og Landskabsstyrelsen, i flere år – på grund af lovens forudsætning om enighed – uden held har forsøgt at finde en løsning på.

Fra udløbet den 1. januar 2007 af den 10-årige overgangsperiode er der ikke længere knyttet en indvindingsret til fartøjstilladelserne. For herefter at sikre samfundet en uafbrudt råstofforsyning, for at sikre indvindingsbranchen tid til at tilpasse sig til de nye markedsvilkår, og for at tilgodese branchens behov for at kunne leve op til flerårskontrakter gennemførte Skov- og Naturstyrelsen derfor i perioden op til 1. januar 2007 en ordning, hvorefter branchen efter ansøgning har fået indvindingstilladelser efter lovens § 20 til fortsat råstofindvinding i nærmere afgrænsede områder

inden for de overgangsområder, hvor der foregik råstofindvinding. Formålet med denne såkaldte 'konverteringsordning' har været at fungere som en overgangsordning frem til et nyt tilladelsessystem med vedtagelsen af lovforslag nr. L 161 skulle have trådt i kraft og i fuld funktion i 2010. Konverteringsordningens indvindingstilladelser blev derfor meddelt for en 3-årig periode til udgangen af 2009.

Imidlertid blev lovforslag nr. L 161 ikke vedtaget. Situationen har herefter været den, at der dels er stor usikkerhed om administrationen af tilladelsesordningen efter § 20, idet indvinding i konverteringsområderne som nævnt kun er sikret indtil udgangen af 2009, og dels er fartøjsgodkendelsesordningen efter § 19 ikke ophævet, selvom den er i strid med EF-traktaten.

For så vidt angår fartøjsgodkendelsesordningen efter § 19 bad den daværende miljøminister på baggrund af Justitsministeriets vurdering, og efter den 3. juli 2007 at have orienteret Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (Folketingsåret 2006-07, MPU, L 161 – bilag 29), Skov- og Naturstyrelsen, nu By- og Landskabsstyrelsen, om at ændre administrationen af § 19, således at der fremover administreres uden konflikt med EF-traktaten, dog således at ændringen ikke kommer i konflikt med reglerens formål om sikring af miljø og forsyning.

For så vidt angår tilladelsesordningen efter § 20 er grundlaget for administrationen fortsat 1996-lovens gældende regler. Men som det fremgår ovenfor, udløb lovens overgangsordning den 1. januar 2007, fordi det i forbindelse med vedtagelsen i sin tid af 1996-loven var forudsat, at branchen skulle have udlagt nye indvindingsområder inden da. Da dette ikke skete, gennemførtes konverteringsordningen som en ny overgangsordning med udløb 31. december 2009 med den hensigt, at nye regler kunne træde i kraft inden.

Den manglende vedtagelse af L 161 i folketingsåret 2006-07 giver derfor anledning til betydelige problemer for branchens mulighed for planlægning og fremtidssikring, idet størstedelen af indvindingen af råstoffer på havet i dag sker med tilladelser i konverteringsområderne, som udløber med udgangen af 2009. Tilladelser med eneret kan kun gives, hvis andre ikke har en væsentlig interesse i at efterforske og indvinde i samme område, og det medfører en retstilstand, hvor indgivne ansøgninger og klagesager blokerer for andre firmaers mulighed for at opnå eneretstilladelser og udlægning af nye indvindingsområder.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ophævelse af § 19 om fartøjsgodkendelse

Det foreslås, at lovens § 19 ophæves, således at reglerne om fartøjsgodkendelse i den nuværende form afskaffes. Med udløbet af 1996-lovens overgangsordning den 1. januar 2007 er der ikke længere behov for særlige regler om fartøjsgodkendelse, da der til denne godkendelse ikke længere er knyttet nogen ret til fri råstofindvinding.

Selv om bestemmelsen om fartøjsgodkendelse ophæves vil de nuværende indehavere af en § 19-godkendelse fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag er indehavere af § 19-godkendelser.

Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet, opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen og suppleres med en bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om pligt for indehaveren af en efterforsknings- og indvindingstilladelse til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes. Det vil f.eks. være vilkår om, at fartøjerne har bestemt elektronisk udstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding, til måling af størrelsen af den indvundne mængde samt til elektronisk indberetning heraf. Der vil også kunne stilles vilkår om støjgrænser i forhold til beboelse på kysten.

Af hensyn til forsyningssikkerheden og af hensyn til branchens berettigede forventning foreslås overgangsbestemmelse som i § 2, stk. 4, i L 161, hvorefter den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ opretholdes for gældende tilladelser i de såkaldte konverteringsområder. Forbuddet mod anvendelse af større indvindingsmateriel skal sikre, at disse områder ikke tømmes for ressourcer hurtigere end forudset ved meddelelsen af tilladelsen.

2.2. Ændring af reglerne i §§ 20-22 om efterforsknings- og indvindingstilladelse.

Lovforslaget indebærer, at reglerne om meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding ændres således, at tilladelse med eneret til et konkret geografisk afgrænset indvindingsområde meddeles efter auktion til den, der byder højst. Herudover er der mulighed for efter ansøgning at meddele indvindingstilladelse uden eneret i fællesområder. Herudover kan der efter ansøgning meddeles tilladelse til bygherren til indvinding til større opfyldningsopgaver. For alle situationer gælder det, at der med lovforslaget fremover skal betales vederlag til staten for indvundne råstoffer på havet

Med forslaget ophæves kravet i den gældende lov om, at der til et konkret område skal meddeles efterforsknings- og indvindingstilladelser til flere virksomheder, såfremt flere er interesserede. Dette tilladelsessystem har i praksis vist sig ikke at kunne administreres som forudsat og har været en væsentlig forhindring for udlægning af nye områder til råstofindvinding. Se hertil ovenfor under pkt. 1.2.

Formålet med det foreslåede tilladelsessystem er ved hjælp af kommercialisering af området at aktivere markedskræfterne for at sikre en rationel råstofforsyning fra havet og skabe rammerne for en øget tilførsel af materialer til land i takt med, at adgangen til landbaseret råstofindvinding forventes at blive vanskeligere i de kommende år.

Der er i tilladelsessystemet indbygget et incitament for erhvervet til udlægning af nye indvindingsområder. Incitamentet består i muligheden for ved auktion at sikre sig et område, hvor virksomheden har eneret til indvinding inden for et afmålt tidsrum.

Auktionerne tilrettelægges på baggrund af invitationsrunder, hvor staten udbyder et antal farvandsområder hver inddelt i geografisk afgrænsede rektangulære områder med en størrelse fra 25 km² og op til 50 km². I områder med stort ressourcepotentiale kan områdernes størrelse være mindre.

Ved offentlig annoncering opfordres interesserede virksomheder til at byde på indvinding af en konkret mængde inden for et eller flere af disse konkrete områder. I de tilfælde, hvor der er 2 eller flere ansøgere til samme område, tildeles området til den højstbydende. Højstbydende skal efterfølgende søge efterforskningstilladelse og gennemføre efterforskningen i henhold til tilladelsen. Efter gennemført efterforskning skal der søges om indvindingstilladelse, som gives på vilkår om bl.a. vederlag som omtalt nedenfor.

Hvis der er flere ens bud, fordi produktionsvederlaget gange den ansøgte mængde resulterer i samme samlede sum, vil området blive sendt i udbud igen med henblik på overbud ved en ny auktion.

Efterforskningstilladelsen gives på en række vilkår, herunder omfang af undersøgelser, frist for afrapportering af efterforskning og miljøvurdering og en frist inden for hvilken, der efterfølgende skal søges om indvindingstilladelse.

Efterforskningsstilladelsen vil desuden indeholde vilkår om størrelsen af det årlige vederlag, som på baggrund af det afgivne tilbud vil blive fastsat i den efterfølgende indvindingstilladelse. Vederlaget vil bestå af dels et arealvederlag pr. km² og dels et produktionsvederlag pr. m³. Der betales ikke arealvederlag af efterforskningsområdet. Det konkrete indvindingsområdes størrelse fastlægges i den efterfølgende indvindingstilladelse, og arealvederlaget udregnes herefter.

Kombinationen af arealvederlag og produktionsvederlag skal medvirke til at sikre, at der sker så effektiv en udnyttelse af ressourcerne som muligt, og at der ikke båndlægges ressourcer uden, at der sker indvinding eller påvirkes større arealer, end det er nødvendigt for at indvinde den tilladte mængde. Samtidig giver auktionsformen firmaerne mulighed for at planlægge og tilrettelægge efterforskning og indvinding langt mere rationelt med udgangspunkt i deres aktuelle og potentielle afsætningsmuligheder og dermed skabe grundlag for en øget forsyning med råstoffer fra havområdet.

Vederlaget forfalder først, når indvindingstilladelsen er begyndt at løbe. Arealvederlaget skal erlægges årligt forud for det tilladte indvindingsareal, og produktionsvederlaget erlægges årligt bagud for den indvundne mængde, dog minimum for 50 pct. af den årlige mængde, der er budt på.

For at sikre, at der ikke bydes ind på områder med det formål at reservere arealet og hermed i en årrække reelt at udelukke andre interesserede, skal der i forbindelse med udstedelse af efterforskningsstilladelse stilles depositum (bankgaranti). Dette depositum tilbagebetales, når der efterfølgende udstedes indvindingstilladelse, eller det dokumenteres ved efterforskningsdata, at området ikke indeholder de forudsatte ressourcer.

Virksomhedens bud og fortjeneste ved salget vil bl.a. være bestemt af mængden, kvaliteten, efterspørgslen, konkurrencen med landmaterialer og importerede materialer og af sejlafstanden til landanlægget.

En gang årligt annoncerer staten efter interessetilkendegivelser vedrørende virksomhedernes konkrete behov. Antallet af udbudsrunder samt antallet og størrelsen af områderne, som staten udbyder, vil således være bestemt af denne løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel og interessen for at byde.

Muligheden for opnåelse af eneret til indvinding i et konkret område kombineres i lovforslaget med muligheden for indvinding i fællesområder – her uden eneret. Fællesområderne vil bestå af de nuværende konverteringsområder samt maksimalt ¼ af de tidligere overgangsområder når/hvis konverteringsområderne udtømmes. Denne opbygning af det nye tilladelsessystem giver branchens mulighed for at reagere på ændringer i markedssituationen og afsætningsmulighederne. Branchens betalingsvillighed i forbindelse med auktion vil i meget høj grad afhænge af den sikkerhed, der opnås for adgangen til en råstofressource og for afskrivningen af den investerede kapital. Fællesområderne vil bidrage til, at virksomhederne har valgfrihed mellem indvinding i de indvindingsområder med eneret, som erhvervet opnår ved auktion, og fra fællesområderne. Det øger virksomhedernes forsyningsfleksibilitet og giver virksomhederne mulighed for at opbygge deres eget netværk af indvindingsområder alene eller sammen med andre virksomheder.

Auktionsordningen forventes i kombinationen med salg fra fællesområderne at kunne fremme havindvundne råstoffers andel af det samlede danske råstofforbrug.

Kommentar [d17]: Og naturligvis under forudsætning af ikke at drive rovdrift på de samlede ressourcer i konkurrencens "hellige" navn

Som det fremgår, er der i tilladelsessystemet som noget nyt indbygget vederlag til staten som vilkår i en indvindingstilladelse. Formålet er, at staten i lighed med indvinding af olie og gas tager sig betalt for at stille råstofferne til rådighed for kommerciel udnyttelse, i højere grad at ligestille de danske regler med måden, hvorpå der gives indvindingstilladelser i vores nabolande, indføre et klart udvælgelseskriterium i forbindelse med statens udbud af indvindingsområder, samt i højere grad at ligestille vilkårene for havindvinding med indvinding på land, hvor en råstofindvinder betaler for retten til at indvinde. Provenuet fra vederlaget foreslås bl.a. anvendt til finansiering af administration af tilladelsesordningen og kortlægning.

Lovforslaget indebærer følgende måder at meddele tilladelser på:

1. Eneretstilladelse til efterforskning og indvinding opnået ved auktion og efter statslig indkaldelse af ansøgninger til konkrete områder. Antallet af udbudsrunder, antallet og størrelsen af områderne samt mængden, staten udbyder, vil være bestemt af en løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel. Udbud af områder vil ske på grundlag af nærmere fastsatte kriterier, og prisen – vederlaget – som ansøgerne tilbyder at betale, vil være afgørende for, hvem der meddeles tilladelse til. Vederlaget sammensættes af 2 elementer, produktions- og arealvederlag. Minimumsprisen vil være minimumsproduktionsvederlag på 2,50 kr. pr. m³ og 25.000 kr. årligt pr. km² årligt i arealvederlag. Fastsættelsen af eneretsslængden til efterforskning og indvinding, vil primært ske på baggrund af en samlet vurdering af investerings- og omkostningsniveauet samt hensynet til forsyningssikkerheden. Produktionsvederlaget betales årligt for den mængde, der er indvundet, dog minimum hvad firmaet har bundet sig til at indvinde ved auktionen. Hvis firmaet i et enkelt år ikke har indvundet den årlige mængde, kan denne mængde indvindes i de følgende år uden yderligere omkostninger.
2. Tilladelse til råstofindvinding fra et fællesområde. Råstofferne sælges i disse områder som udgangspunkt til en pris af 8 kr. pr. m³, dog 6 kr. pr. m³, såfremt indvinderen har afholdt udgiften til efterforskning og miljøvurdering. En tilladelse til indvinding i fællesområderne giver kun sikkerhed for adgang til indvinding i det pågældende fællesområde. Miljøministeren vil hverken kunne garantere råstoffernes mængde, kvalitet eller tilgængelighed
3. Tilladelse meddeles til bygherren efter ansøgning til kystbeskyttelse og større kystnære anlægsarbejder. Offentlig og privat kystbeskyttelse efter tilladelse fra Transportministeriet vil i praksis ikke blive berørt af lovforslaget. Kystdirektoratet vil fortsat efter ansøgning forestå kortlægning og udlægning af indvindingsområder til statslig kystbeskyttelse, og indvinding til offentlig og privat kystbeskyttelse efter tilladelse fra Transportministeriet vil fortsat kunne ske vederlagsfrit.

Endvidere vil der også fremover efter ansøgning blive givet efterforsknings- og indvindingstilladelse til bygherren til større opfyldningsarbejder. Det vil være aktuelt ved broarbejder, havneudvidelser og anlæg af større strandparker. Der vil blive stillet krav om betaling af vederlag til staten, dog ikke for så vidt angår offentlige anlægsarbejder vedtaget ved lov.

Vederlaget til staten indeksreguleres. Indeksreguleringen kan f.eks. basere sig på udviklingen i råstofpriserne. Herved deler tilladelsesindehaveren og staten risikoen for prisudsving på råstofmarkedet. Det giver tilladelsesindehaveren større sikkerhed for de investeringer, der er foretaget i forbindelse med § 20-tilladelser, og staten får muligheden for at få andel i eventuelle ekstraordinære prisstigninger på råstofferne og påtager sig risikoen for faldende provenu i tilfælde af faldende råstofpriser.

Den nærmere udformning af bestemmelserne om meddelelse af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet, herunder bl.a. om kriterier i forbindelse med statslig indkaldelse af ansøgninger, om afholdelse af auktion og om vilkår i tilladelser, vil ske i en bekendtgørelse (tilladelsesbekendtgørelsen) efter forhandling med relevante ministerier, herunder inddragelse af

branchen og relevante organisationer og institutioner, herunder Datatilsynet. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser vedrørende bekendtgørelsens indhold.

Der vil som led i lovforslagets gennemførelse blive udarbejdet en kommunikationsplan. I udarbejdelsen og udmøntningen af kommunikationsplanen vil repræsentanter for de relevante målgrupper blive inddraget. Målgruppen for denne kommunikationsplan vil først og fremmest være ral- og sandsugerbranchens virksomheder og bygherrerne til anlæg på kysten.

2.3. Klagebestemmelserne

Lovforslaget tilpasser lovens klageregler, således at det alene er de vilkår til beskyttelse af natur og miljø, der knytter sig til udlægningen af områder, og de vilkår, der i en tilladelse stilles til beskyttelse af natur og miljø, som kan påklages til Naturklagenævnet. Med ændringen vil klageadgangen svare til den klageadgang, der i dag gælder efter undergrundsloven. De dele af tilladelsen, som vedrører forsyningssikkerhed og kommercielle vilkår i tilladelsen, vil fremover ikke kunne påklages. Formålet er at undgå klager, der alene er motiveret af konkurrencehensyn og klager, der vedrører kontraktretlige spørgsmål. Vilkår, der fastsættes i bekendtgørelsen om udlægning af fællesområder efter lovens § 22, vil af samme grund heller ikke kunne påklages.

Kommentar [d18]: Unødvendigt slækkelse af klageadgangen, der forekommer ubegrundet. DN Sekretariatet anser de gældende klagemuligheder som fuldt ud legitime og nødvendige i forhold til at sikre den optimale afvejning mellem natur, miljø og erhverv

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Staten får øgede udgifter som følge af de nye opgaver i lovforslaget. Den administrative lettelse for staten, som afskaffelsen af fartøjsgodkendelsen medfører, afløses af administration af fællesområderne og tilrettelæggelse af auktion og administration af indvindingsområder.

Forslaget lægger op til en udvidelse af kortlægningsindsatsen, idet der fremadrettet vil være behov for kortlægning på større havdybder med henblik på øget råstoftilførsel. Med stor usikkerhed anslås de forøgede statslige udgifter til kortlægning til 5 mio. kr. om året. Forbuddet mod stenfiskeri anslås ikke at være udgiftskrævende. Endvidere får staten udgifter til afholdelse af auktion. Et foreløbigt usikkert skøn ligger på ca. 2 mio. kr. årligt. Desuden vil udgifterne til administration af tilladelsesordningen, herunder fællesområderne beløbe sig til ca. 3 mio. kr. årligt. Det indgår i lovforslaget, at de ovenstående statslige merudgifter på i alt ca. 10 mio. kr. om året finansieres af det vederlag, der opkræves.

For at undgå konkurrenceforvridning foreslås der indført vederlag for alle tre tilladelsestyper, bortset fra indvinding til kystbeskyttelse og store lovbundne offentlige anlægsarbejder.

Den eksisterende råstofafgift på 5 kr. pr. m³ er en ressourceafgift, som gælder al råstofindvinding – både på havet og på land. Udgangspunktet for størrelsen af vederlaget er derfor, at der i dag udover råstofafgiften ikke betales for råstoffer indvundet på havet. Et forsigtigt skøn er, at det samlede vederlag vil kunne indbringe et årligt provenu til staten på i størrelsesordenen 23 mio. kr. fra 2010, stigende til ca. 25 mio. kr. fra 2012 og herefter faldende med op til 10 mio. kr. over en tiårig periode, excl. enkeltstående større anlægsprojekter. Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne og kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.1. Økonomiske konsekvenser

Der indvindes i gennemsnit årligt ca. 35 mio. m³ råstoffer i Danmark. Heraf indvindes godt 7 mio. m³ råstoffer på havet. Råstofferne, der indvindes på havet, er sand, grus og ral. Af de 7 mio. m³ råstoffer, som indvindes på havet, er de godt 4,5 mio. m³ fyldsand, der anvendes til kystbeskyttelse og kystanlæg. De ca. 2,5 mio. m³ havindvundne råstoffer, som bringes i land udgør ca. 8 pct. af de i alt 30 mio. m³ råstoffer, der i alt årligt indvindes på land og på havet til anvendelse på land. De

havindvundne råstoffer til forsyning til land konkurrerer med råstoffer indvundet i grusgrave. Importeret nedknust granit fra Sverige og Norge udgør under 0,5 pct. af forsyningen.

Der er meget stor variation i virksomhedernes økonomiske styrke, indvindingskapacitet, årlige produktion og geografiske udbredelse. Virksomhedernes udviklingsmuligheder er bestemt af en række faktorer, herunder omkostningsniveauet for havindvinding i forhold til landbaseret indvinding, adgang til og pris for landingspladser og landingspladsernes geografiske beliggenhed i forhold markedet, herunder i forhold til indvindingsområderne for de landindvundne råstoffer. Den del af branchen, som beskæftiger sig med indvinding til daglig forsyning af råstoffer til land er præget af en række mindre og mellemstore virksomheder, der dækker meget varierende markedsbehov. Nogle virksomheder beskæftiger sig primært med at levere til betonindustrien, nogle virksomheder leverer både til betonindustrien og supplerer egen eller andre virksomheders landbaserede råstofindvinding, nogle virksomheder har både hav- og landbaseret råstofindvinding, mens enkelte virksomheder alene beskæftiger sig med havindvinding.

Forsyningen af råstoffer til betonindustrien er præget af efterspørgslen efter ensartet kvalitet og forsyningssikkerhed ofte i form af langtidskontrakter. Det afleder et behov fra indvindingsvirksomhederne om sikkerhed for adgang til råstoffer i de mængder og i de kvaliteter, som de kontraktligt har forpligtet sig til at levere. En længere leveringsperiode afspejler sig positivt i prisen. De virksomheder, der forsyner betonindustrien, er derfor af konkurrencehensyn primært interesseret i at få adgang til indvindingsområder, hvor de har sikkerhed for i en længere periode at kunne indvinde råstoffer i de mængder og de bestemte kvaliteter, som de kontraktligt har forpligtet sig til.

De virksomheder, der primært indgår mindre leveringskontrakter til landbaseret anvendelse, eller hvor havindvinding indgår sammen med virksomhedens landbaserede indvinding, har en meget varierende kundekreds. De har derfor behov for i højere grad at kunne sikre sig adgang til indvindingsområder, der samlet set dels kan dække en større variation i råstoffernes art og kvalitet, dels geografisk kan sikre, at indvindingsfartøjerne kan udnyttes maksimalt. Det er med til at sikre virksomhederne hurtige og effektive leverancer samt effektiv udnyttelse af materiel og medarbejdere.

Det er karakteristisk for den danske ral- og sandsugerbranche, at investeringerne i og driftsomkostningerne til indvindingsfartøjer samt landingspladser og sorteringsanlæg er betydelig større end de tilsvarende investeringer i grusgravene på land, hvor indvinding foretages med entreprenørmaskiner. Til gengæld har selve adgangen til råstofferne på havet hidtil været uden omkostninger. Råstofafgiften på 5 kr. pr. kubikmeter er pålagt såvel hav- som landindvundne råstoffer og er en ressourceafgift.

Uden en lovændring – hvor reglerne om indvindingstilladelser bliver moderniseret og indrettet på en måde, hvor der er et incitament for erhvervet til at investere i udlægning i nye indvindingsområder med eneret, og hvor virksomhederne ikke af konkurrencemæssige grunde kan forhindre hinanden i bestræbelserne på at udlægge nye indvindingsområder – vil mulighederne for rationel og fremadrettet råstofindvinding på havet indskrænkes i de kommende år. Det kan få negative økonomiske konsekvenser for de virksomheder i ral- og sandsugerbranchen, der indvinder til daglig forsyning til land. Lovforslaget vurderes at skabe rammerne for, at erhvervet vil kunne øge forsyningen af råstoffer til land, hvilket i givet fald vil få en gunstig indvirkning på prisudviklingen i bygge- og anlægssektoren.

Ophævelsen af fartøjsgodkendelsesreglerne forventes især at skabe øget konkurrence på området for kystbeskyttelse og anlægsarbejder på kysten. Konkurrencen forventes at komme fra især store udenlandske virksomheder, der hidtil kun i begrænset omfang har udført opgaver på det danske marked. Virksomhederne konkurrerer i forvejen på det internationale marked. Som det fremgår

ovenfor under afsnit 1.2. er fartøjsgodkendelsesreglerne efter den 3. juli 2007 administreret uden konflikt med EF-traktaten. Den øgede konkurrenceudsætning har således reelt på nuværende tidspunkt haft virkning i 1 3/4 år og vurderes ikke at have haft negative konsekvenser på konkurrencen i den periode. Samtidig har ændring af praksis vedrørende det samlede tonnageloft betydet, at branchen har kunnet øge indvindingen i takt med den stigende efterspørgsel.

Øget konkurrenceudsættelse af indvindingserhvervet og forbedrede muligheder for at øge forsyningen af råstoffer til land anslås på sigt at medføre lavere omkostninger i den danske bygge- og anlægsbranche.

Den øvrige del af den danske ral- og sandsugerbranche, som overvejende beskæftiger sig med forsyning af råstoffer til land, forventes ikke umiddelbart udsat for konkurrence på indvindingsopgaverne, idet indvindingen er tæt forbundet med afsætningsmulighederne i land og adgangen til landingspladser. Afskaffelsen af fartøjsgodkendelsesordningen ophæver begrænsningen i anvendelsen af indvindingsfartøjer og vil derfor give denne del af erhvervet mulighed for at øge kapaciteten og dermed udnytte det potentiale, som den enkelte virksomhed måtte have for vækst.

Med vederlaget til staten påføres bygherrer til anlæg på kysten og de indvindingsvirksomheder, der forsyner råstoffer til land, ekstraudgifter i størrelsesordenen 15 - 25 mio. kr. årligt.

Forslaget medfører, at de virksomheder, der erhvervsmæssigt udnytter havets råstofressourcer, også bidrager til de udgifter, som staten afholder til kortlægning af råstofressourcerne og til administration af tilladelsesordningen. Denne del af vederlagsprovenuet medgår således til statslige aktiviteter, som er nødvendige for, at staten kan stille råstofferne til rådighed for erhvervets kommercielle udnyttelse. Det ligger i forlængelse af den seneste ændring af råstofloven, hvor udgifterne til efterforskning og miljøundersøgelser m.v. i 1996 blev pålagt erhvervet.

Merudgifterne skønnes bl.a. modsvaret af især større sikkerhed med hensyn til at kunne overholde indgåede leveringskontrakter samt adgangen til at kunne udvide indvindingskapaciteten og dermed udnytte markedsbetingede muligheder for vækst – en mulighed, der med den nuværende lovgivning har været stærkt begrænset.

Det er vanskeligt at vurdere de samlede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet, men de direkte udgifter i form af vederlag til staten forventes reduceret som følge af de positive effekter som oven for beskrevet.

Det skønnes, at for den danske bygge- og anlægsbranche vil øget konkurrenceudsættelse af indvindingserhvervet og forbedrede muligheder for at øge forsyningen af råstoffer til land på længere sigt betyde lavere omkostninger ved indkøb af sand, grus og ral samt de byggematerialer, hvori råstofferne indgår.

4.2. Administrative konsekvenser

Administrativt forventes lovforslaget at medføre lettelse for erhvervet, idet hele det administrative system omkring fartøjsgodkendelser ophæves, hvorefter erhvervet ikke skal anvende tid og afholde omkostninger til fartøjsgodkendelsesordningen.

Lovforslaget vil også medføre betydelig hurtigere sagsbehandlingstid ved meddelelse af tilladelser, og virksomhederne vil i deres bestræbelser på at opnå indvindingstilladelser og udvide indvindingskapaciteten ikke længere blive mødt af klagesager fra konkurrenterne, sådan som det er tilfældet i dag. Det vil spare virksomhederne for administrative udgifter, udgifter til advokater og – måske vigtigst af alt – for den ventetid, som en klage medfører. Der er tale om 4 ugers klagefrist, frist for betaling af klagesagsgebyr og den tid, som nævnet anvender til sagsbehandling, herunder

partshøring m.v. Det er en ventetid, som i sig selv kan påføre virksomhederne tab i form af tabte forretningsmuligheder.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører et højere miljøbeskyttelsesniveau. Der indføres forbud mod stenfiskeri, og herudover anvendes vederlagsprovenuet til en øget kortlægning, der sikrer et bedre grundlag for afvejningen af de råstof- og miljømæssige forhold.

Kommentar [d19]: Fremhævelsen af beskyttelseshensyn i forhold til Natura 2000 områder til havs såvel som for eksponerede kystkrænter med (ofte) sjældne § 3 overdrevsnatur mangler dog og bør præciseres og indskræpes

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fremmer den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 49. EU-Kommissionen har den 18. oktober 2006 fremsendt åbningsskrivelse nr. 2005/4593 om uforenelighed mellem den danske råstoflov og den nuværende administrationspraksis og EF-traktatens artikel 49. Lovforslaget forventes at bilægge denne sag, og den foreslåede overgangsordning er meddelt EU-Kommissionen i forbindelse med fremsættelse i Folketinget af lovforslag nr. L 161 i folketingsåret 2006-07 (jf. Folketingstidende tillæg A, side 5331 og 5360, FF side 4581 og MPU, L 161). Overgangsordningen vurderes således ikke at være i strid med traktatens konkurrenceregler.

Endvidere indeholder lovforslaget på baggrund af EU-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2008/0392 fra foråret 2008 og begrundede udtalelse nr. 2008/0392 af 29. januar 2009 en præcisering af statens forpligtelse til at opfylde mineaffaldsdirektivet, se hertil de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 1 og 5-7.

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retlige aspekter.

8. Forholdet til anden lovgivning

Spørgsmålet om, hvorvidt indehavere af fartøjsgodkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves, har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

»Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen af § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19.«

Herudover har Justitsministeriet i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 161 i folketingsåret 2006-07 på baggrund af udtalelse fra advokat Henrik Christrup behandlet spørgsmålet yderligere. Justitsministeriet har i svar på spørgsmål 12 til L 161 (folketingsåret 2006-07, MPU, L 161 – Svar på spørgsmål 12) i en redegørelse konkluderet: ”Sammenfattende er det fortsat Justitsministeriet opfattelse, at en ophævelse af råstoflovens § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19. Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at en ophævelse af den nævnte bestemmelse heller ikke af de andre grunde, som er anført af advokat Henrik Christrup, vil indebære erstatningsansvar for staten.”

9. Hørte myndigheder og organisationer

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Aross Marine Consulting Aps, BG-Stone, Byggesocietetet, Casani Sø Entreprise ApS, Daneflint, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danshells Aps, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landbrug, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Sportsdykker Forbund, Danske Havne, Danske Museer, Danske Regioner, DANVA, Det Økologiske Råd & Selskab, EBF Sand & Grus A/S, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Flintholm Sten og Grus ApS, Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, Foreningen af Naturfredningsnævnsformænd i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen Danske Grus- og Stenindustrier, Friluftsrådet, Gorrissen Federspiel Kierkegaard, Greenpeace Danmark, Kalk- og Teglværksforeningen, Kjeld Olesen, Kommunernes Landsforening, Korsgård Grus og Stenværk A/S, Kroghs A/S, Kromann Reumert, Landbrugsrådet, Landsforeningen Levende Hav, Lunderskov Entreprenørforretning, MSE GRUS APS, NCC Roads A/S, Pihl & Søn, Rederiet Peter Rohde A/S, Remmerstrand Fjordral, Rohde Nielsen A/S, Sandgrevtur, Sekstant, Silversand A/S, Storebælt Sten og Grus A/S, Svendborg Uddybning ApS, Thyborøn Nordsø Ral A/S, Tornby Mørtelværk, Van Oord, WWF Verdensnaturfonden, Østerild Grusværk Aps v/Gert Agesen, Århus Havn, Frederikshavn Kommune, Arbejdstilsynet, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Klima- og Energiministeriet, Kulturarvsstyrelsen, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Skatteministeriet, Statsministeriet, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Velfærdsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

10. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Provenu ved salg af råstoffer på ca. 23 mio. kr. i 2010, stigende til ca. 25 mio. kr. i 2012 og herefter faldende med op til 10	Stat: Merudgifter på ca. 10 mio. kr. årligt (indtægtsdækket). Kommuner/regioner: Ingen.

Kommentar [d20]: Jo, forventelige merudgifter til kystsikring af kystlandskaber, hvor bølgekræfterne ikke bremses som før indvindingen

	mio. kr. over en tiårig periode. Kommuner/regioner: Ingen.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Administration af godkendelsesordning bortfalder. Færre klager over tilladelser. Kommuner/regioner: Ingen.	Stat: Administration af udbudsordning og statslige indvindingsområder på ca. 5 mio. kr. Kommuner/regioner: Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positiv erhvervsøkonomisk effekt for bygge- og anlægssektoren.	Udgifter på ca. 23 mio. kr. i 2010, stigende til ca. 25 mio. kr. i 2012 og herefter faldende med op til 10 mio. kr. over en tiårig periode, som betaling for råstoffer.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Mindre administration som følge af bortfald af godkendelsesordningen og færre klagesager som følge af udbudsordning ved tilladelser.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser:	Forbud mod stenfiskeri og øget kortlægning medfører generelt et højere miljøbeskyttelsesniveau.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Fremmer den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 49 og forventes at imødekomme EU-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2005/4593 om fartøjsgodkendelsesordningen og åbningsskrivelse nr. 2008/0392 og begrundede udtalelse nr. 2008/0392 om mineaffaldsdirektivet.	

Kommentar [d21]: Udgifter til havneanlæg, udgifter til sagsbehandling og tilsyn med kystsikringsanlæg

Kommentar [d22]: Større påvirkning af kystlandskaber ud for råstofvindingsområder, mulig accelererende nedbrydning af kystskrænternes overdrev og strandenglandskaber

Kommentar [d23]: Gener ved forøget erosion og mistede naturværdier

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en reparation på lov nr. 508 af 17. juni 2008 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse). Ved en fejl blev der enten ikke indsat fodnoter, eller fodnoter blev ikke behørigt opdateret. Dette rettes der med forslaget op på for råstofloven. Herudover foretages med lovforslaget den endelige gennemførelse af mineaffaldsdirektivet, hvorfor noten ændres, så det ikke længere fremgår af noten til loven, at det er dele af direktivet, som er gennemført.

Til nr. 2

Med ændringen tydeliggøres processen for ændring af forslaget til råstofplan. Før kommunalreformen, hvor råstofplanlægningen var indeholdt i regionplanen, fandtes en tilsvarende bestemmelse i planlovens § 27, stk. 3, vedrørende ændring af regionplanforslag. Denne bestemmelse er ved lovgivningen i forbindelse med kommunalreformen videreført for kommuneplan- og lokalplanforslag i planlovens § 27, stk. 2. Efter at planlægning for råstoffer i forbindelse med kommunalreformen blev udskilt til sin egen plan, råstofplanen, er der behov for en videreførelse af bestemmelsen i råstofloven. Den nævnte bestemmelse i planloven blev ved en fejl ikke overført til råstofloven ved lovgivningen i forbindelse med kommunalreformen.

Spørgsmål om, hvem der berøres væsentligt af ændringen, og om der reelt foreligger et nyt forslag, er omfattet af klageadgangen i lovens § 13, stk. 2.

Til nr. 3

Forslaget, som skal sikre udarbejdelsen og offentliggørelsen af en redegørelse til brug for vurderingen af, om der er behov for justeringer eller ændringer i råstofplanen, svarer til de tidligere bestemmelser i planloven om offentliggørelse af forslag til regionplanen, som også indeholdt en redegørelsesdel. Planlægning for råstoffer blev tidligere varetaget i regionplanlægningen, men ved en fejl i forbindelse med lovgivningen i forbindelse med kommunalreformen blev bestemmelsen ikke overført til råstofloven, hvor råstofplanlægningen nu varetages.

Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af regionens råstofforsyningssituation, herunder en vurdering af udviklingen i råstofforbruget og et eventuelt behov for at udlægge nye indvindingsområder.

Kommentar [d24]: Af samme grund er et tilsyn hos regionerne vel ikke helt af vejen.

Til nr. 4

Forslaget skal sikre ministeren beføjelse til i særlige tilfælde at pålægge et regionsråd at udarbejde en råstofplan med et nærmere bestemt indhold. Forslaget svarer indholdsmæssigt til den mulighed, miljøministeren havde i planloven i forbindelse med f.eks. udarbejdelse af regionplaner, som også omfattede råstofplanlægning. Bestemmelsen i planloven blev ved en fejl ikke overført til råstofloven i forbindelse med lovgivningen om kommunalreformen.

Til nr. 5-7

Mineaffaldsdirektivet er nyt, og det vurderes, at direktivet – med enkelte præciseringer – er opfyldt ved den gældende råstoflov. Mineaffaldsdirektivet har til formål at opstille foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet (vand, luft, jord, fauna, flora og landskab) og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndteringen af affald fra indvindingsindustrien. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder tilladelse til råstofindvinding på vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør.

Efter at L 161- folketingsåret 2006-07 - om ændring af råstofloven ikke blev vedtaget, har EU-Kommissionen i foråret 2008 fremsendt åbningsskrivelse 2008/0392, da foranstaltninger til gennemførelse af mineaffaldsdirektivet skulle have været noticeret senest den 30. april 2008, hvor foranstaltningerne ligeledes skulle være trådt i kraft. Åbningsskrivelsen er den 29. januar 2009 fulgt op af begrundet udtalelse nr. 2008/0392.

Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Af hensyn til gennemførelsen af EU's mineaffaldsdirektiv indeholder lovforslaget en række præciseringer, som afspejler administrationen

af råstofloven i praksis, og som vurderes at opfylde mineaffaldsdirektivets krav. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof, skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet, igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse. Der tilsigtes med præciseringerne ingen ændringer i lovens administration.

Til nr. 8

For baggrunden for forslaget om ophævelse af lovens § 19 om godkendelse af indvindingsmateriel (fartøjsgodkendelse) henvises til de almindelige bemærkninger.

Før 1996-loven kunne indehavere af § 19-tilladelser foretage indvinding overalt på det danske havområde med undtagelse af områder, hvor der var forbud mod råstofindvinding. Med 1996-loven og dens overgangsbestemmelser blev den indvindingsret, der fulgte med § 19-tilladelsen, begrænset til 10 års fri indvinding frem til den 1. januar 2007 i områder, der var udlagt efter lovens overgangsbestemmelser – såkaldte overgangsområder. Uden for overgangsområderne var der fra 1996-lovens ikrafttrædelse krav om en konkret indvindingstilladelse efter lovens § 20.

Den 10-årige overgangsordning udløb den 1. januar 2007, svarende til opsigelsesfristen for § 19-tilladelser efter den daværende råstoflovs § 24. Efter den 10-årige overgangsordning har de rettigheder, der var knyttet til § 19 tilladelser udstedt inden den 1. januar 1997, ændret sig således, at tilladelserne alene kan udnyttes i miljøvurderede områder med tilladelse efter råstoflovens § 20. Efter forarbejderne til 1996-loven (miljøministerens svar på spørgsmål 1 ad L 153 i Folketingsåret 1995-96) fik lovens yderligere krav om en § 20-tilladelse reelt virkning som en opsigelse pr. 1. januar 1997 af § 19-tilladelserne med det lovpligtige 10-årige varsel til den 1. januar 2007, og det var derfor ikke nødvendigt at foretage en formel opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelser, jf. bemærkningerne til L 153.

Ophævelsen af § 19 betyder ingen indskrænkning i de nuværende § 19-tilladelser, idet materiellet fortsat vil kunne anvendes i forbindelse med en indvindingstilladelse efter § 20.

For så vidt angår udstedelse af § 19-godkendelser har praksis indtil den tidligere miljøministers brev af 3. juli 2007 om praksisændringer til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg været meget restriktiv. Der er i overensstemmelse med bemærkningerne til 1996-loven administrativt blevet fastsat maksimale grænser for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³, og antallet af fartøjsgodkendelser er begrænset således, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke har oversteget 26.250 m³. Begrænsningen i såvel det enkelte fartøjs lastekapacitet som i den samlede flådes lastekapacitet har sat en kendt grænse for, hvor store mængder og med hvilken hastighed den godkendte indvindingsflåde har kunnet indvinde fra de områder, hvor der er fri adgang til indvinding. Begrænsningen har været begrundet i såvel forsyningsmæssige som miljømæssige hensyn. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 1.2. vedrørende baggrunden for og indholdet i brevet af 3. juli 2007.

Herudover er der efter råstoflovens § 19, stk. 2, og uden hensyn til loftet på 26.500 m³ meddelt midlertidige fartøjsgodkendelser for en tidsbegrænset periode til en konkret, nærmere begrænset opgave, f.eks. i forbindelse med anlægsarbejderne på Storebæltsbroen og Øresundsforbindelsen. Det har tidligere været en forudsætning, at den konkrete opgave havde været udbudt i særskilt EU-licitation, og at ansøgeren havde vundet opgaven som hovedentreprenør, eventuelt i joint venture med andre. På grund af Konkurrencerådets påtale af den konkurrencebegrænsende effekt af den hidtidige praksis ved meddelelse af fartøjsgodkendelser, har Skov- og Naturstyrelsen, nu By- og Landskabsstyrelsen, efterfølgende ændret praksis således, at der i forbindelse med indvindingsopgaver, der udbydes i licitation, efter ansøgning meddeles midlertidige

fartøjsgodkendelser til de virksomheder, der påtænker at byde på licitationen. Tilladelsen vil kun kunne udnyttes af vinderen af licitationen.

Med ophævelsen af § 19 vil der ikke længere blive krævet særskilt fartøjsgodkendelse i forbindelse med indvinding af råstoffer på havet. Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen efter lovens § 20, ligesom der kan stilles vilkår om pligt for indehaveren af tilladelsen til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes, jf. bemærkningerne til nr. 11 om forslag til § 21, stk. 2, nr. 7.

Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 6, vedrørende overgangsbestemmelser for så vidt angår begrænsningen for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³.

Til nr. 9 og 10

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, moderniseres med lovforslaget tilladelsesordningen og fordeles lovteknisk på de 2 bestemmelser: § 20, som nyaffattes, og § 20 a. Af lovtekniske grunde ophæves de gældende stk. 4 og 5 om områder med en vanddybde på mindre end 6 meter og nyaffattes uændret i forslag til § 20 a, stk. 2 og 3.

Ad § 20

Som led i kommercialiseringen af indvinding af råstofferne på havet, slås det i lighed med undergrundlovens opbygning fast, at det er staten, som ejer råstofferne på havet. Heraf følger således, at der som hidtil kun kan ske efterforskning og indvinding af disse råstoffer efter miljøministerens tilladelse, og som hidtil kun i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder, jf. stk. 3. Miljøministerens tilladelse kan gives efter reglerne i stk. 2.

Ad stk. 2

Efter stk. 2 vil der således fremover kunne gives efterforsknings-/indvindingstilladelse på 3 måder: a) Tilladelse med eneret til indvinding kan gives efter auktion til den højstbydende efter nærmere fastsatte kriterier, b) tilladelse til indvinding i 'fællesområder' kan gives efter ansøgning – uden mulighed for eneret til indvinding, og c) tilladelse til større indvindingsopgaver kan gives efter ansøgning til bygherren. Hertil kommer d) muligheden for at få efterforskningstilladelse uden tilknyttede indvindingsrettigheder.

Ad stk. 2, litra a

Tilladelse med eneret til indvinding vil kun kunne opnås ved auktion, hvorefter retten til at gennemføre efterforskning og efterfølgende få tidsbegrænset eneret til indvinding af råstoffer i et konkret geografisk afgrænset område, udbudt af staten, tildeles den, der byder højest. Ordningen er således bygget op omkring tildeling af eneret - til en enkelt virksomhed eller et konsortium af flere virksomheder, der optræder som en juridisk person.

Auktionerne tilrettelægges på baggrund af invitationsrunder, hvor staten udbyder et antal farvandsområder hver inddelt i geografisk afgrænsede rektangulære områder med en størrelse fra 25 km² og op til 50 km². I områder med stort ressourcepotentiale kan områdenes størrelse være mindre.

Ved offentlig annoncering opfordres interesserede virksomheder til at byde på indvinding af en konkret mængde inden for et eller flere af disse konkrete områder. I de tilfælde, hvor der er to eller

flere ansøgere til samme område, tildeles området den højstbydende. Højstbydende skal efterfølgende søge efterforskningstilladelse og gennemføre efterforskningen i henhold til tilladelsen. Efter gennemført efterforskning skal der søges om indvindingstilladelse, som gives på vilkår om bl.a. vederlag som omtalt nedenfor.

Hvis der er flere ens bud, fordi produktionsvederlaget gange den ansøgte mængde resulterer i samme samlede sum, vil området blive sendt i udbud igen med henblik på overbud ved en ny auktion.

Efterforskningstilladelsen gives på en række vilkår – se hertil bemærkningerne til nr. 11 om vilkår i efterforskningstilladelser – herunder omfang af undersøgelser, frist for afrapportering af efterforskning og miljøvurdering og en frist inden for hvilken, der efterfølgende skal søges om indvindingstilladelse.

Efterforskningstilladelsen vil desuden indeholde vilkår om størrelsen af det årlige vederlag, som på baggrund af det afgivne tilbud vil blive fastsat i den efterfølgende indvindingstilladelse. Vederlaget vil bestå af dels et arealvederlag pr. km² og dels et produktionsvederlag pr. m³. Der betales ikke arealvederlag af efterforskningsområdet. Det konkrete indvindingsområdes størrelse fastlægges i den efterfølgende indvindingstilladelse, og arealvederlaget udregnes herefter.

Kombinationen af arealvederlag og produktionsvederlag skal medvirke til at sikre, at der sker så effektiv en udnyttelse af ressourcerne som muligt, og at der ikke båndlægges ressourcer uden, at der sker indvinding eller påvirkes større arealer, end det er nødvendigt for at indvinde den tilladte mængde. Samtidig giver auktionsformen firmaerne mulighed for at planlægge og tilrettelægge efterforskning og indvinding langt mere rationelt med udgangspunkt i deres aktuelle og potentielle afsætningsmuligheder og dermed skabe grundlag for en øget forsyning med råstoffer fra havområdet.

Vederlaget forfalder først, når indvindingstilladelsen er begyndt at løbe. Arealvederlaget skal erlægges årligt forud for det tilladte indvindingsareal, og produktionsvederlaget erlægges årligt bagud for den indvundne mængde, dog minimum for 50 pct. af den årlige mængde, der er budt på.

For at sikre, at der ikke bydes ind på områder med det formål at reservere arealet og hermed i en årrække reelt at udelukke andre interesserede, skal der i forbindelse med udstedelse af efterforskningstilladelse stilles depositum (bankgaranti), jf. forslaget til § 22 a, stk. 4. Dette depositum tilbagebetales, når der efterfølgende udstedes indvindingstilladelse, eller det dokumenteres ved efterforskningsdata, at området ikke indeholder de forudsatte ressourcer.

En gang årligt annoncerer staten efter interessetilkendegivelser vedrørende virksomhedernes konkrete behov. Antallet af udbudsrunder samt antallet og størrelsen af områderne, som staten udbyder, vil således være bestemt af denne løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel og interessen for at byde.

Miljøministeren kan af hensyn til beskyttelsen af virksomhedernes investeringer fastsætte regler om fortrolighed vedrørende efterforsknings- og undersøgelsesdata. Se hertil bemærkninger til nr. 10 vedrørende forslaget til § 20 a, stk. 5.

Efterforsknings- og indvindingstilladelser til kystbeskyttelse samt større anlægsarbejder, kan ikke meddeles efter auktion, men er omfattet af litra c – se herom nedenfor. Anlægsarbejder vedtaget ved lov er omfattet af forslag til § 22, stk. 3, - se bemærkningerne til nr. 12 – og kan ligeledes ikke meddeles efter auktion.

Til tilladelsen vil der som hidtil blive knyttet vilkår efter bestemmelserne i § 21, stk. 1-4, se herom bemærkningerne til nr. 11.

Der sker med lovforslaget ikke nogen ændringer vedrørende de vilkår, der stilles til beskyttelse af miljøet, naturen, fiskeri- og kulturinteresserne m.v.

Ad stk. 2, litra b

Samtidig med liberalisering af markedet ved indførelse af auktion fastholdes muligheden for ”fri” indvinding til m³-pris i de områder, som populært kaldes ”konverteringsområderne”. Disse områder vil blive udlagt ved bekendtgørelse efter forslaget til § 22, stk. 1, og vil fremover blive benævnt ”fællesområder”. Herved sikres, at mulighederne for indvinding til mindre arbejder og mindre virksomheder ikke forringes. Virksomhederne vil, som hidtil, selv skulle finansiere og gennemføre de råstofmæssige og miljømæssige undersøgelser.

Konverteringsordningen er betegnelsen for den overgangsordning, som Skov- og Naturstyrelsen gennemførte til sikring af råstofforsyningen efter udløbet af den gældende råstoflovs overgangsordning pr. 31. december 2006. Ordningen indebærer, at der på baggrund af virksomhedernes miljøundersøgelser i en lang række områder inden for de tidligere overgangsområder er givet tilladelse til alle interesserede virksomheder til indvinding af en samlet mængde. Konverteringsordningens tilladelser udløber den 31. december 2009.

Ved ”fri” indvinding forstås, at der ikke er eneret til indvinding for en enkelt virksomhed i disse områder, men at alle tilladelsesindehavere kan indvinde på lige fod, inden for den mængde, som er omfattet af konverteringsordningen. Udover de nuværende konverteringsområder reserveres til evt. kommende fællesområder dele af de tidligere overgangsområder – dog maks. ¼ af det samlede overgangsområde-areal – hvis/når konverteringsområderne udtømmes. Også her vil virksomhederne selv skulle stå for finansiering og gennemførelse af de råstofmæssige og miljømæssige undersøgelser. Når et område er udtømt, udgår det af bekendtgørelsen, og der vil ikke kunne ske udvidelser udover de reserverede områder. Tilladelse til indvinding i fællesområderne meddeles ved ansøgning og til en fast m³-pris på enten 6 eller 8 kr., alt efter, om ansøgeren finansierer og gennemfører efterforsknings- og miljømæssige undersøgelser – se hertil bemærkningerne til nr. 13 om vederlaget.

Ad stk. 2, litra c

Efterforsknings- og indvindingstilladelser til kystbeskyttelse samt større anlægsarbejder meddeles efter ansøgning til bygherren. Herefter er det bygherren, der – som det er tilfældet i dag for f.eks. alle offentlige kystbeskyttelsesopgaver – entrerer med indvinderen. Herved sikres den fri konkurrence på disse opgaver. Det forudsættes, at det er bygherren, som finansierer og gennemfører efterforskning og miljøvurdering.

Som det fremgår af bemærkningerne til nr. 13, vil m³-prisen – på nær for så vidt angår offentlige anlægsopgaver og kystbeskyttelse efter tilladelse fra Transportministeriet - udgøres af et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² og et produktionsvederlag på et beløb pr. m³ indvundne råstoffer svarende til et gennemsnit af opnåede auktionspriser fra sammenlignelige områder. Er det ikke muligt at beregne en gennemsnitspris, anvendes minimumssatsen på 2,50 kr.

Ved større opfyldningsopgaver, f.eks. Århus Havn el. lign. er det for at sikre, at de nødvendige ressourcer er til stede, nødvendigt at stille vilkår om, at ressourcer og areal reserveres til en konkret

anvendelse, se hertil bemærkningerne til nr. 11 ad § 21, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 2, om planmæssige og ressourceøkonomiske vilkår.

Anlægsarbejder vedtaget ved lov er ikke omfattet af bestemmelsen – disse reguleres af forslaget til § 22, stk. 3 – se bemærkningerne til nr. 12.

For så vidt angår tilladelse til nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer adskiller disse sager sig fra almindelige sager om tilladelse til råstofindvinding på havet, selv om tilladelse bliver meddelt efter de samme bestemmelser.

Indvindingen foretages i forbindelse med gennemførelse af et anlægsarbejde eller vedligeholdelsesarbejde. De opgravede materialer nyttiggøres, f.eks. som fyldmateriale i landopfyldninger, nye moler el. lign., frem for at blive bortskaffet ved dumpning (klapning) i havet. Herved spares der på de sædvanligt indvundne råstoffer, ligesom havmiljøet spares for de effekter, der kan være en følge af både klapning og råstofindvinding.

De områder, hvori der indvindes, er sædvanligvis påvirket af menneskelig aktivitet. Det er f.eks. i eksisterende havne og sejlrender, hvor der allerede er uddybet og oprenset adskillige gange, eller hvor havbundsforholdene er påvirket af skibstrafik. Ved anlæg af nye havne eller sejlrender er der foretaget en miljømæssig vurdering ved meddelelsen af tilladelsen til anlægget.

Ved ansøgning om tilladelse efter råstofloven til nyttiggørelse af oprensings og uddybningsmateriale er der derfor normalt ikke behov for at gennemføre de samme miljømæssige undersøgelser og vurderinger, som skal gennemføres ved meddelelse af øvrige indvindingstilladelser på havet. Tilladelser eller afslag meddeles sædvanligvis efter en kulturhistorisk vurdering af indvindingsområdet, og efter at kommunen og Kystdirektoratet har givet deres vurderinger af sagens forenings- og kystbeskyttelsesmæssige aspekter.

Hvor der på grund af arbejdets omfang imidlertid gør sig særlige forhold gældende, som ved uddybnings- og oprensingsopgravninger i forbindelse med Storebælts- og Øresundsforbindelserne, kan nyttiggørelsestilladelsen suppleres med vilkår om detaljerede miljømæssige retningslinjer i form af graveinstrukser.

Efter forslaget til § 22 a, stk. 4, betales der ikke vederlag for opgravet materiale i forbindelse med gennemførelse af et anlægsarbejde eller vedligeholdelsesarbejde, som nyttiggøres frem for at blive bortskaffet. Se hertil bemærkninger til nr. 13.

Ad stk. 2, litra d

For at sikre at staten får adgang til resultaterne af alle råstofrelevante undersøgelser på havet, stilles der krav om, at havbundsundersøgelser, der kan tilvejebringe væsentlige råstofmæssige oplysninger, kun må gennemføres efter tilladelse.

Bestemmelsen sikrer, at staten får adgang til resultaterne af undersøgelser, der direkte eller indirekte er relevante for at øge kendskabet til råstofforekomster på havbunden.

Bestemmelsen finder anvendelse ved efterforskning/miljøvurdering i fællesområderne, i områder, hvortil der ikke er meddelt tilladelse i medfør af litra a-c, ved statslig kortlægning samt ved tekniske og videnskabelige undersøgelser, hvor der indsamles oplysninger, som kan være af råstofmæssig interesse. Der vil ikke være knyttet indvindingsrettigheder til denne type tilladelser.

Ad stk. 3

Bestemmelsen er uændret i forhold til ordlyden i den gældende § 20, stk. 1, jf. bemærkningerne ovenfor ad § 20.

Ad stk. 4

Stenfiskeri har historisk set været en afgørende faktor for ødelæggelsen af stenrev, som er en unik naturtype og et levested for et stort antal planter og dyrearter.

Kommentar [d25]: Bifaldes i det omfang der tages højde for opkoncentrering af sundhedsskadelige stoffer i havneslam, tungmetaller og andet.

Kommentar [d26]: Bør også gælde for selve indvindingen af nye områder

Stenfiskeri er efter den gældende lov tilladt, men har siden 1999 været meget stramt reguleret i bekendtgørelse nr. 519 af 15. juni 1999 om stenfiskeri fra havbunden. I medfør af bekendtgørelsen er der udlagt 18 områder, hvorfra der kan fiskes store sten op til en fastsat total indvindingskvote for hvert område. Der er ikke givet tilladelse til stenfiskere siden 2002. Der findes tilfredsstillende alternativer i form af sten fra land samt import fra Norge, men der er et indvindingspotentiale på omkring 250.000 m³ tilbage i Danmark.

For at hindre, at det resterende potentiale ikke opfiskes, indføres med bestemmelsen i forslag til stk. 4 et totalforbud mod stenfiskeri, og efter lovforslagets § 2, stk. 2, ophæves ovennævnte bekendtgørelse. – se hertil bemærkningerne til § 2.

Kommentar [d27]: Tilgængelig viden om bølgepåvirkningen af kystlandskabet med eller uden disse forekomster bør indgå i arbejdet med disse tilladelser.

Ad stk. 5

Med bestemmelsen understreges som led i kommerialisering af tilladelsesordningen, at der i forbindelse med meddelelse af tilladelser skal lægges vægt på en vurdering af lovens § 1 og § 3 om lovens formål og interesseafvejning.

Ad § 20 a

Ad stk. 1

Tilladelserne vil være tidsbegrænsede. Konkurrencerådet har i sin udtalelse fra 9. november 2005 anbefalet, at »reglerne om efterforskningstilladelser i råstoflovens § 20 ændres, således at efterforskningstilladelser som hovedregel ikke gives med fortrinsret til efterfølgende indvinding (eneret). Efterforskningstilladelse med fortrinsret bør alene tildeles, hvor væsentlige omkostningsmæssige begrundelser taler herfor, og efterforskningstilladelser med fortrinsret bør normalt ikke have en varighed på mere end 1 år.« Endvidere anbefaler Konkurrencerådet, »at reglerne om indvindingstilladelser i råstoflovens § 20 ændres, så indvindingstilladelser kun er forbundet med en eneret, hvis væsentlige begrundelser taler herfor. Eneretten bør ikke have en varighed, der overstiger 2 år, medmindre der har været særligt høje omkostninger forbundet med efterforskningen og miljøvurderingen eller med mindre ganske særlige råstofmæssige, miljømæssige eller forsyningsmæssige grunde taler herfor.«

Den tidligere miljøminister har i sit svar til Konkurrencerådet på baggrund af de gældende regler om indvindingstilladelser tilkendegivet, at ministeren er enig i Konkurrencerådets anbefaling om ændring af reglerne om efterforskningstilladelser, mens ministeren for så vidt angår indvindingstilladelser i en lovændring vil lægge op til, at en eventuel eneret til enhver tid fastlægges konkret på baggrund af de kriterier, som bl.a. er fremført af Konkurrencerådet, og at længden af den tildelte eneret kun i helt særegne tilfælde vil kunne overstige 5 år.

Reglerne herom vil efter forhandling med Konkurrencestyrelsen blive fastsat i bekendtgørelsen, der udstedes i henhold til § 20 a, stk. 5, se her til bemærkningerne til nr. 11.

Kommentar [d28]: Formuleringen i lovforslaget synes netop at begunstige enerettighedshavere, hvor disse betaler høj nok pris.

Ad stk. 2 og 3

Bestemmelserne er ikke ændret i forhold til bestemmelserne i § 20, stk. 4 og 5 i den gældende lov. Af lovtekniske grunde nyaffattes de uændret her i forslag til § 20 a, stk. 2 og 3.

Ad stk. 4

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 20, stk. 3, i den gældende lov, idet dog ordene ”eller helt eller delvis at afholde udgifterne hertil” udgår, da de ikke længere har relevans og ved en fejl ikke udgik i forbindelse med lovændringen i 1996. Der sker med lovforslaget ingen ændringer i den gældende bestemmelses rækkevidde og anvendelse.

Ad stk. 5

I overensstemmelse med bemærkningerne ovenfor vedrørende auktion m.v. vil de nærmere regler om betingelser for og afholdelse af auktion og overbud, kriterier i forbindelse med auktion, tidsbegrænsning, eneret, fortrolig behandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata blive fastsat i bekendtgørelse.

Særligt vedrørende fortrolighed bemærkes, at alle efterforskningsdata efter lovforslaget skal afleveres til By- og Landskabsstyrelsen og indberettes til GEUS (De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland).

Det er en forudsætning for lovens incitamentsstruktur, at der for så vidt angår områder, der købes på auktion, gives eneret efter § 20, stk. 2, litra a, og at efterforskningsdata ikke gøres tilgængelige i denne eneretsperiode.

Efter enerettens ophør og ophør af fortrolighedsperioden vil efterforskningsdata være tilgængelige hos GEUS mod betaling af administrationsomkostninger.

Som det fremgår af bemærkningerne ad stk. 1, skal bekendtgørelsens nærmere regler om enerettens længde forhandles med Konkurrencestyrelsen, og fortrolighedsperioden vil blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Bekendtgørelsens nærmere regler om tilladelsesordningen vil udmønte lovens bestemmelser med udgangspunkt i den gældende bekendtgørelse nr. 1438 af 11. december 2007 om ansøgning om tilladelse til efterforskning af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen. Med de justeringer, der følger af udviklingen, vil udmøntning derfor ske med udgangspunkt i følgende retningslinjer:

Vedrørende ansøgning om tilladelse til efterforskning

Efterforskningen skal tilrettelægges og gennemføres med et indhold og en detaljeringsgrad, som dels sikrer ansøgeren det tilstrækkelige kendskab til forekomsten, og samtidig gør det muligt for tilladelsesmyndigheden at foretage de ressourcemæssige, planlægningsmæssige og miljømæssige vurderinger og afvejninger, som fremgår af råstofloven.

Bestemmelser om indholdet af en ansøgning om efterforskningstilladelse samt hvilke undersøgelser, analyser og vurderinger og rapporteringer, der skal gennemføres som led i en fyldestgørende efterforskning, vil blive fastsat med udgangspunkt i bekendtgørelse nr. 1438 af 11. december 2007 om ansøgning om tilladelse til efterforskning af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen ud fra følgende elementer:

1. Redegørelse for efterforskningens formål, herunder hvilke råstofftyper, der planlægges efterforsket.
2. Oplysning om inden for hvilket geografiske område efterforskningen skal foretages. Det ansøgte område indtegnes på søkort eller UTM-kort i original målestok med tydelig angivelse af det ansøgte område, vedlagt en liste over positioner for områdeafgrænsningen.
3. Redegørelse for efterforskningens gennemførelse, herunder hvilke undersøgelser af enhver art, der planlægges foretaget, tidsplan og anvendt udstyr.

4. Ved prøveboringer gives de foreliggende oplysninger om: boringernes geografiske placering, boremetode og boreddybde.

5. Ved prøvesugninger gives de foreliggende oplysninger om: prøvesugningsmetode, antal prøvesugninger, prøvesugningernes geografiske placering, forventet indvindingsmængde på hver prøvesugningsposition og prøvesugningsdybde. Der redegøres desuden for prøvesugningens forventede miljø- og naturmæssige effekter, herunder bl.a. oplysning om forhold til øvrige interesser, forventet bundtype på prøvesugningspositionerne, havbundsareal der påvirkes af efterforskningen, forventet spild og bortskaffelse af prøveoptaget materiale.

6. Oplysning om eventuelt ønske om fortrinsret til efterfølgende indvinding.

7. Den planlagte rapportering af efterforskningens forløb og resultater.

Vedrørende ansøgning om tilladelse til indvinding

En tilladelse til indvinding forudsætter, at de oplysninger, der er beskrevet i forbindelse med indrapporteringen af en efterforskningstilladelse, er til rådighed i en form og detaljeringsgrad, der gør det muligt for tilladelsesmyndigheden at foretage de ressourcemæssige, planlægningsmæssige og miljømæssige vurderinger og afvejninger, som fremgår af råstoflovens § 1 og 3.

Bestemmelser om indholdet af en ansøgning om indvindingstilladelse samt hvilke undersøgelser, analyser og vurderinger og rapporteringer, der skal gennemføres som led i en fyldestgørende ansøgning, vil blive fastsat med udgangspunkt i bekendtgørelse nr. 1438 af 11. december 2007 om ansøgning om tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer på havbunden samt indberetning om indvundne råstoffer ud fra følgende elementer:

1. Mængde, sammensætning og kvalitet af det råstof, som ønskes indvundet.
2. Søkort eller UTM-kort i original målestok med tydelig angivelse af det ansøgte område, vedlagt en liste over positioner for områdefrænsningen.
3. Oplysninger om råstofforekomstens udstrækning, mængde, kvalitet og sammensætning i det ansøgte område
4. Beskrivelse af den indvindingsmetode og det indvindingsudstyr som påtænkes anvendt, herunder maksimal arbejdsdybde, forventet produktion og indvindingsperiode.
5. Foreliggende oplysninger om områdets fysiske og biologiske tilstand, herunder hydrografiske og topografiske forhold, overfladesedimentfordeling og dominerende plante- og dyresamfund.
6. Beskrivelse af indvindingens mulige virkninger på området og omgivelserne, herunder navnlig virkningerne på flora, fauna, havbund, vandmiljø, luft, marinarkæologi, geologi, kystsikkerhed, fiskeri, sejlads og eventuelle rekreative interesser.
7. Beskrivelser af de foranstaltninger, der tænkes anvendt med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere de skadelige virkninger på miljøet på kort og på langt sigt, herunder eventuelle forslag til overvågningsprogram.

8. Oplysninger om anvendelse af råstofferne, markedsforhold samt råstofmæssige forhold i øvrigt, som skønnes at være af betydning i forbindelse med styrelsens vurdering, herunder oplysninger om mulighederne for helt eller delvist at erstatte den ansøgte råstofressource med oprensings- og uddybningsmaterialer (klapmaterialer).

9. Forslag til indvindings- og eventuel efterbehandlingsplan.

10. Oplysning om navn og kendingsbogstaver på det fartøj, som ønskes anvendt til indvindingen, samt oplysning om fartøjets lasterumfang i kubikmeter, IMO nummer og MMSI-nummer. Endvidere skal der oplyses om navn og adresse på ejeren samt dennes CVR-nummer, og endelig skal de samme oplysninger tillige gives, dersom en anden end fartøjets ejer driver fartøjet.

Såfremt efterforskning udføres af et konsulentfirma på vegne af en tilladelseshaver, skal tilladelsen til efterforskning indeholde ovennævnte oplysninger om det af konsulentfirmaet anvendte fartøj.

Der skal for fartøjer, som udfører seismisk efterforskning og prøvetagning, indgives oplysning om fartøjets navn, kendingsbogstaver, IMO og MMSI numre, samt oplysning om, hvem der ejer fartøjet og om ejerens CVR-nummer.

Herudover vil bekendtgørelsen fastsætte de nærmere bestemmelser vedrørende behandling af ansøgninger om tilladelse til efterforskning og indvinding, meddelelse af efterforsknings- og indvindingstilladelser og vilkår i efterforsknings- og indvindingstilladelser.

Endvidere vil bekendtgørelsen fastsætte de nærmere bestemmelser vedrørende indberetning af indvundne mængder m.v.

Til nr. 11

Bestemmelsen i § 21 om vilkår er bygget op omkring den gældende bestemmelse og suppleret og justeret i forhold til den modernisering af tilladelsesordning, som lovforslaget er udtryk for. Stk. 1 indeholder de vilkår, der kan stilles i efterforskningstilladelser, mens stk. 2 drejer sig om tilladelser til indvinding.

Ad § 21, stk. 1, nr. 1

Efterforskningstilladelsen vil afspejle indholdet i det tilbud, som har vundet udbuddet, og som ligger til grund for tilladelsen.

Ad § 21, stk. 1, nr. 2

Den gældende formulering er suppleret med en præcisering af, at vilkår til gennemførelse og indhold af den råstofgeologiske efterforskning af området kan være f.eks. vilkår om efterforskningens omfang, en plan for efterforskningens faser, vilkår om tidsplan og om fremdrift. Allerede i forbindelse med efterforskningstilladelse vil der således blive fastlagt præcise ”målepunkter”, der gør det muligt at effektivisere administrationen af tilladelsesordningen med henblik på at optimere ordningen til at kunne matche den fremtidige kommerialisering. Såfremt de målbare vilkår ikke overholdes, er betingelserne for efterfølgende indvindingstilladelse ikke til stede. Vilkårene vil derfor være en motivationsfaktor, som dels sikrer, at efterforskningen gennemføres, som ansøgt, og dels forhindrer, at der søges om efterforskning, som ikke gennemføres, men som ville kunne blokere arealer i en årrække og dermed hindre udnyttelse til anden side.

Ad stk. 1, nr. 3

Bestemmelsen er suppleret med muligheden for at stille planlægningsmæssige vilkår. Bestemmelsen, som primært vil finde anvendelse i forbindelse med bygherre-tilladelser til indvinding af større mængder sand til opfyldningsopgaver, skal ses i sammenhæng med tilladelse efter § 20, stk. 2, litra c. Som det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, vil det ved større opfyldningsopgaver, f.eks. Århus Havn el. lign. være nødvendigt at sikre, at de tilstrækkelige ressourcer er til rådighed. Dette vil kunne sikres ved at stille vilkår i efterforskningstilladelsen om, at ressourcer og areal reserveres til en konkret anvendelse.

Ad stk. 1, nr. 4

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den gældende § 21, stk. 1, nr. 2. I medfør af bestemmelsen kan der fastsættes vilkår om støjgrænser i efterforsknings- og indvindingstilladelser af hensyn til f.eks. sommerhusområder. Det er uklart, hvorvidt miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om støjkrav også omfatter støj fra virksomheders drift på havet, og for at undgå tvivl om rækkevidden af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om støjkrav præciseres det her, at sådanne støjgrænser kan fastsættes i medfør af § 21 – både for så vidt angår efterforsknings- og indvindingstilladelser.

Ad stk. 1, nr. 5

Bestemmelsen i den gældende § 21, stk. 1, nr. 3, er suppleret med muligheden for at stille vilkår om en frist for rapporteringen og en frist for ansøgning om tilladelse til indvinding. Baggrunden er den samme som for suppleringen af bestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 1, se ovenfor. Hovedformålet er således med en effektivisering af godkendelsessystemet at hindre blokering af fremdrift og monopoldannelse med henblik på at sikre en dynamisk udvikling med løbende udlægning af nye områder.

Ad stk. 1, nr. 6

For at sikre faktisk udnyttelse af tilladelser kan der efter bestemmelsen stilles vilkår om udnyttelse, mindstekrav om årlig indvinding og bortfald af tilladelsen, såfremt den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum. Efter den gældende lov kan der, jf. bemærkningerne til § 21, stk. 2, nr. 1, stilles vilkår om, at der indvindes et bestemt angivet minimum eller maksimum pr. kvartal/halvår. Bestemmelsen er et led i modernisering og kommercialisering af tilladelsesordningen og skal ses i sammenhæng med en række andre bestemmelser, herunder forslag til § 21, stk. 1, nr. 1 og 4. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til disse bestemmelser.

Der kan endvidere stilles vilkår om betingelserne for bortfald af tilladelsen, såfremt tilladelsesindehaveren ikke ønsker at opretholde tilladelsen indtil udløb.

Ad stk. 1, nr. 7

Bestemmelsen foreslås som følge af ophævelsen af den gældende råstoflovs § 19, jf. bemærkningerne til nr. 10. Med bestemmelsen overføres hjemlen i den gældende § 19 til at stille vilkår om anmeldelse af det indvindingsmateriel, der anvendes, samt vilkår om indretningen heraf. Yderligere præciseres det, at der kan stilles krav om anvendelse af bestemt elektronisk kontroludstyr, og at registreringen skal finde sted både under sejlads og under indvinding.

Ad stk. 1, nr. 8

Bestemmelsen svarer uændret til bestemmelsen i den gældende § 21, stk. 3.

Ad § 21, stk. 2, nr. 1

Bestemmelsen i den gældende § 21, stk. 2, nr. 1, er suppleret med muligheden for at stille vilkår om overvågning. Her er udelukkende tale om en konsekvensændring som følge af, at de efterfølgende gældende nr. 2 og 4 er præciseret, se herom nedenfor bemærkningerne til stk. 2, nr. 3 og 4. Vedrørende støjkrav se endvidere bemærkningerne ovenfor ad stk. 1, nr. 3.

Ad stk. 2, nr. 2

Der henvises til bemærkningerne ovenfor ad stk. 1, nr. 2, som er tilsvarende gældende for så vidt angår indvindingstilladelser.

Ad stk. 2, nr. 3 og 4

Bestemmelserne er en præcisering og opdatering af de gældende bestemmelser i § 21, stk. 2, nr. 2 og 4, således at bestemmelserne nu kun omhandler vilkår vedrørende perioden efter endt indvinding, og således at det fremgår, at udførelsen og udgifterne hertil påhviler tilladelsesindehaveren. Bestemmelsen er endvidere suppleret med muligheden for at stille vilkår om søopmåling efter Farvandsvæsenets retningslinjer. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer i bestemmelsernes rækkevidde og anvendelse.

Ad stk. 2, nr. 5

Bestemmelsen er uændret.

Ad stk. 2, nr. 6

For at sikre faktisk udnyttelse af tilladelser kan der efter bestemmelsen stilles vilkår om udnyttelse, mindstekrav om årlig indvinding og bortfald af tilladelsen, såfremt den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum. Efter den gældende lov kan der, jf. bemærkningerne til § 21, stk. 2, nr. 1, stilles vilkår om, at der indvindes et bestemt angivet minimum eller maksimum pr. kvartal/halvår. Bestemmelsen er et led i modernisering og kommercialisering af tilladelsesordningen og skal ses i sammenhæng med en række andre bestemmelser, herunder forslag til § 21, stk. 1, nr. 1 og 4. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til disse bestemmelser.

Der kan endvidere stilles vilkår om betingelserne for bortfald af tilladelsen, såfremt tilladelsesindehaveren ikke ønsker at opretholde tilladelsen indtil udløb.

Ad stk. 2, nr. 7

Bestemmelsen foreslås som følge af ophævelsen af den gældende råstoflovs § 19, jf. bemærkningerne til nr. 10. Med bestemmelsen overføres hjemlen i den gældende § 19 til at stille vilkår om anmeldelse af det indvindingsmateriel, der anvendes, samt vilkår om indretningen heraf. Yderligere præciseres det, at der kan stilles krav om anvendelse af bestemt elektronisk kontroludstyr, og at registreringen skal finde sted både under sejlads og under indvinding.

Ad stk. 2, nr. 8

Bestemmelsen svarer uændret til bestemmelsen i den gældende § 21, stk. 3.

Ad § 21, stk. 3

Bestemmelsen giver miljøministeren hjemmel til i efterforsknings- og indvindingstilladelser at fastsætte, hvilket vederlag tilladelsesindehaveren skal betale til staten. Der henvises til bemærkningerne til nr. 13 om forslag til ny § 22 a om vederlag.

I en tilladelse til indvinding til kystbeskyttelse på grundlag af en tilladelse fra Transportministeriet, kan der ikke stilles vilkår om vederlag. Det samme gælder for indvinding til lovbestemte anlæg på søterritoriet. Lovforslaget medfører således ingen ændringer i forhold til de kystbeskyttelsesopgaver, som Kystdirektoratet deltager i.

Ad § 21, stk. 4

De nærmere regler om vilkår kan fastsættes i bekendtgørelse efter forhandling med branchen. Der henvises endvidere til bemærkningerne til nr. 9 og 10 ad § 20 a, stk. 5.

Til nr. 12

Der henvises til bemærkningerne til nr. 9 og 10 ad § 20, stk. 2, litra b. Fællesområderne vil bestå af de nuværende konverteringsområder samt maksimalt ¼ af de tidligere overgangsområder når/hvis konverteringsområderne udtømmes.

En tilladelse til indvinding i fællesområderne giver kun sikkerhed for adgang til indvinding i det pågældende fællesområde. Staten vil hverken kunne garantere råstoffernes mængde, kvalitet eller tilgængelighed.

Af hensyn til de mangeartede arealinteresser på havet er det nødvendigt at sikre, at udlagte indvindingsområder faktisk indeholder råstoffer af betydning og udnyttes efter hensigten. For at sikre dette og dermed imødegå unødige konflikter i forhold til andre arealinteresser på havet, herunder natur- og miljømæssige hensyn, bestemmes det i stk. 2, at udlægningen af et fællesområde ophæves, såfremt der ikke har været indvundet i området i tre på hinanden følgende år.

Forslaget til § 22, stk. 3, præciserer den eksisterende bestemmelse om, at miljøministeren ved bekendtgørelse kan udlægge områder, der forbeholdes råstofindvinding. Der bliver her i praksis tale om arealreservationer, som sikrer, at væsentlige, kortlagte råstofressourcer af betydning for den igangværende og fremtidige forsyning ikke båndlægges til andre formål, før de er udnyttede. Bestemmelsen tænkes desuden anvendt i forbindelse med statslig kystbeskyttelse og store anlægsarbejder vedtaget ved lov. Større anlægsarbejder uden anlægslov er ikke omfattet af bestemmelsen - der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til nr. 9 og 10 ad § 20, stk. 2, litra c.

Tilladelse til efterforskning og indvinding af sand til større opfyldningsopgaver og kystbeskyttelse kan efter ansøgning meddeles til bygherren, jf. § 20, stk. 2, litra c. Når tilladelsen er udnyttet, kan området udbydes i auktion.

Såfremt der ved statslig eller anden kortlægning og efterforskning identificeres væsentlige råstofressourcer af betydning for den fremtidige råstofforsyning, kan disse udlægges i henhold til § 22, stk. 3.

Indvindingsområder til brug i forbindelse med store anlægsarbejder vedtaget ved lov udlægges i henhold til § 22, stk. 3, jf. ovenfor.

Til nr. 13

Med det foreslåede vederlag får staten som ejer betaling for de råstoffer på havbunden, der gøres til genstand for kommerciel udnyttelse. Samtidig sikres det, at staten får del i det provenu, der vil være ved eksport og salg til udlandet.

Ad stk. 1

I områder, som er omfattet af § 20, stk. 2, litra a, hvortil et firma har fået eneret til indvinding ved en auktion, består vederlaget af dels et arealvederlag pr. km² og dels et produktionsvederlag pr. m³. Det vil derfor være økonomisk attraktivt for firmaerne at begrænse indvindingsområdernes størrelse og foretage så effektiv og rationel en indvinding som muligt, idet de samlede omkostninger pr. indvundet m³ til miljøundersøgelser og arealvederlag mindskes, jo mindre indvindingsområdet er, og jo mere effektivt det udnyttes. Der betales ikke arealvederlag af efterforskningsområdet.

Ved at begrænse indvindingsområdernes størrelse begrænses samtidig størrelsen af de havbundsarealer, som bliver miljømæssigt påvirket af råstofindvinding, ligesom det giver mulighed for flere firmaer for på efterfølgende auktioner, at få adgang til indvindingsområder på havet.

Arealvederlaget skal samtidig modvirke begrænsning af konkurrencen ved eventuel udlægning af større indvindingsområder, end der reelt er behov for.

Arealvederlaget udgør kr. 25.000/km² årligt for det areal, man efterfølgende får tilladelse til at indvinde i. Produktionsvederlaget udgør minimum kr. 2,50/m³ indvundet materiale, som betales årligt for den mængde, der er indvundet, dog minimum for 50 pct. af den årlige mængde, der er budt på ved auktionen. Hvis firmaet ikke i et enkelt år har indvundet den årlige mængde, kan denne indvindes de følgende år uden yderligere omkostninger.

Med et arealvederlag på 25.000 kr./km²/år og et minimums-produktionsvederlag på kr. 2,50 forventes det samlede vederlag at blive omkring 3-5 kr./m³ + den tilbudte mer-m³-pris, afhængig af områdets størrelse og den indvundne mængde.

Ad stk. 2

I fællesområderne vil produktionsvederlaget udgøre 8 kr./m³ indvundet materiale, hvis firmaet ikke selv har gennemført de undersøgelser, der er nødvendige for at udlægge området. Der skal ikke betales arealvederlag i fællesområderne. Hvis firmaet selv har gennemført undersøgelserne, vil vederlaget udgøre 6 kr./m³, hvorved der skabes incitament til at foretage de krævede miljøundersøgelser. Prisforskellen skal være med til at finansiere undersøgelserne. Firmaer med gode afsætningsmuligheder, vil samtidig have et yderligere incitament til at gennemføre undersøgelserne rettidigt, fordi deres omkostninger til undersøgelser bliver mindre jo mere de indvinder i området.

Ad stk. 3

Ved større opfyldnings- og anlægsarbejder, hvor bygherren selv efterforsker og får indvindingstilladelse, vil vederlaget bestå af et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² og et produktionsvederlag på et beløb pr. m³ indvundne råstoffer svarende til et gennemsnit af opnåede auktionspriser fra sammenlignelige områder. Er det ikke muligt at beregne en gennemsnitspris, anvendes minimumssatsen på 2,50 kr.

Ad stk. 4

Nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer, som er opgravet i forbindelse med gennemførelse af et anlægsarbejde eller vedligeholdelsesarbejde, er undtaget fra vederlag. Se her til bemærkningerne til nr. 9 og 10 ad § 20, stk. 2, litra c.

Ad stk. 5

For at sikre, at der ikke bydes ind på områder med det formål at reservere arealet og hermed i en årrække reelt at udelukke andre interesserede, skal der i forbindelse med udstedelse af efterforskningsstilladelse stilles depositum (bankgaranti). Dette depositum tilbagebetales, når der

efterfølgende udstedes indvindingstilladelse, eller det dokumenteres ved efterforskningsdata, at området ikke indeholder de forudsatte ressourcer.

Ad stk. 6

Vederlag for tilladelser, der er meddelt efter auktion og med en længerevarende indvindingsperiode, indekstrereguleres. Herved deler tilladelsesindehaveren og staten risikoen for eventuelle markedsbetingede prisudsving. Det giver tilladelsesindehaveren større sikkerhed for de investeringer, der er foretaget, og det giver staten mulighed for at få andel i eventuelle ekstraordinære prisstigninger på råstofferne. Herved gøres kontraktforholdet mellem staten og tilladelsesindehaveren mindre afhængig af tidspunktet for tilladelsen og tidspunktet for indvindingen af råstoffet.

Ad stk. 7

Vederlagssatserne kan ændres ved bekendtgørelse, således at satserne vil kunne tilpasses ændringer i markedsforholdene såvel i Danmark som i udlandet.

Ad stk. 8

Efter stk. 8 kan ministeren fastsætte nærmere bestemmelser om renter og gebyrer i tilfælde af for sen betaling, ligesom det bestemmes, at administration og opkrævning af vederlaget, renter og gebyrer kan henlægges til en anden statslig myndighed.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilladelserne efter forslaget ikke kun gives med hjemmel i § 20, stk. 1.

Til nr. 15-17

Der er tale om en præcisering som følge af ophævelsen af § 19. Som følge af kommercialiseringen vil bestemmelsen om tilladelsens bortfald, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år, blive modereret i de konkrete tilladelser, jf. forslaget til § 21, stk. 1, nr. 5, og stk. 2, nr. 6. Herefter kan der fastsættes konkrete vilkår bl.a. om bortfald af tilladelsen, såfremt den ikke benyttes inden for et fastsat tidsrum. Stk. 2, 4 og 5 ophæves som følge af ophævelsen af § 19, idet dog stk. 4 er præciseret og nyaffattet i forslag til § 21, stk. 1, nr. 6, og stk. 2, nr. 7, se bemærkningerne til nr. 11. Ændringen i § 24, stk. 6, der bliver stk. 3, er en konsekvensændring som følge af, at tilladelserne efter forslaget ikke kun gives med hjemmel i § 20, stk. 1.

Til nr. 18 og 19

Klagebestemmelserne foreslås ændret, således at det alene er de vilkår til beskyttelse af natur og miljø, der knytter sig til udlægningen af områder, og de vilkår, der i en tilladelse stilles til beskyttelse af natur og miljø, som kan påklages til Naturklagenævnet. Med ændringen vil klageadgangen svare til den klageadgang, der i dag gælder efter undergrundsloven. For at undgå klager, der alene er motiveret af konkurrencehensyn og klager, der vedrører kontraktretlige spørgsmål, vil de dele af tilladelsen, som vedrører forsyningssikkerhed og kommercielle vilkår i tilladelsen, fremover ikke kunne påklages. Vilkår, der fastsættes i bekendtgørelsen om udlægning af indvindingsområder efter lovens § 22, vil af samme grund heller ikke kunne påklages.

Til nr. 20

På baggrund af den udvikling, som havindvindingsbranchen har gennemgået siden ændringen af råstofloven i 1996, tilføjes med forslaget Dansk Industri og Danmarks Rederiforening til listen over klageberettigede organisationer.

Til nr. 21

Der er tale om konsekvensændringer som følge af indsættelse af to nye numre i § 26 a, stk. 1.

Til nr. 22

Danmarks og Grønlands Geografiske Undersøgelse er i forbindelse med universitetsreformen udskilt af Miljøministeriet og har taget navneforandring til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS). Med forslaget bestemmes derfor, at de oplysninger, som skal indberettes til GEUS, samtidig skal indberettes til By- og Landskabsstyrelsen.

Til nr. 23

Med forslaget skabes der sikkerhed for, at indberetninger kan kræves elektronisk som led i bestræbelserne på at opnå effektiviseringsgevinster.

Til nr. 24

Med forslaget suppleres bestemmelsen således, at der kan fastsættes krav om, at ansøgning om efterforskning og indvinding skal indgives elektronisk og i et bestemt elektronisk format.

Til nr. 25

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af § 19, jf. bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 26

Da hæftestrafen er afskaffet, udgår hæfte af ordensmæssige hensyn af lovens § 44, stk. 2 og 3.

Til § 2

For at give mulighed for tilrettelæggelse af et udbuds- og et vederlagssystem foreslås det, at loven træder i kraft 1. januar 2010, se dog bemærkningerne til stk. 2.

Ad stk. 2

Bestemmelserne, som gennemfører EU's mineaffaldsdirektiv, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende for at imødegå en stævning fra EU-Kommissionen på baggrund af den begrundede udtalelse, se hertil bemærkningerne til § 1, nr. 5-7. På samme tidspunkt træder bestemmelserne om ophævelse af den gældende lovs § 19 om fartøjsgodkendelse i kraft for at imødegå yderligere retlige skridt fra EU-Kommissionens side på baggrund af åbningskravet.

Ad stk. 3

Som konsekvens af forbuddet mod stenfiskeri i forslaget til § 20, stk. 4, ophæves med lovforslaget bekendtgørelsen om stenfiskeri, se hertil bemærkningerne til nr. 10.

Ad stk. 4

Der er efter den gældende lov givet en række efterforskningstilladelser med oplysning om, at de efterfølgende indvindingstilladelser gives frem til udgangen af 2011. Disse tilladelser gives efter bestemmelsen uden vederlag, fordi efterforskningstilladelseerne er givet efter den gældende lov, før lovforslaget er sendt i høring, og således før den nye tilladelsesordning har været kendt.

Ad stk. 5

Evt. ansøgninger, som indsendes efter at loven er sendt i høring, må nødvendigvis behandles efter den gældende lov. Efter bestemmelsen meddeles de for 2 år af hensyn til den nye lovs mulighed for at slå igennem, ligesom der vil blive stillet krav om vederlag fra 1. januar 2010.

Ad stk. 6

De – meget få – indvindingstilladelser, som udløber med udgangen af 2009 kan forlænges i op til 1 år, således at indvindingen i områderne ikke skal indstilles, indtil det bliver muligt at byde på området på auktion. Det drejer sig om i størrelsesordenen 5 tilladelser. Bestemmelsen i stk. 6 gælder ikke indvindingstilladelser i konverteringsområderne.

Ad stk. 7

Ansøgninger, der indkommer efter at loven er fremsat, behandles efter lovforslagets regler.

Ad stk. 8

Af hensyn til forsyningssikkerheden og af hensyn til branchens berettigede forventning på grundlag af overgangsbestemmelsen i lovforslag nr. L 161 i Folketingsåret 2006-07 foreslås overgangsbestemmelse som i § 2, stk. 4, i L 161, hvorefter den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ opretholdes for gældende tilladelser i de såkaldte konverteringsområder. Forbuddet mod anvendelse af større indvindingsmateriel skal sikre, at disse områder ikke tømmes for ressourcer hurtigere end forudset ved meddelelsen af tilladelsen. Bestemmelsen i § 2, stk. 7, gælder således kun konverteringstilladelser.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1</p> <p>I lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 20. oktober 2008, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. I <i>fodnoten til lovens titel</i> indsættes efter ”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører”: ”dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368),”),”, og ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF” ændres til: ”Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF”.</p>
<p>§ 6 a. Før udarbejdelsen af et forslag til råstofplan eller ændringer hertil indkalder regionsrådet ideer, forslag m.v. med henblik på planlægningsarbejdet. Indkaldelse sker ved offentlig bekendtgørelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indkaldelsen skal indeholde en beskrivelse af status på området og beskrivelse af hovedspørgsmål for den kommende planlægning. Indkaldelsen sker med en svarfrist på 8 uger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Regionsrådets forslag til råstofplan udsendes i offentlig høring med en frist på 8 uger til at fremsætte indsigelser.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En råstofplan kan ikke vedtages endeligt, hvis miljøministeren til varetagelse af statslige interesser har modsat sig dette skriftligt over for regionsrådet inden udløbet af</p>	<p>2. I § 6 a indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: »<i>Stk. 5.</i> I forbindelse med den endelige vedtagelse af råstofplanen kan der foretages ændring af det offentliggjorte planforslag. Berører ændringen på væsentlig måde andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af planen ikke ske, før de pågældende har fået lejlighed til at udtale sig. Ved væsentlige ændringer i et forslag til råstofplan skal miljøministeren have lejlighed til at udtale sig. Regionsrådet fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt planforslag, skal dette offentliggøres efter reglerne i stk. 3.”</p> <p>Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.</p>

<p>indsigelsesfristen. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Regionsrådet sørger for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne råstofplan. Ved annonceringen skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Råstofplanen sendes samtidig til miljøministeren samt til øvrige myndigheder, hvis interesser berøres. Råstofplanen skal være offentligt tilgængelig.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Regionsrådet gennemgår råstofplanen hvert fjerde år i forbindelse med revision af den regionale udviklingsplan for at vurdere, om der er behov for justeringer eller revision. På dette grundlag beslutter regionsrådet, om der er behov for at udarbejde en ny råstofplan.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Proceduren for udarbejdelse af tillæg til en råstofplan følger bestemmelserne i stk. 1-6.</p>	<p>3. I § 6 a, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter 1. pkt:</p> <p>»Til brug for vurderingen udarbejdes en redegørelse, som udsendes i offentlig høring i mindst 8 uger.«</p> <p>4. I § 6 a indsættes som stk. 9:</p> <p>» <i>Stk. 9.</i> Miljøministeren kan i særlige tilfælde pålægge regionsrådet at tilvejebringe en råstofplan med et nærmere bestemt indhold.«</p>
<p>§ 10. En tilladelse efter § 7, stk. 1, kan indeholde vilkår om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) virksomhedens drift og om efterbehandling af arealet med henblik på at begrænse miljømæssige gener og forebygge forurening af grundvandet og jorden, 2) at der stilles sikkerhed for, at indvindingsområdet bliver efterbehandlet, 3) at indvindingen og efterbehandlingen sker efter en plan, der er godkendt af kommunalbestyrelsen, og som indeholder hovedelementerne for indvindingen og efterbehandlingen, og 4) at råstofferne skal oparbejdes bedst muligt i forhold til deres kvalitet eller skal anvendes til bestemte formål. 	<p>5. I § 10, stk. 1, ændres ”kan indeholde vilkår om” til: ”skal indeholde vilkår om”.</p> <p>6. I § 10, stk. 1, nr. 2, indsættes efter ”efterbehandlet,”: ”og”, i nr. 3 ændres ”efterbehandlingen, og” til: ”efterbehandlingen.”, og nr. 4 ophæves.</p>
	<p>7. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p>

	<p>”Stk. 2. En tilladelse kan indeholde vilkår om, at råstofferne skal oparbejdes bedst muligt i forhold til deres kvalitet eller skal anvendes til bestemte formål.”</p> <p>Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.</p>
<p><i>Godkendelse af indvindingsmateriel</i></p> <p>§ 19. Til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Godkendelsen kan kun udnyttes i henhold til en tilladelse efter § 20, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Godkendelse efter stk. 1 kan gives på nærmere angivne vilkår, for en tidsbegrænset periode samt til anvendelse ved en nærmere afgrænset arbejdsopgave.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler for, hvilket indvindingsmateriel der kan godkendes efter stk. 1, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding mv.</p>	<p>8. Overskriften til § 19 og § 19 ophæves.</p>
<p><i>Tilladelser og udlæg af indvindingsområder</i></p> <p>§ 20. Efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun ske i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder og efter tilladelse fra miljøministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilladelse efter stk. 1 kan gives til en eller flere ansøgere og for en periode på indtil 10 år. I en tilladelse til efterforskning kan der gives ansøgeren fortrinsret til indvindingstilladelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Det påhviler ansøgeren at foretage de fornødne undersøgelser og miljømæssige vurderinger eller helt eller delvis at afholde udgifterne hertil.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Tilladelse efter stk. 1 kan ikke gives i områder med en vanddybde på mindre end 6 m.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren kan, for så vidt angår indvinding i områder med en vanddybde på</p>	<p>9. Overskriften til § 20 § 20 affattes således:</p> <p>”Tilladelse til efterforskning og indvinding</p> <p>§ 20. De af loven omfattede råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen tilhører den danske stat. Efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun ske efter tilladelse meddelt fra miljøministeren efter reglerne i denne lov.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer på følgende måder:</p> <p>a) Tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding kan efter offentlig indkaldelse af ansøgninger på baggrund af nærmere fastsatte kriterier, herunder et minimumsprogram for efterforskning og miljøvurdering, meddeles på grundlag af størrelsen af det vederlag, ansøgerne</p>

<p>mindre end 6 m gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 4, når en værdifuld råstofforekomst kan indvindes, uden at indvindingen er i konflikt med væsentlige naturmæssige værdier.</p>	<p>tilbyder at betale ved udstedelsen af indvindingstilladelsen. Såfremt flere ansøgere tilbyder at betale samme vederlag, indkaldes supplerende tilbud fra disse ansøgere.</p> <p>b) Tilladelse til efterforskning og indvinding i områder omfattet af § 22, stk. 1, kan meddeles efter ansøgning.</p> <p>c) Tilladelse til efterforskning og indvinding af sand til større opfyldningsopgaver og kystbeskyttelse og til nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmateriale kan efter ansøgning meddeles til bygherren.</p> <p>d) Tilladelse til efterforskning kan meddeles efter ansøgning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der kan kun meddeles tilladelse i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Der kan ikke gives tilladelse til opfiskning af søsten med grab eller lignende.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved meddelelse af tilladelse skal der lægges vægt på en vurdering efter lovens §§ 1 og 3.”</p>
	<p>10. Efter § 20 indsættes:</p> <p>”§ 20 a. Tilladelse efter § 20 meddeles for en tidsbegrænset periode. Tilladelse til henholdsvis efterforskning og indvinding meddeles hver for sig. I en tilladelse til efterforskning efter § 20, stk. 2, litra a, kan der gives ansøgeren fortrinsret til indvindingstilladelse. I en efterforskningstilladelse med fortrinsret kan det bestemmes, at efterforsknings- og undersøgelsesdata skal behandles fortroligt i et nærmere fastsat tidsrum, jf. stk. 5.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilladelse efter § 20 kan ikke gives i områder med en vanddybde på mindre end 6 m.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan, for så vidt angår indvinding i områder med en vanddybde på mindre end 6 m gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 2, når en værdifuld råstofforekomst kan indvindes, uden at indvindingen er i konflikt med væsentlige naturmæssige værdier.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det påhviler ansøgeren til en tilladelse efter § 20 at foretage de fornødne undersøgelser</p>

	<p>og miljømæssige vurderinger.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af tilladelse efter § 20, herunder om betingelser for og afholdelse af auktion og overbud, udvælgelseskriterier i forbindelse med auktion, tidsbegrænsning, eneret, fortrolig behandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata og om tilladelsesordningen i øvrigt.”</p>
<p>§ 21. En tilladelse til efterforskning efter § 20, stk. 1, kan indeholde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vilkår om gennemførelse og indhold af den råstofgeologiske efterforskning af området, 2) vilkår til begrænsning af de miljø- og naturmæssige effekter af efterforskningen og 3) vilkår om rapportering af efterforskningens forløb og resultater. <p><i>Stk. 2.</i> En tilladelse til indvinding efter § 20, stk. 1, kan indeholde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vilkår om gennemførelsen af indvindingen, herunder til begrænsning af miljø- og naturmæssige effekter, 2) vilkår om, at tilladelsesindehaveren deltager i opmåling, løbende miljøovervågning samt efterbehandling af indvindingsområdet eller helt eller delvis udreder udgifterne hertil, 3) ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne anvendes til bestemte formål, 4) vilkår om, at der stilles fornøden sikkerhed, eventuelt kollektivt, for gennemførelse af kontrolopmåling af indvindingsområdet, for overholdelse af vilkår om områdets tilstand efter endt indvinding og for udførelse af efterbehandling, og 5) vilkår om overdragelse af tilladelsen. <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan i en tilladelse efter § 20, stk. 1, fastsætte yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3.</p>	<p>11. § 21 affattes således:</p> <p>”§ 21. En tilladelse efter § 20 til efterforskning kan indeholde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vilkår om størrelsen af det årlige vederlag, som på baggrund af det afgivne tilbud vil blive fastsat i den efterfølgende indvindingstilladelse 2) vilkår om gennemførelse og indhold af den råstofgeologiske efterforskning af området, herunder om efterforskningens omfang, plan for efterforskningens faser, tidsplan og fremdrift, 3) planlægningsmæssige og ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne anvendes til bestemte formål, 4) vilkår til begrænsning af de miljø- og naturmæssige virkninger af efterforskningen og 5) vilkår om rapportering af efterforskningens forløb og resultater, herunder frist for rapportering og frist for ansøgning om tilladelse til indvinding. 6) vilkår om udnyttelse af tilladelsen og om bortfald af tilladelsen, hvis den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum, 7) vilkår om anmeldelse af det efterforskningsmateriel, der anvendes, og vilkår om indretningen heraf, herunder at efterforskningsmateriellet skal være udstyret med og anvende bestemt elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position og arbejde m.v., og 8) yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3. <p><i>Stk. 2.</i> En tilladelse efter § 20 til indvinding kan indeholde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vilkår om gennemførelse af indvindingen, herunder til begrænsning af miljø- og naturmæssige virkninger, og om overvågning, 2) planlægningsmæssige og

	<p>ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne anvendes til bestemte formål,</p> <p>3) vilkår om opmåling efter endt indvinding til kontrol af overholdelse af vilkår om områdets tilstand, evt. efterbehandling som følge af kontrolmålingens resultater, søpmåling, og efterfølgende miljøovervågning,</p> <p>4) vilkår om, at der stilles fornøden sikkerhed til gennemførelse af de i nr. 3 anførte foranstaltninger,</p> <p>5) vilkår om overdragelse af tilladelsen,</p> <p>6) vilkår om udnyttelse af tilladelsen, herunder om årlig indvindingsmængde og om bortfald af tilladelsen, hvis den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum,</p> <p>7) vilkår om anmeldelse af det indvindingsmateriel, der anvendes, og vilkår om indretningen heraf, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende bestemt elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position og arbejde m.v., og</p> <p>8) yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren fastsætter i en tilladelse til efterforskning eller indvinding efter § 20 vilkår om betaling af vederlag til staten, jf. § 22 a. I indvindingstilladelser, hvor råstofferne benyttes til kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse fra Kystdirektoratet, kan der ikke stilles vilkår om betaling af vederlag. Tilsvarende gælder for indvindingstilladelser til anlægsarbejder på søterritoriet og kontinentalsoklen vedtaget ved lov.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte de nærmere regler om vilkår.”</p>
<p>§ 22. Miljøministeren kan ved bekendtgørelse udlægge områder til råstofindvinding og fastsætte nærmere regler for indvinding i disse områder.</p>	<p>12. § 22 affattes således:</p> <p>»§ 22. Miljøministeren udlægger ved bekendtgørelse områder til råstofindvinding og fastsætter regler for meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding i disse områder, herunder vilkår efter § 21.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt et område, der er udlagt efter stk. 1, ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, ophæves udlægningen.</p>

Stk. 3. Miljøministeren kan ved bekendtgørelse udlægge områder, som forbeholdes særlige råstofforsyningsbehov.«

13. Efter § 22 indsættes:

”Vederlag

§ 22 a. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, litra a, betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² tilladt indvindingsareal og et produktionsvederlag på minimum 2,50 kr. pr. m³ indvundne råstoffer.

Stk. 2. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, litra b, betales 8 kr. pr. m³ indvundne råstoffer. Såfremt indvinderen har afholdt udgiften til efterforskning og miljøvurdering i det pågældende område betales 6 kr. pr. m³ indvundne råstoffer.

Stk. 3. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, litra c, betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² og et produktionsvederlag på et beløb pr. m³ indvundne råstoffer svarende til et gennemsnit af opnåede auktionspriser fra sammenlignelige områder. Er det ikke muligt at beregne en gennemsnitspris, udgør produktionsvederlaget 2,50 kr. pr. m³.

Stk. 4. Der betales ikke vederlag af oprensings- og uddybningsmateriale, som nyttiggøres.

Stk. 5. Ved udstedelse af efterforskningstilladelse efter § 20, stk. 2, litra a og c, stilles sikkerhed for et beløb svarende til arealvederlaget, jf. stk. 1 og 3. Sikkerheden bortfalder, når der efterfølgende udstedes indvindingsstilladelse, eller når der foreligger en fyldestgørende efterforskningsrapport.

Stk. 6. Vederlagene indeksreguleres.

Stk. 7. Miljøministeren kan ændre vederlagssatserne ved bekendtgørelse.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om opkrævning af vederlag, herunder om betaling af renter og gebyrer, når indbetaling sker for sent, og om at opkrævningen og administrationen af vederlaget kan henlægges til en anden statslig myndighed.”

<p>§ 23. Tilladelse i henhold til § 20, stk. 1, til indvindinger, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, hvor offentligheden, myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig.</p>	<p>14. I § 23, stk. 1, udgår ”, stk. 1, ”.</p>
<p>§ 24. En godkendelse efter § 19, stk. 1, og en tilladelse efter § 20, stk. 1, bortfalder, hvis den ikke udnyttes inden 3 år efter, at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.</p> <p>Stk. 2. Miljøministeren kan tilbagekalde en godkendelse efter § 19, stk. 1. Tilbagekaldelsen skal ske med et varsel på mindst 10 år. I tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår eller lovgivningen i øvrigt kan tilbagekaldelsen ske uden varsel.</p> <p>Stk. 3. Miljøministeren træffer foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Ministeren kan herunder meddele påbud eller forbud, fastsætte nye vilkår og ændre eller tilbagekalde tilladelser og godkendelser.</p> <p>Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om yderligere vilkår for allerede meddelte godkendelser efter § 19, stk. 1, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding m.v.</p> <p>Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at godkendelser efter § 19, stk. 1, kan opsiges med et varsel på mindst 10 år.</p> <p>Stk. 6. Miljøministeren kan til enhver tid begrænse eller tilbagekalde en tilladelse efter § 20, stk. 1.</p>	<p>15. I § 24, stk. 1, ændres »En godkendelse efter § 19, stk. 1, og en tilladelse efter § 20, stk. 1, bortfalder,« til: »Medmindre andet fremgår af tilladelsens vilkår, bortfalder en tilladelse efter § 20,«.</p> <p>16. § 24, stk. 2, 4 og 5, ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 2, og stk. 6 bliver herefter stk. 3.</p> <p>17. I § 24, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår ”, stk. 1”.</p>
<p>§ 26. Afgørelser truffet efter lovens §§ 19,</p>	<p>18. § 26, stk. 1 og 2, affattes således:</p>

<p>20, 23 og 24 og kapitel 7 a af miljøministeren eller afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af lovens § 19, stk. 3, § 23, stk. 2, og § 24, stk. 4, kan påklages til Naturklagenævnet.</p>	<p>”§ 26. Afgørelser truffet efter lovens kapitel 7 a af miljøministeren kan påklages til Naturklagenævnet. <i>Stk. 2.</i> Afgørelser truffet efter lovens §§ 20, 23 og 24 af miljøministeren, eller afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af lovens § 20 a, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 2, kan for så vidt angår vilkår til beskyttelse af natur og miljø påklages til Naturklagenævnet.« Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
<p>§ 26, stk. 2. Afgørelser efter §§ 19 og 20 om enkeltstående indvinding af op til 50.000 m³ oprensings- og uddybningsmaterialer til nyttiggørelse kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.</p>	<p>19. I § 26, <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 3</i>, udgår »§ 19 og«, og som 2. pkt. indsættes: »Tilsvarende gælder for afgørelser efter § 20, <i>stk. 2</i>, litra b, der indeholder vilkår, som er fastsat i regler udstedt i medfør af § 22, <i>stk. 1</i>.«</p>
<p>§ 26 a. Klageberettiget er 1) adressaten for afgørelsen, 2) offentlige myndigheder, 3) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker, 4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen, 5) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, 6) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, 7) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, 8) Danmarks Fiskeriforening og 9) enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen.</p>	<p>20. I § 26 <i>a, stk. 1</i>, indsættes efter nr. 6 som nye numre: ”7) Dansk Industri, 8) Danmarks Rederiforening.”. Nr. 7-9 bliver herefter nr. 9-11.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser efter kapitel 7 a kan påklages af den kreds af klageberettigede, som er nævnt i <i>stk. 1</i>, nr. 1, 4-6 og 9.</p>	<p>21. I § 26 <i>a, stk. 3</i>, ændres ”og 9” til: ”og 11”.</p>
<p>§ 28. Den, der udfører en råstofboring eller</p>	<p>22. I § 28, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, og <i>stk. 2, 2.</i></p>

<p>en prøvegravning i jorden, på søterritoriet eller kontinentalsoklen, skal inden 3 måneder efter udførelsen underrette Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse om boringens beliggenhed, de forefundne jordlag og vandstanden samt indsende prøver af de gennemborede lag. Inden for samme frist skal resultater af geofysiske undersøgelser og andre råstofundersøgelser, herunder om råstoffernes kvalitet, indberettes til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om udførelse af boringer efter råstoffer. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal indsendes til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse, og om, at oplysninger i særlige tilfælde ikke skal indberettes.</p>	<p><i>pkt.</i>, ændres ”Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse” til: ”De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) og By- og Landskabsstyrelsen.</p>
<p>§ 29. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der foretager råstofindvinding, skal give oplysninger om indvindingen, blandt andet om beliggenhed, art og mængde af de forekomster, der indvindes, og om anvendelsen heraf.</p>	<p>23. I § 29 ændres »og om anvendelsen heraf« til: »om anvendelsen heraf, og at oplysningerne skal gives elektronisk«.</p>
<p>§ 34. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger en ansøgning om tilladelse til efterforskning og råstofindvinding skal indeholde, herunder at undersøgelsesprogrammer til brug for ansøgningen forud skal godkendes af ministeren. Det kan bestemmes, at en ansøgning skal indgives på et særligt skema.</p>	<p>24. I § 34 indsættes som nyt punktum: ”Det kan endvidere bestemmes, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at undersøgelsesdata skal indgives i et bestemt format.”</p>
<p>§ 44. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>1) overtræder § 7, § 9, stk. 2, § 16, stk. 3, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, § 28, stk. 1, og § 33, stk. 1,</p>	<p>25. I § 44, <i>stk. 1, nr. 1</i>, ændres »§ 19, stk. 1, § 20, stk. 1,» til: ”§ 20,».</p>
<p>§ 44, Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller</p>	<p>26. I § 44, <i>stk. 2 og 3</i>, udgår ordene ”hæfte</p>

<p>fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er</p> <p>1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller</p> <p>2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år under de i stk. 2 anførte omstændigheder.</p>	<p>eller”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1, nr. 5-7, 8, 15 og 16 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bekendtgørelse nr. 519 af 15. juni 1999 om stenfiskeri fra havbunden ophæves.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Indvindingstilladelser på baggrund af efterforskningsstilladelser, som er givet før den 13. marts 2009, meddeles tidsbegrænset indtil den 31. december 2011 og uden krav om betaling af vederlag.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Indvindingstilladelser på baggrund af ansøgninger, som er modtaget efter den 13. marts 2009 og før den XX.XX.2009 (dato for fremsættelse i Folketinget), vil blive givet tidsbegrænset indtil den 31. december 2011 og med krav om betaling af vederlag på 6 kr. pr. m³ fra 1. januar 2010.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Indvindingstilladelser, der udløber den 31. december 2009, kan forlænges i op til 1 år med krav om betaling af vederlag. Dette gælder ikke indvindingstilladelser med fælles adgang til indvinding.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Ansøgninger om efterforsknings- og indvindingstilladelse, der er modtaget efter den XX.XX.2009 (dato for fremsættelse i</p>

Folketinget), behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 8. Til råstofindvinding efter indvindingstilladelser i områder med fælles adgang til indvinding af fælles råstofressourcer må der indtil den 31. december 2009 alene anvendes indvindingsmateriel med lastekapacitet på op til 2.000 m³.